

የምናፍቃት አገር

በዶክተር አዝዋልድ ፂ. ሰሚዝ ተጻፈ።

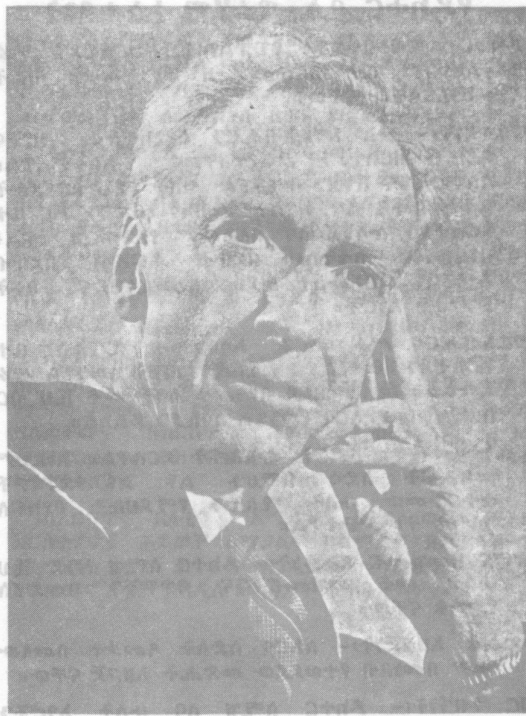
የመጀመሪያ እትም 1962 ዓ.ም.

በድጋሚ ታርዋና ተስተካክሎ በ1992 ዓ.ም.

በኤስ.አይ.ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል ተዘጋጀ

አዲስ አበባ

ህልተ የገላ ጸ ጸግዘላ ርተዘጓስ

አጥተሾቶ ጋጭዘጫስ

ደራሲው፡- ዶክተር አዝዋልድ ጂ. ሰሚዝ

የዶክተር ቢሊ ግሬሃም አስተያየት

ዶክተር ስሚዝ በቶርንቶ የፒፕላስ ቤተ ክርስቲያን ኃላፊ ቢሆኑ ይህንንም ቤተ ክርስቲያን ከ 40 ዓመታት በፊት ያቋቋሙት እርሳቸው ናቸው።

በወንጌላዊነት፡- ቃለ እግዚአብሔርን በሚከተሉት አገሮችና ቤተ ክርስቲያን እየተዘዋወሩ አስተምረዋል። በስፐርጂንና ለንደን በሚገኘው ዌስት ሚኒስቴር ጸሎት ቤት፣ በሙዲ ቤተ ክርስቲያን ጅካን፣ በኦፕን ዶር ቤተ ክርስቲያን ሉሳንጆላስና በሌላውም የእንግሊዝ ክፍል፣ በዩናይትድ ስቴትስ፣ በደቡብ አፍሪካ፣ በደቡብ አሜሪካ፣ በአውስትራሊያ፣ በኒውዚላንድና በሩቅ ምሥራቅ አገሮች።

በእግዚአብሔር ሥራ አርቆ አሳቢነት፡- ፒፕላስ ቤተ ክርስቲያን ከ8 ሚሊዮን የሚበልጥ ገንዘብ ለወንጌል ሥራ አውጇል። ከዚህም በላይ በየዓመቱ ሰባት መቶ ሺህ ብር ለሦስት መቶ አርባ የወንጌል ሰባዚያን ይልካል።

በደራሲነት፡- ሠላሳ አምስት መጻሕፍት ደርሰዋል። እነዚህም መጻሕፍት ስድሳ በሚሆኑ ልዩ ልዩ ቋንቋዎች ተተርጉመው ሁለት ሚሊዮን የሚያህሉት በየክፍለ ዓለማቸው ተሠራጭተዋል።

በግጥምና በመዝሙር ጸሐፊነት፡- ዶክተር ስሚዝ አንድ ሺህ ሁለት መቶ መዝሙሮችንና ግጥሞችን በመድረስ የታወቁ ናቸው።

በመጽሔት አዘጋጅነት፡- ለአርባ ስድስት ዓመታት በመላው ዓለም በመነበብ የተወደደው መጽሔት አዘጋጅ ናቸው።

በአገር ኅብኝነት፡- ዶክተር ስሚዝ ሰባ ሁለት አገሮችን በመዘዋወር ኅብኝተዋል።

አዝዋልድ ጄ. ስሚዝ የሚለው ስም አጉልቶ የሚያሳየው በዓለም ላይ ተስፋፍቶ የሚገኘውን የእግዚአብሔር ሥራ ነው። ስለ መንፈስ ቅዱስ የጻፉት መጽሐፍ በግል ሕይወቴና በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ታላቅ በረከት ሆኖኛል። እስካሁን ከተዋወቅኋቸው ሰዎች ሁሉ በጣም የማደንቃቸው ናቸው።

ዶክተር ስሚዝ በዘመናችን ባለው በወንጌል ሥራ፣ በቤተ ክርስቲያን አስተዳዳሪነት፣ በመዝሙር ደራሲነት፣ በወንጌላዊነትና በእግዚአብሔር ሥራ አርቆ አሳቢነት ታላቅ ባለ ታሪክ ናቸው። በተዛባ መንገድ ያሉትን እንደ እርሳቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሳበ የለም። በቶርንቶ የሚገኘው ተወዳጁ የፒፕላስ ቤተ ክርስቲያን መልካም ቤተ ክርስቲያንና የቤተ ክርስቲያን ኃላፊ እንዴት መሆን እንደሚገባ ጥሩ ምሳሌነትን ያሳያል።

ጓደኛዬ ብዬ የምጠራው እንደዚህ ዓይነት ሰው እግዚአብሔር ስለ ሰጠኝ እንደ ትልቅ ነገር እቆጥረዋለሁ። እኛ እርሳቸውን የምናውቃቸውና የምንወዳቸው ሁሉ ስለ መንፈሳዊ ግለታቸውና በክርስትና ሕይወት ብርታታቸው ከሃምሳ ለሚበልጡ ዓመታት እግዚአብሔርን በታማኝነት ማገልገላቸውን እናደንቃለን።

በእርግጥ በላቲን አሜሪካ የቀዘቀዘውን የብዙዎች ክርስቲያኖች ሕይወት ለማጋልና በልማድና በሥርዓት ያሉት ለክርስቶስ ሥራ ታጥቀው እንዲነሡ ለማድረግ እግዚአብሔር በተለያዩና በብዙ አዳዲስ መንገዶች ተጠቅሞባቸዋል።

ቢሊ ግሬሃም

1. የምናፍቃት አገር	1
2. የሰው ስሕተትና የእግዚአብሔር ምሕረት	5
3. መድረሻን የሚወስን ጥያቄ	16
4. የእምነት ፍቺ	29
5. የደኅንነት መንገድ	38
6. ወደር የሌለው ታላቅ ስጦታ	54
7. ተወዳዳሪ የሌለው ታላቅ መልእክት	67
8. ታላቅ ማስጠንቀቂያ	77
9. የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን	91

የምናፍቃት አገር

በሕይወት ዘመኔ ከሰባ የሚበልጡ አጋሮችን እየተዘዋወርኩ ጎብኝቻለሁ። አንዳንዶቹን አገሮች አንድ ጊዜ ብቻ ስጎበኝ አብዛኛዎቹን እየደጋገምሁ አይቻለሁ። ሊረሳኝ የማይችለው ነገር በነዚያ አገሮች በነበርኩበት ጊዜ ሁሉ ወደ ትውልድ አገራ ካናዳ ለመመለስ ያድርብኝ የነበረው ናፍቆት ነው። እንደ ሰሜን አሜሪካ ተመሳሳይ የአየር ጠባይና የተፈጥሮ መልክ ያላቸው አገሮች ጥቂቶች ስለሆኑ ብዙ አውሮፓውያኖችና ሌሎችም ወደ እነዚህ አገሮች ለመሄድ ይመኛሉ።

በዓለም ሁላችንም ለዘላለም የምንኖርበት አገር የለንም። የተሻለ አካባቢና ኑሮ ስንፈልግ በአገራችን በካናዳ እንኳን ብዙ ኃጢአት እንደ ወንጀል፣ ሕገ ወጥነት፣ ሰካራምነትና ብልግና ሞልቷል። በዓለም ለመኖር ስናስብ እንደ ጦርነት፣ የደም መፋሰስ፣ ድኅነት፣ ሕመምና ሞት ብዙ ኀዘንና የልብ ድካም በሕይወታችን በማምጣት ለዓለም እንግዶችና መጸተኞች እንጂ ቤተሰቦችና ነዋሪዎች እንዳልሆንን ያሳስቡናል።

እስቲ እንባ መፍሰስና የልብ ድካም፣ ቁርጥማት፣ ሕመምና ሞት፣ ድኅነት፣ ጦርነትና ደም መፋሰስ የሌለበትን አገር ልንገራችሁ። በዚያች አገር የሚኖሩ ሰዎች አይደከሙም። አሳብና እርጅናም ፈጽሞ ያልታወቁ ናቸው። መለያየትና ተስፋ መቁረጥ በዚያ ስለሌለ ማንም ደህና ሰንብት የሚል የለም።

እኔ በምናገረው አገር ማንም ክፉ ስለማያደርግ፤ ጋጢአት የለም። ምንም ዓይነት አደጋ አይታወቅም። ብዙ ሺህ ምዕራፍ እንኳን ብትራመድ የመቃብር ስፍራና የቀብር ሥነ ሥርዓት ሲፈጸም አታይም። ጉርጓድ ቆፋሪዎችና ቀባሪዎች የሉም። ሞት ስለሌለ የጎዘን ምልክት አይታይም። የሬሣ ሣጥኖች ፈጽሞ ያልታወቁ ናቸው። በዚያች አገር የሚለበሱት ልብሶች ብሩጎና የሚያንጸባርቁ ናቸው።

ይህችን አገር ማንም ሊያጠፋት አይችልም። አበባዎች መዓዛቸውን አይጥሉም። ቅጠሎቹ ሁልጊዜ የልምላሜ መልክ ይታይባቸዋል። የመሪት መንቀጥቀጥ፤ መብረቅና ፍንዳታዎች የሉም። ጋይለኛ አውሎ ነፋስ አይታይም። የፀሐይ ብርሃን ባይኖርም ጨለማ ስለሌለ ሁልጊዜ ብርሃን ነው። በጣም ሞቃትና ብርዳም ስለአይደለ የአየሩ ጠባይ ለነዋሪዎቹ ተስማሚ ነው።

መጠጥ የሚጠጡ ሰዎች ስለሌሉ ሰካራዎች በዚህች አገር የሉም። በአገሪቱ ባለጌዎች ስለሌሉ ወንዶችና ሴቶች በንጽሕና ይኖራሉ። ሕገ- ወጦች ስለሌሉ እስር ቤቶች በመሬቷ ላይ የሉም። ሌቦችና ወንበደዎች በዚያ ከተማ ስለማይገቡ መዝጊያዎችና መስኮቶች ቁልፍ የላቸውም። የኮሚክና ሥጋዊ ፍትወትን የሚቀሰቅሱ መጻሕፍት የሉም። ቀረጥና የቤት ኪራይ መክፈል ያልታወቁ ናቸው።

ደግሞ ሌላ ነገር እስቲ ላላስባችሁ እወዳለሁ። አንካሶች አይታዩም፤ ሽባዎችና ደንቆሮዎችም የሉም። ሁሉም ጤነኞች ጠንካራዎችና ደህና ስለሆኑ ሐዚም ቤት አላስፈለገም። ሁሉም ሰው በቂ ሐብት ስላለው በየመንገዱ ዳር ተቀምጠው የሚለምኑ ሰዎች የሉም።

ለምጽ፤ ካንሰርና ሌሎችም የበሽታ ዓይነቶች በዚህች አገር ተሰምተው የማይታወቁ ናቸው። ይህንን ሁሉ እንዴት አወቅህ ትሉኝ ይሆናል። ይህንን ከተማ እኔ ራሴ ሄጄ አላየሁትም። ነገር ግን ብዙዎች የሄዱ ሰዎች አሉ። ለማይቆጠሩ ዓመታት እዚያ ይኖር የነበረው መጥቶ ስለዚህች አገር ብዙ ነገሮችን ነግሮኛል። የከተማይቱ ስም መንግሥተ ሰማያት ነው ብሎኛል። እዚያ ስለሚኖሩት ሰዎች ሁኔታ ሲገልጽ እንዲህ ይላል። «እግዚአብሔርም...»

እንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል። ሞትም ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም፤ ጎዘንም ቢሆን ወይም ጨሽት ወይም ሥቃይ ከእንግዲህ ወዲህ አይሆንም» (ራእ. 21:3-4)። እርሱም ብቸኛና ሰማያዊ ቤቱን ናፋቂ ስለ ነበረ ተመልሶ ሄደ።

የሆነ ሆኖ ወደፊት ባሉት ቀናት እንደሚመጣና ወደዚያችም አገር እንደሚወስደኝ ተስፋ ሰጥቶኛል። ይህንን ከነገረኝ ጊዜ ጀምሮ ለመሄድ እናፍቃለሁ። የእርሱን አገር የእኔም ለማድረግ ስለቆረጥሁ እርሱ ከሚለኝ ፈቀቅ አልልም። ብዙዎች ይህን ዓለም እንደ አገራቸው ስለሚቆጥሩና በጋጢአተኝነት ኑሮ የተላመዱ ስለሆኑ ምንም እንኳን የዓለም ኑሮ የልብ ድካም፤ ሥቃይ፤ ጎዘንና ተስፋ መቁረጥ ቢሆንም መኖርን ይፈልጋሉ። ይህ ለምን እንደሆነ አልተረዳሁም። ነገር ግን ነገሩ የታመነ ነው። ስለ ሰማያዊው አገር ስነግራቸው ይሰቁብኛል። አያምኑኝም። አንዳንዶች ቢቀበሉኝም በነገሩ አይሠጉበትም። ከእኔ ጋር እንዲሄዱ ላስገድዳቸው አልችልም። ሆኖም እንድ ቀን ጊዜው ያልፍና ላይገቡ ቢቀሩ እንዴት አላዛኝ ይሆናል?

እንግዲህ ይህ ሁሉ እኔ ልነግራችሁ ስለምሞከረው አገር ነው። ወደዚያ አገር ለመሄድ ትመኛለህ? የምታውቃቸውስ ይኖሩ ይሆን? አሁን ለመጓዝ ለምን አትታጠቅም? አስቸጋሪ አይደለም? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የአገሪቱ ንጉሥ መሆኑን ተገንዝበህ ከጋጢአትህ እንዲያድንህ ጠይቀው። እኔ ያንን አገር እንደምወድ አንተም እንደ እኔ መውደድ ትጀምራለህ። አንድ ቀን ይህ ምድራዊ ኑሮህ ሲያልፍ ወደ አስደናቂው አገር በመሄድ ለዘላለም በደስታ ትኖራለህ።

የሰው ስሕተትና የእግዚአብሔር ምሕረት

ምንም እንኳን ጊዜው የመሸ ቢሆንና የሌሊቱ ጨለማ ቢቃረብም በርባን የታሰረበት ትንሽ ክፍል ዘወትር እንደ ጨለመና እንደ ቀዘቀዘ ነው። ይሁን እንጂ ይህች የተለየች ሌሊት ሞቱን ይጠባበቅ ለነበረው ወንበዴ ለበርባን ከምንጊዜውም የባሰ ጨለማን ይዛለች። ይህ ሰው ሥራውን ጨርሶአል፤ የመጨረሻውንም ወንጀል ፈጽሞአል፤ ስለዚህም ይህች ሌሊት ለእርሱ የመጨረሻ ሌሊት እንደሆነች በደንብ አውቆአል።

በዚያች በጨለማ ቤት ውስጥ እየተዘዋወረ የአሳብ ድር ያደራል። «ከጥቂት ሰዓቶች በኋላ እንዳልነበርሁ እሆናለሁ፤ ሌሊቱ አልፎ ጠዋት ሲመጣ ዘበኞች ወደ ክፍሌ ገብተው አሰቃቂውን የሞት ጽዋ ወደምጣበት ስፍራ እየገፈተሩ ሊወስዱኝ ነው፤ ከዚያም እጆቼና እግሮቼ በመስቀል ላይ ተቸንክረው ቀኑን ሙሉ በአሳፊውና በአግዳሚው ሲዘበትብኝ ይውላል» አዎ! የወንጀሉን ቅጣት መቀበል እንደሚገባው የተረዳ ይመስላል።

እንዳሰበውም ሁሉ በማለዳ ዘበኞች እርሱ ወደ ታሰረበት ክፍል በር ተጠግተው ቁልፉን ሲከፍቱ ሰማ። ከጥቂት ጊዜ በኋላም ትልቁ በር ተከፍቶ በርባን እንደ ፈራው ላይሆን ዘበኞቹ በርጋታ ወደ እርሱ ቀረቡ። ከእነርሱም አንዱ በጣም ጠጋ ብሎ «በርባን ሆይ! አስደሳች መልእክት ነው!» «እናንተ አሁን የመጣችሁት ወደምስቀልበት ቦታ ልትወስዱኝ መሆኑን አውቃለሁ»። ዘበኛውም መልሶ «አዩ ወዳጄ አንተ አላወቅህም እንጂ

አንድ ሰው በአንተ ምትክ ሞቷል» አለው። እርሱም «ምን ማለትህ ነው? አንድ ሰው በእኔ ምትክ ይሞታል?» ዘበኛውም «በርባን ሆይ፥ ከእኔ ጋር ናና አላይሃለሁ» ብሎት ሁለቱም በአንድነት በሩን ከፍተው ከወጡ በኋላ የኢየሩሳሌምን ከተማ አቋርጠው ወደ ጎልጎታ ተራራ አመሩ። ዘበኛውም በእጁ ወደ ተራራው እያመለከተ «ወዲያ ማዶ ተራራ ላይ ምን ይታይሃል?» አለው። በርባንም ዓይኖቹ ገና ከብርሃን ጋር ስላልተለማመዱ ጭንብስብስ እያለ ተመለከተና «ሦስት የተሰቀሉ ሰዎች አያለሁ» አለ። በመካከል ያለው መስቀል ዛሬ ለአንተ በሆነ ነበር! ነገር ግን ቅድም እንደነገርኩህ ያ ሰው በምትክህ ስለሞተ አንተ ለመዳን ቻልክ። «አሁን በርግጥ ለእኔ ሞተ? እኔ በዚያ መስቀል ላይ መሞት ሲገባኝ ይህ ሰው በእኔ ምትክ ለምን እንደሞተ አልገባኝም። ይሁን እንጂ ለእኔ መሞቴን የግድ ማመን አለብኝ።»

አንባቢ ሆይ! የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ለበርባን እንደሞተለት ለአንተም ለኃጢአተኛው ሞቷል። የአንተን ቦታ ለመውሰድ ኃጢአትህን ተሸክሞ በምትክህ ሞተ። ይህም የሆነበት ምክንያት አንተ ፍጹም ራስህን ለማዳን የማትችል የጠፋህ ኃጢአተኛ መሆንህን በመረዳት ሕይወት ሊሰጥህ ወድዶ ነው።

አሁን ከዚህ ቀጥሎ የማሳሰብህ የሰውን ስሕተትና የእግዚአብሔርን ምሕረት የሚያሳዩ አራት አሳቦች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስላሉ እነርሱን እንድትመለከታቸው ነው።

በእግዚአብሔር ፊት ሰዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ስለሆኑ ሁሉም ጠፍተዋልና ጉዞአቸው ወደ ዘላለም ሥቃይ ነው።

የሰው ዘር በገዛ ፈቃዱ ወደ ጥፋት አዘቅት እያሸቆለቆለ ሲወርድ ይታያል። የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ይላል። «እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን! ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ መንገዱ አዘነበለ! እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» (ኢሳ. 53:6)። ሰዎች በኃጢአታቸው ምክንያት እንደ ነፋስ በንነው ከእግዚአብሔር ፊት ስለጠፉ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያድናቸው መጣ። ይህንንም «የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥቶአልና» (ሉቃ. 19:10) ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጣል።

እንግዲህ ሰዎች የጠፉት በእግዚአብሔር ላይ ስላመዱ ወይም የሥጋቸውን ፈቃድ በመከተል ኃጢአት ስለሠሩ መሆኑ ግልጽ ነው። እኔና አንተ የቀረውም የዓለም ሕዝብ እንደዚሁ እግዚአብሔርን በድለናል። ያለ ኃጢአት የኖረ ሰው አንድም አይገኝም። «ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል» (ሮሜ 3:23) «ጸድቅ የለም አንድ ስንኳ» (ሮሜ 3:10)። በዚህ ምክንያት ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኛ ነው።

ኃጢአተኛ የሆንከው ኃጢአት ስለምትሠራ አይደለም። ነገር ግን ኃጢአት የምትሠራው ኃጢአተኛ ስለሆንክ ነው። የተፀነሰከውና የተወለድከው በኃጢአት ነው። ላም ላም የምትባላው ጥጃ ስለወለደች አይደለም። ነገር ግን ጥጃ የምትወልደው ላም ስለሆነች ነው። ስለዚህ አንተም ኃጢአት የምትሠራው አስቀድመህ ኃጢአተኛ ስለሆንክ ነው።

«ኃጢአተኛው በመቅሠፍት ቀን እንደ ተጠበቀ፤...»
(ኢዮብ 21:30)። «አሕዛብን ገሠጽህ፤ ዝንጉዎችንም
አጠፋህ፤ ስማቸውንም ለዘላለም ደመሰስህ» (መዝ. 9:5)።
«ኃጢአተኞች ወደ ሲኦል ይመለሳሉ፤ እግዚአብሔርን
የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ» (መዝ. 9:17)። «ክፉ
አድራጊዎች ይጠፋሉና» (መዝ. 37:9)።

«እነሆ፤ እንደ ምድጃ እሳት የሚነድድ፤ ቀን ይመጣል፤
ትዕቢተኞችና ኃጢአትን የሚሠሩ ሁሉ ገለባ ይሆናሉ፤
የሚመጣውም ቀን ያቃጥላቸዋል፤ ሥርንና ቅርንጫፍንም
አይተውላቸውም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር»
(ሚል. 4:1)።

ስለዚህ ከክርስቶስ ጸጋ ውጭ ያሉ ሁሉ ምንም ተስፋ
የላቸውም። በሕይወት መጽሐፍ ስማቸው ያልተጻፈ ሁሉ
ለዘላለም ጠፍተው ይቀራሉ። የእግዚአብሔርን ምክር
ያልሰሙና ጽድቁንም ያልተቀበሉ በራሳቸው ፈርደው
የሁለተኛይቱን ሞት ጽዋ ይቀምሳሉ። ወዳጄ ሆይ!
አንተም ከዓመፀኞች ጋር ለመደመር ትፈልጋለህ?
እንግዲያውስ ተስፋ እንደሌለህ ወደ ዘላለም ጥፋት
እንደምታመራ እውቀው። «እኔ እኮ በጣም ኃጢአተኛ
አይደለሁም» ትል ይሆናል። ነገር ግን ትንሽም ሆነ ትልቅ
ማንኛውም ኃጢአት መንግሥተ ሰማያት ስለማይገባ
አንድ ኃጢአት እንኳ ቢኖርብህ በደለኛ ነህ። ስለዚህ
ምንም ዓይነት ምክንያት ኃጢአተኝነትህን
ሊያስተባብላልህ አይችልም። ያለ ጥርጥር
የእግዚአብሔርን ሕግ ተላልፈሃል፤ ትእዛዛቱንም
አፍርሰሃል፤ የራስህን ሕሊና በኃጢአት መዶሻ ቀጥቅጠህ

አሰናከለሽዋል። በዚህ ሁኔታ በቅዱስ እግዚአብሔር ፊት
ለመቅረብ እንደማትችል ራስህ ታውቀዋለህ።

ከዚህ ሁሉ በላይ እግዚአብሔር በቸርነቱና በፍቅሩ
ብዛት አንድ ልጁን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ዓለም
ልኮ በአንተ ምትክ እንዲሞት በማድረግ በነፃ ሊያድንህ
ሲፈልግ አንተ ግን እምቢ በማለትህ ከሁሉ የበለጠውን
ኃጢአት ሠርተሃል። ራስህን ከኃጢአት ነፃ ለማድረግ
ባልቻልክበት ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ «አይዞህ! እኔ
አለሁልህ! እኔ እንደማድንህ እመን?» አለህ። አንተ ግን
እንደ አዳኝህና እንደ ጌታህ ከመቀበል ቸል ብለህ
ጀርባህን አዞርክበት። ስለዚህ በሁለት በኩል
የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማግኘት ስለማትችል
በጭራሽ ተስፋ እንደሌለህና እንደምትጠፋ እውቀው።

ሰው ሁሉ ወደ ሞት ያመራል፤ ነገር ግን ፍርድ ከሞት
በኋላ አለ፤ መጽሐፍ ቅዱስ «የኃጢአት ደመወዝ ሞት
ነውና» (ሮሜ 6:23)፤ «ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ
ትሞታለች» (ሕዝ. 18:4) ይላል። ይህም የሥጋ ሞት
ላይሆን የነፍስ ሞት ወይም ሁለተኛው ሞት ነው። ሰው
አንድ ጊዜ ተወልዶ እንደሆነ ሁለት ጊዜ ይሞታል። ሼረ
ከዘላለም ሞት ሌላ የሚያስፈራ ነገር ከቶ የት ይገኛል?
አንተ ይህን ሞት ልትቀምሰው ስትዘጋጅ ልብህ በፍርሃት
አይሞጥም? ብትችልስ ለማምለጥ አትሞክርም?

መጽሐፍ ቅዱስ «ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት
ከእርሱ በኋላም ፍርድ እንደ ተመደበባቸው» (ዕብ. 9:27)
ይናገራል። ስለዚህ ሥጋዊ ሞት የሚያስቅቀው ከዚህ ዓለም
ስለሚለየን ላይሆን ወደ ፍርድ ስለሚያቀርብን ነው።
አንድ ቀን የዓለም ሰዎች መድኃኒት የሆነው አምላክ

በሰው ላይ ፈራጅ ሆኖ ይመጣል። ዛሬ እንደ አዳኝ ሆኖ የሚገኘው የዚያን ጊዜ እንደ ፈራጅ ይቀመጣል። በአዳኝነቱ ያመኑበት ሁሉ ሲፈረድላቸው፤ ያልተቀበሉት ግን ይፈረድባቸዋል።

በምድራዊ ፍርድ ቤት በዳኛው ፊት መቅረብ እጅግ የሚያስፈራ ነው። ነገር ግን ፍርዱ ይግባኝ የሌለውና ለሰው ዘር በሙሉ የመጨረሻ ፍርድ ወደሚሰጠው ትክክለኛ ፈራጅ ፊት መቆም እንዴት እጅግ በጣም አያስፈራም? ይህ ፈራጅ ስለ እኛ ሁሉን ነገር ስለሚያውቅ ከእርሱ አንዳች ነገር ለመደበቅ አንችልም። ያደረግነውም ሆነ የተናገርነው ወይም ያሰብነው በእርሱ ዘንድ የታወቀ ነው።

ክርስቶስን የማያውቁ ሁሉ በዚህ ዳኛ ፊት የሚቀርቡት ቁጣውን ለመቀበል ስለሆነ በጭንቅና በፍርሃት ይዋጣሉ። በእርግጥ ደግሞ «በሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ የሚያስፈራ ነው» (ዕብ. 10:31)።

ያሰብከው፤ የተናገርከውና ያደረግከው ክፉ ነገር ሁሉ በፍጥረት ሁሉ ፊት ሲገለጥ ምን ያህል እንደሚያስፈራህ እስቲ ገምተው። አንዱን ነውርህን እንኳ ለመሸፈን ምክንያት አይኖርህም። ታዲያ በደሙ ላትነፃ ፊቱ ለመቅረብ ትደፍር ይሆን?

ማንም ሰው በሥራው ወይም በራሱ ጽድቅ ወይም በቤተ ክርስቲያን አማካይነት ሊድን አይችልም።

እውሉስ የእርሱ ጥሩ ሕይወት እንዳላዳነው በመረዳት፤ «ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና! ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም! ማንም እንዳይመክ

ከሥራ አይደለም» (ኤፌ. 2:8-9) በማለት አስተምሮአል። «በሥራ አይደለም» የሚለውን አነጋገር በደንብ ስምተሃልን? እኛ በምናደርገው ሳይሆን እግዚአብሔር ባደረገው ስለሆነ ደኅንነት ከኒታ ነውና ክብር ለእርሱ ይገባል። ትክክለኛ ሕይወት ቢኖርህ፤ ብዙ መልካም ሥራዎችን ብትሠራ፤ በወርቃማው ሕግ መሠረት ከሰዎች ጋር በመስማማት ብትኖር፤ አሥርቱን ቃላት ሳታጓድል ብትጠብቅና፤ ይህንን የመሳሰሉትን ሌሎች ሥራዎችን ብትሠራም አንዳች ጥቅም አታገኝባቸውም። ጽድቅን እንደ ደመወዝ ልትወስድ ወይም እንደ ዕቃ ልትገዛ አትችልም። ጽድቅ ከወላጆች እንደ ንብረት የሚወረስ አይደለም።

ቤተ ክርስቲያን እንኳ ከዘላለም ጥፋት ሊያድንህ አይችልም። ሃይማኖት ሊያድንህ አይችልም። ስለሆነም በደኅንነት ምክንያት ከሆነ የማንኛውም ቤተ ክርስቲያን አባል ብትሆን ምንም ለውጥ አያመጣም።

ወዳጄ ሆይ! ለምሳሌ ታመሃል እንበል። በሽታህም የኃጢአት ነቀርላ ነው። ለዚህም ነቀርላ አንድ ነገር መደረግ ስለሚኖርበት ወደ ሐኪም ቤት ትሄዳለህ። እዚያ ስትደርስ የሕግ መጽሐፍ አምጥተው ቢያነቡልህ የምትድን ይመስልሃል? ሃይማኖተኝነትህ ከኃጢአት ነቀርላ አያላቅቅህም። አንተ የራስህ ሐኪም ወይም ፈዋሽ ልትሆን አትችልም።

ጽድቅ የእግዚአብሔር ስለሆነ ሰዎች በክርስቶስ በኩል በእምነት ይቀበሉታል።

የእግዚአብሔር ጽድቅ ስጦታ ነው። ነፃ ስጦታ ስለሆነም አይከፈልበትም! በሥራ የሚገኝም አይደለም።

ስጦታን ተቀብሎ ሰጭውን ከማመስገን ሌላ የሚደረግ ነገር የለም። እግዚአብሔር የሰጠው ክፍ ያለ ዋጋ ያለውን አንድያ ልጁን ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በቀራንዮ መስቀል ላይ ደሙን በማፍሰስ፤ ሰዎች በኃጢአታቸው ሊደርስባቸው የሚገባውን የሞት ቅጣት ተቀብሎአል። ኢየሱስ ሕይወቱን በመስጠት ሰውን ከሰማያዊ ፍርድ የሚያድን ሙሉ ይቅርታን አስገኝቶአል።

«የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው» (ሮሜ. 6:23)። «እግዚአብሔርም የዘላለም ሕይወት እንደሰጠን ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም» (1ኛ ዮሐንስ 5:11-12)። ከለዚህ የእግዚአብሔርን ጽድቅ እንደ ስጦታ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ብትቀበል ትድናለህ። ተስፋ ሊኖርህ የሚችለውና ከመጥፋት የምትድነው ይህንን ብቻ በማድረግ መሆኑን አትዘንጋ። የእግዚአብሔር ምሕረት በልጁ በኩል ሲሰጥህ ተቀበል እንጂ እምቢ አትበል።

ለምሳሌ እኔ ትልቅ ዕዳ ይኖርብኛል። ይህንን እኔ ልከፍለው ያልቻልኩትን ዕዳ ሌላ ሰው ካልከፈለልኝ በስተቀር ባለ ዕዳ የሚደርስበትን ቅጣት መቀበል ይኖርብኛል። ሰው በእግዚአብሔር ፊት ያለው ሁኔታ ይህ ነው። ሊከፍለው የማይችል ዕዳ በነበረበት ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስ ከፈለለት። ሰው እንግዲህ የዕዳውን ዋጋ ከኢየሱስ ካልተቀበለ ነፃ ሊሆን አይችልም። «እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅብዝብዘን ጠፋን፤ ከእኛ እያንዳንዱ ወደ ገዛ

መንገዱ አዘነበለ፤ እግዚአብሔርም የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ አኖረ» (ኢሳ. 53:6)።

ክርስቶስን ለመቀበል የሚቻለው በእምነት ነው። በክርስቶስ እምነት የሚገኘውን ጽድቅ እንድታገኝ እግዚአብሔር ዘወትር ያሳስብሃል። ይህም እምነት በጭንቅላት የምትገነዘበው ሳይሆን በልብህ የምትጽግረው ነው። የምታምነው ብቻ ሳይሆን የምትደገፍበትም ነው። ባቡር ውስጥ ተቀምጦህ ስትሄድ ወደ አንድ ቦታ መድረስህን እንደምታምን ሁሉ፤ በክርስቶስም እንደዚሁ መታመን አለብህ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው «ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በሰሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» (ዮሐ. 1:12)፤ «በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ» (ዮሐዋ. 16:31)።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝህ አድርገህ ተቀብለሃል? እምነትህን በእግዚአብሔር ልጅ ላይ በማድረግ የእግዚአብሔር ልጅ ሆነሃል? ልብ አድርግ የምትድነው በምን ሳይሆን በማን ነው። በተገነዘብካቸው እውቀቶችና ባመንከባቸው ፍልስፍናዎች ሳይሆን በተቀበልኩው ክርስቶስ ደኅንነትን ታገኛለህ።

ለምሳሌ አንድ ሰው በውኃ ውስጥ ሊሰምጥ ያጣጥራል። የዚያን ጊዜ ሊረዳው የሚችለው አጠገቡ ያለ ሰው ነው እንጂ እውቀቱ ወይም የሚያምንበት ፍልስፍና አይደለም። መልካም ሥራውም ሆነ የቤተ ክርስቲያን አባልነቱ ከመስጠም ሊያድነው አይችልም። የሚያድነው «ሰው» ሲሆን ይህም «ሰው» ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። አዳኝ እርሱ ብቻ ስለሆነ እግዚአብሔር እንዲህ

ይላል፤ «ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም» (1ኛ ዮሐ. 5:12)። ስለዚህ የዘላለም ሕይወት በክርስቶስ ስለሆነ እርሱ አዳኝ መሆን ይገባል።

«እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምጺን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፤ ወደ እርሱ እገባለሁ» (ራእይ 3:20)።

ክርስቶስ ከውጭ ቆሞ የልብህን በር ያንኳኳል፤ መከፈቻው ያለው ከውስጥ ስለሆነ አንተ ከፍተህ ካላስገባኸው እርሱ በግድ ሰብሮ ሊገባ አይፈልግም። ነገር ግን አንተ በከፈትክለት ጊዜ ወደ ውስጥ ገብቶ ስለሚኖር አንተ ትድናለህ። ክርስቶስ በልብህና በሕይወትህ በመግባቱ ከመንፈስ ቅዱስ እንደገና ተወልደህ ከሞት ወደ ሕይወት ትሻገራለህ።

ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ ብሎአል «መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና» (ዮሐ. 4:12)። የሃይማኖት መሥራቾች ሁሉ የሞቱና የሚሞቱ ሲሆኑ እንዴት ሊያድኑ ይችላሉ? የእኛ አዳኝ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን «ዘወትር በሕይወት ይኖራል» (ዕብ. 7:25) ክርስቶስ ሞቶ ቢቀር ኖሮ አዳኞችን ሊሆን ባልቻለም ነበር። ነገር ግን የሞተው ኢየሱስ እንደገና ተነሥቶ ዛሬ ሕያው ሆኖ ይኖራል። እንግዲህ የሚያድንን ሞትን ድል አድርጎ የተነሣው ክርስቶስ ነው። እርሱ ዛሬ ሕያው ሆኖ ይኖራል። እንግዲህ የሚያድን ሞትን ድል አድርጎ የተነሣው ክርስቶስ ነው።

ኢየሱስ «እኔ መንገድ እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ. 14:6) ሲል በግልጽ ተናግሯል። ከአንድ መንገድ በስተቀር ሌሎች መንገዶች ወደ እግዚአብሔር አያደርሱም፤ ያም አንድ መንገድ ኢየሱስ ነው።

ወዳጄ ሆይ፤ እንግዲህ ሞቶ በተነሣውና ወደ ሰማይ ባረገው፤ ሕያው ሆኖ በሚኖረው በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ላይ ባትደገፍ ምንም ተስፋ ስለማይኖርህ አሁኑኑ ይህንን አድርግ። ለመዳን የሚያስፈልግህ ሕያው የሆነ አዳኝ እንደሆነም አትዘንጋ።

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወድአልና። . . . በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል። . . . በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቅጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያደም» (ዮሐ. 3:16÷18÷36)።

በአንድ በኩል ደኅንነት በሌላ በኩል እርግጥን ቀርቦልሃል። ነገር ግን ምርጫው ያንተ ፋንታ ነው። ሕይወት ወይም ሞት፤ የዘላለም ደስታ ወይም የዘላለም ሥቃይ የትኛው እንደሚሆን አንተ ብቻ ለመወሰን ትችላለህ። እንግዲያውስ የምትወስን ከሆነ ሳትውል ሳታድር አሁኑኑ ፈጽም። «እነሆ፤ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ፤ የመዳን ቀን አሁን ነው» (2ኛ ቆሮ. 6:2)። ነገ ከመዘግየቱም በላይ በጭራሽ የአንተ ስላልሆነ አትመካበት።

መድረሻን የሚወስን ጥያቄ

በአሜሪካን አገር በምዕራብ ግዛት ውስጥ አንድ በጠባዩ የተመሰገነ ወጣት ነበር። ነገር ግን ከዕለታት አንድ ቀን የካርታ ቁማር በሚጫወትበት ወቅት ስለተሸነፈ በንዴት ተነሥቶ ተቃራኒውን በሽጉጥ ተኩሶ ገደለው። በዚህ ምክንያት ተይዞ ወደ ፍርድ ቤት በመቅረብ በስቅላት እንዲሞት ተፈረደበት።

ነገር ግን ከዚህ በፊት የነበረውን ጥሩ ሕይወት የሚያውቁ ዘመዶችና ወዳጆች እያንዳንዳቸው የዚህን ሰው መልካም ጠባይ በመግለጥ የይቅርታ ደብዳቤዎች ጽፈው ለአገረ ገዥው አቀረቡ። ያም አገረ ገዥ ክርስቲያን ስለነበር የደረሱትን ደብዳቤዎች አንድ በአንድ አንብቦ በቅርጫት ውስጥ ከምሮት ስለነበር ነገሩ እጅግ አሳዝኖት አለቀሰ። ከዚያም በኋላም ይህ ሰውዬ መማር አለበት በሚል አሳብ ተነሣሰቶ የይቅርታ ደብዳቤ ጻፈና እኪሱ ከከተተ በኋላ እንደ ቄስ ለብሶ ወደ እስር ቤት አመራ። ከዚያም እንደ ደረሰ ወደ ወጣቱ ክፍል ቀረብ ሲል «ከዚህ ውጣ አልፈልግህም፤ ከዚህ በፊት እንደ አንተ ያሉት ብዙዎች ኅብኝተውኛል፤ ሃይማኖቱን በቤቴ ትቼዋለሁ» የሚል ድምጽ ሰማ። አገረ ገዥውም መልሶ «እስቲ አንድ ጊዜ አዳምጠኝና አንድ ነገር ልንገርህ» አለው። ወጣቱም በቁጣ «የምልህን አልሰማ ካልህ ዘበኛውን ጦርቼ እንዲያስወግህ አደርጋለሁ» አለው። አገረ ገዥውም «ነገር ግን አንተ እምቢ አልክ እንጂ በጣም የሚያስደስት ዜና ይዣልሃለሁ፤ እስቲ አንድ አፍታ ፍቀድልኝና ልንገርህ»

አለው። ወጣቱ ግን አሻፈረኝ ብሎ እንዲወጣለት ስለጠየቀው አገረ ገዥው በንዘን ተመልሶ ሄደ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ የወገኔ ቤቱ ዘበኛ ወደ ወጣቱ መጥቶ «ታዲያስ ዛሬ አገረ ገዥው ሊገባህ መጡ አይደለምን?» ሲል ጠየቀው። ወጣቱም በመደንገጥ «ምን?» ብሎ ጮኹ። ዘበኛውም «እኛ የቄስ ልብስ ለብሰው የመጡትም የይቅርታ ደብዳቤ ይዘው ነበር። ግን አንተ ለማዳመጥ እንኳ እምቢ አልካቸው» አለው።

ወጣቱም «እስቲ እባክህ ብዕር፤ ቀለምና ወረቀት ቶሎ አምጣልኝ» አለና ዘበኛው እነዚህን ነገሮች እንዳመጣለት ቁጭ ብሎ የሚከተለውን ደብዳቤ ይጽፍ ጀመር። «ከቡር አገረ ገዥ፤ ከፍ ያለ ይቅርታ እንዲያደርጉልኝ በማክበር እጠይቃለሁ። በማይገባ አኳኋን ስለ አነጋገርኩዎት በጣም አዝናለሁ። አገረ ገዥውም ይህ ደብዳቤ እንደ ደረሰው በጀርባው በኩል እንዲህ የሚል ቃል ጻፈበት። በዚህ ጉዳይ ሁለተኛ አያገባኝም።

ወጣቱ የሚሞትበት ቀን ተቃርቦ የሚናገረው ነገር እንዳለ በተጠየቀ ጊዜ የሚከተለውን ማስጠንቀቂያ አወጀ፤ «ለአሜሪካን አገር ወጣቶች እንዲህ ብላችሁ ንገሩልኝ፡- አሁን የምሞተው በሠራሁት ወንጀል ማለት ነፍሶ ገዳይ ስለሆንኩ አይደለም። በዚህ ወንጀል አገረ ገዥው ይቅርታ ስላደረጉልኝ ላልሞት እችል ነበር። ነገር ግን አሁን የምሞተው የአገረ ገዥውን ምሕረት አልቀበል በማለቱ ብቻ ነው።»

ወዳጄ ሆይ! አንተም የምትጠፋው በኃጢአትህ ላይሆን እግዚአብሔር በልጁ በኩል ያቀረበልህን ይቅርታ

አልቀበልም በማለትህ ነው። ክርስቶስን አልቀበልም ካልከ እግዚአብሔር ሁለተኛ በአንተ ጉዳይ አያገባውም። እንደዚህም ካደረግህ አንዱን የደህንነት ተስፋ ማቃለልህ ወይም መናቅህ ነው። የእግዚአብሔርን ምሕረት አልቀበልም ብትል እርሱ ተቀበል ብሎ አያስገድድህም። «እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ችል ብንለው፤ እንዴት እናመልጣለን?» (ዕብ. 2:3)።

ኢላሞስ

ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስ ምን ላድርገው? ይህ የኢላሞስ ጥያቄ መድረሻን የሚወስን ነው።

ኢላሞስ ኢየሱስን ለማዳን ብዙ ዘዴዎች ፈጥሮ አልሆኑ ቢለው በርባንን አስመጥቶ ከኢየሱስ ጎን ካቆመው በኋላ ወደ ሕዝቡ ቀርቦ ከሁለቱ የቱን እንድተውላችሁ ተወዳላችሁ? አላቸው።

ሕዝቡ በቀላውስቱ ተመርተው በርባንን! እያሉ በጮሁ ጊዜ፤ ኢላሞስ እንዲህ ብሎ መጠየቅ ገድሞ ሆነበት። «ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? በርባንንስ መረጣችሁ ነገር ግን ኢየሱስ ደግሞ በእጄ ስለሆነ በእርሱ አንዳች ነገር ማድረግ ይገባኛል! ታዲያ ምን ላድርገው?»

እንደምንመለከተው ኢላሞስ ኃላፊነቱን ወደ ሌሎች ለማዘዋወር ይሞክራል። በመጀመሪያ አይሁዶች ወስደው ራሳቸው እንዲፈርዱበት ነገራቸው እነርሱ ግን «እኛ ሰውን እንድንገድል በርም ሕግ አልተፈቀደልንም፤ ይሁን እንጂ ይህ ሰው ሞት የሚገባው ነው» ብለው መለሱለት። ቀጥሎ ወደ ሄሮድስ ቢልከው ሄሮድስ «ከግዛቱ ሰላልሆነ ልፈርድበት አልችልም» በማለት መለሰው።

በመጨረሻውም ነገሩ ሁሉ እንዳልተሳካለት ባየ ጊዜ «እኔ በዚህ ነገር ስለማያገባኝ ከነገሩ ነፃ ለመሆን እጆቼን እታጠባለሁ» በማለት በሰሐን ውስጥ ውኃ አስመጥቶ እጆቹን በሕዝቡ ፊት ታጠበ።

አሁን ስለ ኢላሞስ እንዲህ ያለ ተረት ይነገራል፤ ታች በሲኦል ውስጥ ተቀምጦ ዘወትር እጆቹን በተመለከተ ቁጥር በደም ተለውሰው ስለሚያያቸው በሚያሳዝን ድምፅ «ፈጽመው አይነጹም እንዴት?» እያለ ይጮሃል። ነገር ግን የኢላሞስ እጆች በእግዚአብሔር ልጅ ደም ስለተለወሱ ለመቼውም አይነጹም።

ኢላሞስ ምርጫውን አንድ ጊዜ ስለወሰነ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ሊያደርግ አይችልም። ለአንተ ግን ገና ጊዜ ስለአለህ ኢየሱስን ምን ማድረግ እንደሚገባህ ለመወሰን የትኛውን መምረጥ እንደሚገባህ አንተ ታውቃለህ። ይሁን እንጂ አንዴ ስትመርጥ ለዘላለም መሆኑን አትዘንጋ።

ምርጫው ከሁለት አንድ ነው።

ከምርጫዎቹም አንደኛው ኢየሱስ ክርስቶስን መቀበል ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስን መካድ ነው። እኔ ክርስቶስን መቀበል ወይም መካድ አልፈልግም፤ ነገር ግን እንዲሁ በመካከል እሆናለሁ ለማለት አይቻልም።

ለምሳሌ እኔ አንድ ስጦታ በኪሴ ይገኛልህ ብመጣ አንተ በመቀበልና ባለመቀበል መካከል ልትሆን ትችላለህ። ነገር ግን ስጦታውን አውጥቼ በማቀርብልህ ጊዜ መውሰድ ወይም አለመውሰድ እንጂ በመካከል መሆን አትችልም።

እንደዚሁም ስለ ክርስቶስ ምንም ባልሰማህበት ጊዜ በመካከል ልትሆን ትችላለህ። ነገር ግን ክርስቶስ በቀረበለህ ደቂቃ ምርጫ ማድረግ ይኖርብሃል። ያንንም ውሳኔ ካደረግህበት ቀን ጀምሮ በመካከል መሆንህ ይቀርና ውሳኔ ባደረግህበት ክፍል ትረጋለህ። ለምሳሌ ዛሬ ኢየሱስን እንደ አዳኝህ ባትቀበለው ልትከዳው ወስነሃል ማለት ነው። ከሁለት አንዱ ነው እንጂ ሁለቱም ሊሆን አይችልም። አንድ ሰው በአንድ ጊዜ መቀመጥና መነሣት ስለማይችል አንድም መቀመጥ ወይም መነሣት አለበት። ኢየሱስን ልትከደው ቆርጠሃል ወይስ እንደ ግል አዳኝህ ልትቀበለው ተዘጋጅተሃል? ምርጫው የአንተ ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ፍርድ አሰጣጥ።

እግዚአብሔር የሚፈርድብህ በመጨረሻ በምታደርገው ውሳኔ ነው። ለምሳሌ ዛሬ ማታ ክርስቶስን ለመካድ ትወስንና ለሚመጣው እሁድ ለመቀበል ትቅዳለህ። ነገር ግን ከሚመጣው እሁድ በፊት ብትሞትስ? አስተውል! እግዚአብሔር የሚፈርድብህ ወደፊት ልትሠራው ባቀድከው አይደለም።

በፍርድ ቀን እግዚአብሔር የሚፈርድብህ ወደፊት ልትሠራው ባቀድከው አይደለም።

በፍርድ ቀን እግዚአብሔር የሚያቀርብለህ ጥያቄ ስለ ኃጢአትህ ሳይሆን ስለ ልጅ ነው። እግዚአብሔር «ልጄን ምን አደረግህ?» ብሎ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ስለነበረህ ግንኙነት ይጠይቅሃል። አንተም «ጌታ ሆይ! እኔ በጣም ሃይማኖተኛ ሰው ነበርኩ፤ ቤተ ክርስቲያንም ባለማድረግ እሄድ ነበር» ብለህ መልስ ለመመለስ ስትመጣ

እግዚአብሔር «እኔ ስለ ሃይማኖታዊ ኑሮህ አልጠየቅሁህም! የእኔ ጥያቄ ልጄን ምን አደረግኸው? የሚል ነው» በማለት ያጽርጥሃል። አንተ ደግሞ መልስህ «ጌታይ! እኔ እኮ ጥሩ ሕይወት ነበረኝ፤ ምንም ስሕተት አልሠራሁም» ብትል እግዚአብሔርም መልስ «ቆይ አባከህ ልጄ፡-ለምን ያልጠየቁህን ትመልሳለህ? አሁንም ደግሞ የምጠይቅህን ልብ አድርገህ ሰማ! ልጄን ምን አደረግኸው?» ይልሃል። አንተም መልስህ «ጌታ ሆይ! እኔ ስለ ልጅህ የነበረኝ አስተያየት ጥሩ ነበር፤ እንዲያውም እርሱ እጅግ በጣም ጥሩ ሰው እንደነበረ እንምት ነበር» ትላለህ። እግዚአብሔርም «እኔ ስለ ልጄ ያሰብከውን ሳይሆን ልጄን ተቀብለኸው እንደሆነ ወይም ከደኸው እንደሆነ ለማወቅ እፈልጋለሁ» ይልሃል። አንተም በዚያን ጊዜ ምንም መልስ ስለማታገኝ ዝም ትላለህ። ክርስቶስንም በቸልተኝነት እንዳልተቀበልከው ትገነዘባለህ። ስለዚህ ስለአደረግከው ነገር ሳይሆን ስለአሳደረግከው ነገር ተፈርዶብህ ለዘላለም ትጠፋለህ። ይኸውም በኃጢአት ሳይሆን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ባለመቀበል ብቻ ነው።

ስዎች ለምን ይጠፋሉ?

ስዎች በኃጢአታቸው ምክንያት የማይጠፋ ከሆነ ሌላ በምን ምክንያት ይጠፋሉ?

አንዲት የቤተ ክርስቲያን አባል የሆነች ሴት ከዕለታት አንድ ቀን ታማ ተኝታ ላለ አንድ ቅዠት ታዠች። ይኸውም ሞታ መንግሥተ ሰማያት በር ላይ የደረሰችና መልእክ ገብርኤል ፊት የቆመች ይመስላት ነበር። ከዚያም መልእክ የሕይወትን መጽሐፍ ከፍቶ በጎዘን

ከተመለከታት በኋላ «አንቺ ሴት ስምሽ ከዚህ የለም» ሲላት ሰማች። እርስዋም በመደነቅ «እንዴት ሰሜ የለም? በማለት ከጠየቀችው በኋላ «ይልቅስ እባክህ እንደገና እይልኝ» ስትል ለመነችው።

እርሱም እንደገና ተጠንቅቆ ከተመለከተ በኋላ «እባክሽን የአንቺ ስም ከዚህ የለም አላት»፤ እርስዋም «አገረ! ለመሆኑ ለምንድን ነው ሰሜ በመጽሐፉ ውስጥ የሌለው? ከቶ ምን በደል ሠራሁ?» እያለች መጭህ ጀመረች። መልአኩም «አንቺ ሴት! ስምሽ በሕይወት መጽሐፍ ያልተገኘው ስለሠራሽው በደል አይደለም፤ ነገር ግን ስላላደረግሽው አንድ ነገር ነው። ይኸውም ታላቁን የእግዚአብሔር ስጦታ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝሽ አድርገሽ ባለመቀበልሽ ነው» በማለት አስረዳት።

በዚህ ጊዜ ሴትየዋ ከእንቅልፍዋ ነቃች፤ ምንም እንኳን በጽኑ ሕመም ላይ ብትሆንም ወዲያው ከአልጋዋ ላይ ወርዳ በመንበርከክ በሕይወቷ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ልቧን ለኢየሱስ ክፍታ በማስገባት እንደ ግል መድኃኒቷ አድርጋ ተቀበለችው።

እንግዲህ ሰዎች ለምን ይጠፋሉ?

እስቲ እዚአብሔር ይህን ጥያቄ ይመልስ፤ «በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል» (ዮሐንስ 3:18)። የተፈረደበት የቤተ ክርስቲያን አባል ስላልሆነ ነው? ወይስ ኃጢአት በመሥራቱ ነው? በእነዚህ ምክንያቶች አይደለም። ነገር ግን «ስላላመነ

ተፈርዶበታል» የሚል እናነባለን። ሰዎች የሚፈረዱባቸው ወይም የሚጠፉበት ዋና ምክንያትም ይኸው ነው።

ነገር ግን እግዚአብሔር በጭራሽ የማይምረው አንድ ኃጢአት አለ፤ ይኸውም በልጁ ላይ ዐምዶ አላውቅህም ማለትን ነው። እግዚአብሔር አንተን ለማዳን ለላ መንገድ ስላላዘጋጀ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኝህ ባትቀበለው ተስፋ የለህም።

ልብ ርኅሩኅ ሰው

ይህ ፍርድ ትክክል እንዳልሆነ ትገምት ይሆናል። መልካም ሕይወትህንም በመመልከት ኢየሱስ ክርስቶስን ባለመቀበሉ ብቻ እንዴት ሊፈረድብኝ ይገባል? ብለህ ታስላለል ይሆናል።

ለምሳሌ አንድ ልብ ርኅሩኅ ሰው አንተ በምትኖርበት መንደር ይኖራል። ይህም ሰው ለልጆቹ፣ ለዘመዶቹና ለጎረቤቶቹ የሚያሳየው ደግነት ከመጠን ያለፈ ነው። ነገር ግን ሊወዳትና ሊያከብራት ቃል ኪዳን የገባላትን ሚስቱን ከዕለታት አንድ ቀን በጭካኔ ደብድቦ በሞት አፋፍ ላይ አደረላት። በዚህም ምክንያት ተይዞ ወደ ፍርድ ቤት ሲቀርብ መቶ የሚሆኑ ምስክሮች በአንድነት መጥተው የሰውዬውን ታላቅ ደግነትና ርኅራኄ መስከሩ።

በመጨረሻውም ዳኛው ይህን ውሳኔ ሰጠ፤ «እኔ በዚህ ሰው ላይ የምፈርደው ለሌሎች ሰዎች ያደረገውን በመመልከት አይደለም። ነገር ግን እኔ የምፈርድበት በአንድ ምክንያት ብቻ ሲሆን ይኸውም ምክንያት በሚስቱ ላይ ባደረገው ጭካኔ ነው። ሚስቱን ይወዳታል የምትሉ እንዳላችሁ አሁን ንገሩኝ»። በዚያን ወቅት

ሚስቱን ይወዳታል የሚል ምስክር አንድም ስላልተገኘ ተፈርዶበት ወደ ወኅኒ ቤት ገባ። እንግዲህ ይህ ሰው ሊፈረድበት የቻለው አንድ ሰው ብቻ በመበደሉ ነው።

ወዳጅ ሆይ፤ አንተስ ለዚህ ዓለም ሰዎች ሁሉ ደግ ሆነህ ሳለ የእግዚአብሔርን ልጅ ግን ብትጠላና ብትንቅ ጥፋተኛ ያልሆንክ ይመስልሃልን? በጭራሽ አይምሰልህ። ምንም ዓይነት ጥሩ ሕይወት የምትኖር ቢሆንና በሰዎች ዘንድም ተወዳጅ ብትሆን ክርስቶስን የምትንቅ ከሆንክ እግዚአብሔር ልጁን ባለማክበርህ ኃጢአትህን ስለሚያስብብህ አታመልጥም።

የዛሬ ሁለት ሺህ ዓመት እግዚአብሔር ልጁን ለአንተ ሰጥቶአል። አንተ በሕይወት እንድትኖር ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋው ኃጢአትህን ተሸክሞ በእንጫት ላይ ሞተ። ስለዚህ አሁን እግዚአብሔር ያለ ሞጋ የሆነውን የጸጋ ደኅንነት እንድታገኝ ልጁን እንደ አዳኝህ አድርገህ እንድትቀበል ይጋብዝሃል። ይህም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የምታደርገው ግንኙነት ሁሉን ነገር ስለሚወስን እርሱን አልቀበልም ብትል እግዚአብሔር በአንተ ላይ ከመፍረድ በስተቀር ሌላ የሚያደርግልህ ነገር የለም።

ምናልባት በሕይወትህ ጥሩ ምሳሌ ትሆናለህ፤ በጠባይህም ምንም ነቀፋ አይገኝብህም፤ ለወዳጆችህና ለኅረቤቶችህም ደግና ትሔት ነህ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ የሚያጎናጽፍህን ደኅንነትን አለአግባብ አቃልለሃል። በልብህ በር ላይ ለብዙ ዓመታት ቆሞ ሳለ ወደ ውስጥ ለማስገባት ባለመሞከርህ ታላቅ ጭካኔ አሳይተሽዋል።

እንግዲህ እግዚአብሔር ፊት ስትቀርብ ምን የሚልህ ይመስልሃል? ለወዳጆችህ የሰነዘርከው ደግነት በክርስቶስ ላይ ካላየሽው ጭካኔ ይልቅ የሚመዝን ይመስልሃልን? መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ካመንክ እርሱ ይህ አላብህ ልክ እንዳልሆነ ይመስከርብሃል። እንዲያውም ሌላው ኃጢአትህ ሁሉ ተጠቃልሎ ክርስቶስን ከመካድህ ጋር ቢመዛዘን ከምንም አይቆጠርም።

ጠላትህ

አሁንም እግዚአብሔር በፍርዱ የተሳሳተ ይመስልሃልን? ክርስቶስን ባለመቀበልህ ብቻ ስለ ፈረደብህ እግዚአብሔር የሚገባ ነገር አላደረገም ትላለህን?

ለምሳሌ አንድ ጠላት ይኖርህና፤ ሊያጠቃህ በሚችለው መንገድ ሁሉ ይጎዳሃል። አንተን ማየት ከመጥላቱ የተነሣ የምትራመድበትን መንገድ መርገጥ አይፈልግም። በዚህ ሰው ምክንያት ትዳርህ ሊፈርስና ቤተ ሰብህም ሊበተን ችሎአል።

ይሁን እንጂ ይህ ሰው በጣም ተቸግሮ በረሃብ አለንጋ የሚገረፍበት ቀን ይመጣል። አንተም ይህ ሁኔታ እንደ ደረሰበት በሰማህ ጊዜ ከደግነትህ የተነሣ ይህን ሰው ፈልገህ ወደ ቤትህ እንዲመጣ ትጋብዘዋለህ። ከዚያም ረሃብ ለሞት እንዳደረሰው በማየትህ ቶሎ ምግብ ታቀርብለታለህ።

ይሁን እንጂ እርሱ እጁን ዘርግቶ ከመብላት ፋንታ አልበላም በማለቱ ሞቶ በእግዚአብሔር እግር ሥር ያርፋል።

ይህ ሰው ለምን እንደ ሞተ ልትነግረኝ ትችላለህ? ሌላ ምን ሊደረግለት ይችል ኖሯል? እንግዲህ እርሱ የሞተው መኖር ስላልፈለገ መሆኑ ግልጽ ነው። ምግቡን ወስዶ እንዲበላ ቢጠየቅ እምቢ በማለቱ ከሕይወት ይልቅ ሞትን እንደመረጠ ያስረዳል።

አንተስ ዛሬ እግዚአብሔር የሚልህን አትሰማም? ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ከኃጢአትህ እንደ ለየህና በእርሱ ሞት በኩል የምትድንበትን መንገድ እንደ ተከፈተልህ ተረድተህ እንደ አዳኝህ አትቀበለውም? ራስህን ማዳን የማትችል ፍጹም የጠፋህ ኃጢአተኛና የእግዚአብሔርን ጸጋና ምሕረት ማግኘት የማይገባህ ስትሆን ልጁ ባደረገልህ የጽድቅ ሥራ በመመካት ወደ እርሱ አትቀርብም? ወይስ እንደዚሁ እንዳለህ ቆይተህ የሚደርስብህን የእግዚአብሔር ቁጣ ለመቀበል ተዘጋጅተሃል?

ከኢየሱስ በቀር

እስቲ የኢሳጦስን ጥያቄ አዘዋውራ ከኢየሱስ በቀር ምን ላድርግ ልበል።

በሞት ጊዜ ከኢየሱስ በቀር ምን ታደርጋለህ? የመጨረሻ ጠላትህን ብቻህን ልትገናኘው አቅደሃልን? እኔ ግን ከዓለም ሰዎች በሚሊዮን የሚቆጠሩ የሚከተሉኝ ቢሆን እንኳ ያለ ክርስቶስ በሞት ሸለቆ ውስጥ ለመሄድ በጭራሽ አልሞክርም።

በፍርድስ ቀን ያለ ኢየሱስ ምን ታደርጋለህ? እግዚአብሔር ፊት ብቻህን ትቆማለህን? እኔ ግን የምድር አእላፋት ከእኔ ጋር ቢሆኑ ያለ ጠበቃ እግዚአብሔር

አጠገብ አልደርስም። ስለ እኔ የሚከራከር አንድ ሰው በግድ ያሻኛል።

ከሞት በኋላ ባለው ሕይወት ያለ ኢየሱስ እንዴት ትሆናለህ? የዛሬ ሺህ ዓመት አንድ ቦታ መሆንህ የተረጋገጠ ነው። ነገር ግን ኢየሱስ ካለልህ ኅዘንህን ሁሉ እርሱ በደስታ ይቀበላል።

ውሳኔህ

«ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው?» ወዳጄ ሆይ! ይህ የአንተ ጥያቄ ሊሆን አይገባውምን? የወደፊቱ ጥያቄህ «ኢየሱስ እኔን ምን ያደርገኛል?» ሲሆን የአሁኑ ደግሞ «እኔ ኢየሱስን ምን ላድርገው?» ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደፊት አንተን የሚያደርገው፣ ዛሬ አንተ እርሱን በምታደርገው የተወሰነ ነው።

ምን ላድርግ ብትል፤ አንዳች ነገር ማድረግ አለብህ፤ አንድ ውሳኔ መስጠት አለብህ። ይህም ውሳኔ በግልህ የምታደርገውና ማንም ሰው ሊወስንልህ የማይችል ነው። የየትኛውም ቤተ ክርስቲያን አባል እንደሆንክና በእንዴት ያለ ሁኔታ ተጠምቀህ እንዳለ ቁም ነገር የሚገባ አይደለም። በቅድሚያ የሚፈለገው ነገር ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ያለህ ግንኙነት ነው። ስለሆነም ምን ላድርግ እንጂ ምን ልመን? አይደለም። ይህ የአእምሮህን መገንዘብ የሚመረምር ሳይሆን የልብህን ፈቃድ የሚጠይቅ ነው። የምታምነውን እርሳውና የምታደርገውን አሁኑኑ ወስን። ውሳኔህም ከሞት በኋላ የምትሄድበትን ቦታ ያረጋግጣል።

ስለዚህ የምትወስን ከሆነ ነገ ተነገ ወዲያ ሳትል ዛሬውኑ እንድትወስን አሳስብሃለሁ። «እነሆ፤ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ፤ የመዳን ቀን አሁን ነው» (2ኛ ቆሮ. 6:2)። ብትቀበለው ትድናለህ፤ ባትቀበለው ግን ትጠፋለህ። ታዲያ ተቀብለኸው መዳንን ለምን አትመርጥም?

ምዕራፍ 4

የእምነት ፍች

መዳን አለመዳኔን ያላረጋገጥኩበት ጊዜ በሕይወቴ ውስጥ ነበረ። የዚያን ጊዜም ሥራዬ በአንድ ኩባንያ ውስጥ ስለነበር ከአንዱ የሥራ ክፍል ወደ ሌላው መልእክቶችን ይገጥሙ በምዘዋወርበት ወቅት ራሴን የምጠይቀው አንድ ጥያቄ ነበረኝ። ይኸውም «እኔ አሁን የዳንኩ ነኝ ወይስ የጠፋሁ?» የሚል ነበር።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ በኩባንያው ውስጥ የነበረኝን ሥራ በመተው ለአንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ሻጭዎች ማኅበር ተቀጥረ መጽሐፍ ቅዱሶችን ለመሸጥ በካናዳ ውስጥ ወደምትገኘዋ አንዲት መንደር ተላክሁ። በዚህ መንደር ውስጥ በየመንገዱ እየተዘዋወርኩ መጻሕፍትን በምሸጥበት ወቅት በዙሪያዬ የነበሩትን የሚያማምሩ ወንዞች፣ ሐይቆች፣ አበባዎችና፣ ዛፎችን አላስተውልም ነበር። ሌላው ቀርቶ የወፎችን ዝማሬ አልሰማም። ነገር ግን በአእምሮዬ የሚመላለሰው አሳብ ከዚያው ከቀድሞው ጥያቄዬ ጋር የተያያዘ ነበር፤ «ጌታ ሆይ፤ ድኛለሁ አልዳንኩም? ድኛ እንደሆነ እንድደሰት፤ አልዳንኩ እንደሆነ እንድድን እባክህ ያለሁበትን አስታውቀኝ» የሚል ነበር። ነገር ግን ለዚህ ጥያቄ መልስ ከማግኘቴ በፊት የበጋው ወራት በማለቁ ወደ ቶሮንቶ ከተማ ተመልሼ ሄድሁ።

ከዚያም እንደ ደረሰኩ በመጀመሪያ እሑድ ማታ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄጄ ስለነበር በአንድ ጥግ ተቀምጠው እንዲህ የሚለውን ጸሎት እጸልይ ጀመር፤ «አምላኬ ሆይ!

እባክህን የዛሬው ሰባኪ የሚያድን እምነት ምን እንደሆነ አስረድቶኝ ከአላቤ እንዲያሳርፈኝ አድርግ»።

በእርግጥ የዚያን ምሽት ሰባኪ ስለ እምነት እንደሚገባ ተናግሮአል። እኔም በንግግሩ ወቅት አንዳች ነገር እንዲያመልጠኝ ስላልፈለግሁ ጆሮዎቼን ከፍቼ ከመስማቴ ሌላ ዓይኖቼንም ከፍቼ እመለከት ነበር። ነገር ግን ያ ስብሰባ እንዳለቀ መዳን አለመዳኔን አሁንም ሳላረጋግጥ ከሕዝቡ ጋር ተከታትዬ በመውጣት ወደ ቤቴ ሄድሁ።

እንግዲህ ለምንድን ነው? ሰባኪው የተመኘሁትን መልእክት ሳይሰብክ ቀርቶ ነው? አይደለም። ሰባኪው «በጌታ በኢየሱስ እመን ትድናለህ» እያለ የወንጌልን ቃል በመደጋገም አሰምቶአል። ነገር ግን እኔ የተቸገርኩት ያ ሰባኪ በንግግሩ ውስጥ አንድ ጊዜ እንኳ የእምነትን ፍቺ ያለመግለጡ ነው። ያላመንኩበት ጊዜ አንዴም እንደማይገኝ አውቃለሁ። አሁን የማምነውን ከልጅነቴ ጀምሮ አላውቅም።

በመንደራችን እግዚአብሔርን የካዱ ወይም ያለ አንዳች ሃይማኖት የሆኑ ሰዎች አይገኙም። እንዲያውም ሴት፣ ወንድ፣ ልጅ፣ አዋቂ ሳይል ሁሉም የሚያምኑ ናቸው። ከርስቲያን ለመሆናቸው ማስረጃ ባይኖራቸውም፤ ሁሉም ያምናሉ። የእግዚአብሔርም ቃል እውነተኛ እንደሆነ አንጠራጠርም፤ እናውቀዋለንም የሚሉ ናቸው። ነገር ግን ከእነርሱ ግማሹ ሰካሪም፣ ግማሹ ግብዝ፣ ግማሹ ተሳዳሲ፣ ግማሹ ውሸታም፣ ግማሹ ሌባ ነው።

በዚህ ዓይነት ሁኔታ የሚገኙ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች በዚህች ዓለም ላይ አሉ። እኔም በሄድኩበት ቦታ

ሁሉ እንደ እነዚህ ዓይነቶቹን ሰዎች ተገናኝቻለሁ። በአውሮፓ፣ በአሜሪካ፣ በእስያና በቀሩትም ዓለማት ውስጥ ከሚገኙት ሕዝቦች አብዛኛዎቹ የሚያምኑ ቢሆኑም የዳኑ አይደሉም። እንግዲህ በሚሊዮን የሚቆጠሩት በክርስቶስ እያመኑ ከርስቲያኖች ሳይሆኑ ከቀሩ የማመን ትርጉም ምን ይሆን?

በመጨረሻም «ደኅንነት፣ እርግጠኝነት፣ ደስታ» የምትል አንዲት ትንሽ መጽሔት አንብቤ ጥርጣሬዬን ሳለውግድ ቻልኩ። ከዚያን ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ የተረጋገጠ ደኅንነት ጨብጫ ያለአንዳች ጥርጣሬና ፍርሃት እኖራለሁ።

ሦስት ደረጃዎች አሉ።

በሚያድን እምነት ውስጥ ሦስት ተከታታይ ደረጃዎች አሉ። እነዚህም ሦስት ደረጃዎች እንደ መሰላል ያሉ መወጣጫዎች ሆነው ሳለ፣ የሚያድነው የመጨረሻው ሦስተኛው እንጂ የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ አይደሉም። ይሁን እንጂ የመጀመሪያዎቹ ሁለቱ ሳይኖሩህ የመጨረሻው ሊኖርህ አይችልም።

ስማ

የመጀመሪያውን ደረጃ «ስማ» በሚለው ቃል ልለየው እፈልጋለሁ። ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? የወንጌል መልእክተኞች በየስፍራው የሚሰራጩት አሕዛብ የወንጌልን ቃል እንዲሰሙ ነው። ነገር ግን በዚህ በመጀመሪያው ደረጃ ላይ ቆሞ መቅረት አይገባም። ብዙዎች ሰዎች ስለ እግዚአብሔር ደኅንነት የሚናገረውን

መልእክት በመደጋገም እንደ ሰሙ የተረጋገጠ ሲሆን ስለ እነዚያ ሁሉ የመጀመሪያውን ደረጃ ወስደዋል።

እውቅ

ሁለተኛውን ደረጃ የምለየው «እውቅ» በሚለው ቃል ነው። የእውቀት ትርጉሙ በአእምሮ ተገንዝቦ ወደ እምነት መድረስ ወይም በአእምሮ መስማማት ነው። ስለዚህ በአእምሮህ እውቀት ወደ እውነት ስትደርስ ሁለተኛውን ደረጃ ወስደሃል እንጂ አልዳንከም።

እንግዲህ «እውቀት» የሚለው ቃል የአእምሮህን ማስተዋል የሚጠይቅ እንደሆነ ተገንዝበሃል። ነገር ግን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተባለውን ሁሉ በማወቅህ ብቻ ልትድን አትችልም። እኔ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የማውቀውን ሁሉ ተረድተህ ለዘላለም የጠፋህ ልትሆን ትችላለህ። እንደዚህ ዓይነቱ እውቀት ሰይጣናትም አላቸው።

የእግዚአብሔር ቃል ሰይጣናት እግዚአብሔርን እንደሚያውቁና በፍርሃትም እንደሚንቀጠቀጡለት ያስረዳናል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በመጀመሪያ ካወቁት መካከል ጥቂቶቹ ሰይጣናት ቢሆኑም አልተገዙለትም። አንተ ስለ ክርስቶስ የምታውቀውን ያህል ወይም የበለጠ ሰይጣናት ያውቃሉ። ይሁን እንጂ የህንርሱ እውቀት መታዘዝን ስለማያስከትል ሕይወታቸውን ሊቀይር ስለማይችል መጥፋታቸውን አውቀው ይንቀጠቀጣሉ።

ስለ እግዚአብሔር ፍቅር የማያውቅ የት ይገኛል? መጽሐፍ ቅዱስን የማያውቅ ሁሉ ስለ እግዚአብሔር

ፍቅር ያውቃል። ደግሞስ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም ሰዎች ሲል እንደ ሞተ የማያውቅ የት ይገኛል? መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚያረጋግጥልህ እርሱ ለአንተ እንደ ሞተ ታውቃለህ። ይሁን እንጂ ይህ ክርስቲያን ሊያደርግህ ወይም ሕይወትህን ሊለውጠው አይችልም። ይህ ሁለተኛ ደረጃ ለማዳን ባይችልም ብዙዎች ሰዎች የቆሙት እዚህ ላይ ሆኖ እናያለን። ሁለተኛ ደረጃ ላይ ሄርሰው ወደ ሦስተኛው ስለማይሻገሩ ሳይድኑ ይቀራሉ።

በአእምሮህ እውቀት ብዙ ሃይማኖታዊ ጥያቄዎችን ልትመልስልኝ እንደምትችል አውቃለሁ። ይሁን እንጂ እኔ የምጠይቅህ እንደገና ተወልደሃል ወይ? ብዬ ስለሆነ እነዚህን ጥያቄዎች በአዎንታ ከመለስክልኝ ስለ ሌሎቹ አልጪኝትም።

እመን

ሦስተኛውንና ሊያድን የሚችለውን ደረጃ «እመን» በማለት እወስነዋለሁ። በፊልጵስዩስ ከተማ ጳውሎስና ሲላስ ታስረው ሳለ የእርሱ ቤቱ ዘበኛ እንደዚህ ሲል ጠየቃቸው «ጌቶች ሆይ፡ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል? . . . እነርሱም፡- በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ አሉት» (የሐዋርያት ሥራ 16:30-31)። ማወቅ ሳይሆን «በጌታ በኢየሱስ» ማመን ነው። ማመን የአእምሮን ማስተዋል የሚጠይቅ ሳይሆን ፈቃድን የሚያሳይና ውሳኔን የሚያስመርጥ ነው። ከዚህ በላይ እንደተገለጠው ብዙዎች አዋቂዎች ናቸው እንጂ አማኞች አይደሉም። እንግዲያውስ የማመን ትክክለኛ ፍች ምንድን ነው?

ጥረት አያሻውም።

በመጀመሪያ ለእምነት ጥረት ወይም ድካም አያሻውም። በውኃ ላይ መንሳፈፍ ሊያስተምርህ የሞከረ ሰው የለምን? ከብደትህን ውኃው ስለሚሸከም አንተ ውኃውን በማመን በጀርባህ በውኃው ላይ እንደ ተጋደምህ መንሳፈፍ ሳትችል ቀርተህ ወደ ታች እንደ ሰጠምክ ትዝ አይልህም?

አስተማሪህ ግን በመደጋገም የሚልህ እነዚህን ነበር፤ «ለምን ጡንቻህን በማጥበቅ ትፍጨረጨራለህ? ለምንስ ትንፋሽህን ትይዛለህ? ውኃውን ማመን አትችልም? መርኮቦችን ሁሉ ሲሸከም አንተን መሸከም የሚያቅተው ይመስልሃል?» የእርሱን ምክር ሰምተህ እንደገና ለመንሳፈፍ ስትሞክር አንዱን ዘዴ በመርሳት ሳይሆንልህ ይቀራል።

ወዳጄ ሆይ! በእግዚአብሔር ደኅንነት ላይ መንሳፈፍ የምትችለው ጥረትህንና ትግልህን በመተው ስለሆነ በምግባርና በሃይማኖት ራስህን ለማዳን አትሞክር። ነገር ግን ዝም ብለህ ተንሳፈር። ጥረት የምታደርግህ ከሆነ ገና አላመንክም።

መማረክ ያሻዋል።

ለእምነት የሚያስፈልገው ሁለተኛው ነገር ራስን አሳልፎ መስጠት ወይም መማረክ ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነው ጋብቻ ነው። ወጣቱ ወጣቷን ያጭና እስኪለማመዱና እስኪዋደዱ በየቦታው አብረው ሲዘዋወሩ

ይታያሉ። ከዚያም ወደ ፊት ለመጋባት ሲወስኑ ቀለበት በመለዋወጥ ይፈጣጠማሉ ወይም ተስፋ ይሰጣሉ።

በፍጥምጥሙና፤ በሠርጉ መካከል ባለው ጊዜ ውስጥ የወጣቷ ባልንጀሮች ወደ እርስዋ እየመጡ እንደዚህ የመሳሰሉትን ጥያቄዎች ይጠይቁታል፤ ይህ ሰው ቤት፤ ምግብ፤ ልብስና የቀሩትንም ነገሮች ሊያቀርብልሽ ተስፋ ሰጥቶሻል፤ ነገር ግን እነዚህን ሁሉ አግኝተሻልን? እርስዋም «የለም እነዚህን ሁሉ ገና አላገኘሁም ነገር ግን እንደማግኝ አውቃለሁ» ትላለች።

ያ የማይረሳ የጋብቻ ቀን ይደርስና ሁለቱም ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደው በቤተ ክርስቲያኑ ኃላፊ ፊት በመቆም የቃል ኪዳን ሥርዓት ይፈጽማሉ። በዚያም ወቅት የቤተ ክርስቲያኑ ኃላፊ ወጣቷን «አንዳች ሳታስቀሪ ሁለንተናሽን ለባልሽ ታስረከቢያለሽ?» ብሎ ይጠይቃታል። እርስዋም ይህንን ጥያቄ በአዎንታ በመመለስ መማረኩዋን ወይም ራስዋን አሳልፋ መስጠቷንና በባሏ ያላትን እምነት ታረጋግጣለች።

ከዚያም የባሏን ክንድ ጨጠጣ ከቤተ ክርስቲያኑ ስትወጣ በእርሱ ከለላ ወይም ጥበቃ ሥር እንደሆነች ትገልጣለች። አሁን ኃላፊነቱ የባልየው በመሆኑ ሁሉንም ነገር ስለሚያዘጋጅላት እርስዋ በምንም አሳብ አትጨነቅም።

ከጥቂት ጊዜ በኋላም እነዚያ ጓደኞችዋ ተመልሰው ይመጡና ታዲያስ! አሁን ቤት አግኝተሻል? ብለው ሲጠይቁት «አዎን እኔና ባሌ በአንድነት የምንኖርበት ቤት አለን» ትላቸዋለች። ምግብስ? «ለምግብም ወጪውን

የሚከፍለው እርሱ ነው።» ልብስስ? «አዎን ልብስም የሚገዛልኝ እርሱ ነው።» ይሁን እንጂ እኔ የምፈልገውን ሁሉ ሳይሆን የሚያስፈልገኝን ይገዛልኛል።»

ይህን ሁሉ ያገኘችው በመተላለፊት ጊዜ አይደለም፤ ነገር ግን ከተጋቡ በኋላ ነው። ደኅንነትም ይህንኑ የመሰለ ነው። ደኅንነት በመስማት አይገኝም፤ ደኅንነት በማወቅ አይገኝም፤ ለማወቅ የምትችለውን ያህል ብታውቅም እንኳ ምንም ነገር አታገኝም። ነገር ግን ራስህን አሳልፈህ ለኢየሱስ ክርስቶስ በምትሰጥበት ጊዜ፤ እጆችህን ዘርግተህ በምትማረክበትና በማንኛውም ነገር በእርሱ በምትመካበት ትድናለህ እንጂ እስከዚያ በጭራሽ አትድንም።

የምትድን ከሆነ ልክ ሙሽራይቱ ለሙሽራው ሁለንተናዋን እንዳስረከበች አንተም ለኢየሱስ ክርስቶስ ሁለንተናህን ማስረክብ ይኖርብሃል። ልክ እርስዋ የምድራዊውን ሙሽራ በቤተ ክርስቲያን መሪ ፊት መጥታ እንደ ተጋባችው አንተላ የሰማያዊውን ሙሽራ በካህኑ ፊት መጥተህ አትጋባውምን? ይህን ብታደርግ ለዘላለም የእርሱ ስለምትሆን እርሱ በሚገባ ያስብልሃል።

ፈቃደኝነት ያሻዋል።

ለእምነት የሚያስፈልገው ሦስተኛው ነገር ፈቃደኝነት ነው። የተጠማች አህያን ወደ ኩሬ ታመጣታለህ እንጂ በግድ ጠጪ ብለህ አታስነድዳትም። ከዚህም በላይ የተጠማችው አህያ በኩሬው ዳር ለዘላለም ብትቆም አፍዋን ወደ ውጋው አቅርባ በምላሰዋ ካልተጎነጩት ውጋው ራሱ ዘሎ አፍዋ ውስጥ ሊገባና ጥማቷን ሊያረካላት አይችልም።

አንተም ያለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአተኝነትን አስቀርቶ የዘላለም ሕይወት የሚሰጥህ እንደሌለ በጆሮችህ ሰምተሃል፤ በአእምሮህም አውቀሃል። ይሁን እንጂ ይህን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ግል አዳኝህ አድርገህ ባትቀበለውና በእውቀት ደረጃ ላይ ብትቆም የአህያዋን ምላሴነት ትወስዳለህ። ለምን ታዲያ በፈቃድህ ጌታ ኢየሱስን ተቀብለህ አታምንበትም?

የደኅንነት መንገድ

ዛሬ የዓለም ሕዝብ በሁለት ተከፍሎአል- የዳነትና የጠፋት! ኃጥአንና ጸድቃን። አንተም ከሁለቱ ከፍል አንደኛው ውስጥ መገኘትህ የተረጋገጠ ሲሆን ክርስቲያን ከሆኑት ወይም ካልሆኑት ጋር ትራመዳለህ።

ሁለት መንገዶች ብቻ አሉ! ከእነርሱም አንዱ ሰፊ ሆኖ ወደ ሞትና ወደ ጥፋት የሚወስደው ነው። ሁለተኛው ደግሞ ጠባብ ሆኖ ወደ መንግሥተ ሰማያትና ወደ ዘላለም ሕይወት የሚያደርሰው ነው። በሁለቱ መካከል ሦስተኛ መንገድ ስለሌለ አንተም ወዳጄ በጠባብ ወይም በሰፊው መንገድ ላይ እንደምትጓዝ የተረጋገጠ ነው። መድረሻህም መንግሥተ ሰማያት ወይም ገሃነመ እሳት መሆን አለበት።

አንድ ሰው ለሁለት ጌቶች ስለማያገለግል አንተም ከሁለት አንዱን ታገለግላለህ። ስለዚህ ከየትኛው ክፍል ነህ? በየትኛው መንገድ ትጓዛለህ? መድረሻህ የት ነው? ማንን ታገለግላለህ?

ከአንድም አልፈህ የብዙ ቤተ ክርስቲያኖች አባል ብትሆን! በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በትጉህ ሠራተኛነትህ ብትታወቅ ወይም በኃጢአትህ በመጸጸትና በማዘን ብዙ ጊዜ የምታላልፍ ብትሆን ይህ ሁሉ ምንም ለውጥ አይሰጥህም። በመሠረቱ ያልዳንክ ብትሆን በሰፊው መንገድ ወደ ጥፋት ከሚጓዙት ክፍል መሆን አለብህ።

የተማርከና የሠለጠነክ፣ በብዙ መቃቆም የተመሰገንክ ትሆን ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔር

ኃጢአተኛነትህን ስለሚያውቅ ከፍልህን ለሞት ፍርድ ከተዘጋጁት እምቢተኞች ጋር ያደርገዋል። በዚህም ክፍል ያሉት ሁሉ በኃጢአተኛነታቸው የተስተካከሉ ናቸው። «ልዩነት የለምና! ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሎአቸዋል» (ሮሜ. 3:23)።

የጥፋት ውኃ

ከኖኅና ከቤተ ሰቡ በስተቀር የሰው ዘር በሙሉ በውኃ ተውጦ እንደ ጠፋ ስናስብ በጣም የሚያስቅቅ ትርዒት እንደነበረ እንገምታለን። በጥሩ ግብረገባቸው የተከበሩ ሰዎችና በወራዳ ጠባያቸው የተናቁ ሰዎች በአንድነት በመደመር በታላቅ ጎርፍ ተነድተው ወደ ዘላለም ጥፋት እንደወረዱ እናያለን።

በዚያን ጊዜም ሰዎች በሁለት ብቻ ተከፍለዋል። ከእነርሱም አንደኛው ክፍል በመርከቡ ውስጥ ያለው ሲሆን ሌላው ክፍል ከመርከቡ ውጪ የነበረው ነው። በሁለተኛ ክፍል ያሉት ከመጀመሪያው ክፍል የሚለዩት በኃጢአታቸው መብዛት ወይም ማነስ፣ በሕይወታቸው ጥሩነት ወይም መጥፎነት ላይሆን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተቀብለው ከመርከቡ ውስጥ ባለመግባታቸው ብቻ ነበር። ስለዚህ ወደ መርከቡ ገብተው ከመዳን ያልቅ በውጪ ቀርተው መሞትን መረጡ። የመርከቡ በር ከተዘጋና ውኃውም ምድሩን ካጥለቀቀው በኋላ ያደረጉት ጸሎት፣ ጩኸትና ሌሎችም ተግባሮቻቸው ሊያድናቸው ስላልቻሉ ሁሉም እንዳሉ ጠፉ።

አንተም ዛሬ ሰው ስለገደልክ ወይም ሌሎች ወንጀሎችን ስለፈጸምክ ላይሆን ልትድን የምትችልበትን

አንድ ተስፋ ቸል በማለትህ ለጥፋት ተዘጋጅተሃል። «እንዲህ ያለውን ታላቅ መዳን ቸል ብንለው እንዴት እናመልጣለን?» የዚህን ጥያቄ መልስ ከመስጠት አልባዘንክምን? «ኃጢአተኞች ወደ ሲኦል ይመለሳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚረሱ አሕዛብም ሁሉ» (መዝ. 9:17)።

በሰዎች ዘንድ በጣም ጥሩ ሕይወት ያለህና ከባድ ወንጀሎችን በጭራሽ ያልፈጸምክ ብትሆንም፤ የእግዚአብሔርን ደኅንነት በመናቅ የመጠለያ መርከብ ወደሆነው ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ሳትመጣ በመቅረትህ ኃጢአተኛ ስለሆንክ መጥፋት ይገባሃል።

ሰዶምና ገሞራ

ሰዶምና ገሞራ የተባሉት ከተማዎች በእሳት በተቃጠሉ ጊዜ በውስጣቸው የነበሩት ሰዎች በሙሉ የረከሱና የተሳሳቱ ይመስላሃልን? በመካከላቸው ቀለል ያለ ኃጢአት የሠሩና ይህ ፍርድ የማይገባቸው እንደነበሩ ትረዳለህን? ሁሉም አስከፊውን ኃጢአት እንዳልሠሩ የተረጋገጠ ቢሆንም፤ በእግዚአብሔር ፊት ሁሉም ኃጢአተኞች ሆነዋል። ስለዚህ እሳትና ዲን ከሰማይ በዘነበባቸው ጊዜ ሴት ወንድ፤ ትልቅ ትንሽ፤ ጥሩ መጥፎ ሳይለይ ሁሉንም በአንድነት አጠፋቸው።

የግብፅ በኩር

በግብፅ የነበሩት በኩራት በሙሉ ነውረኞች ነበሩ ለማለት አይቻልም። እንዲያውም አብዛኛዎቹ በጣም ጥሩ ሰዎች ሳይሆኑ እንዳልቀሩ አይጠረጠርም። ከእነርሱም በፖለቲካ፣ በሥነ ጽሑፍ፣ በፍልስፍናና በክህነት

ተከፋፍለው ያገለገሉ አይታጡም። እግዚአብሔር ግን «ደሙን ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ» አለ እንጂ ሌላ ነገር አልፈለገባቸውም። ስለዚህ የሞት መልአክ ደሙ በመድረክ ላይ ያለበትን ቤት እየተወ የሌለበትን ጎብኝቶ በውስጡ ያለውን የበኩር ልጅ ገድሏል። ይህም የሆነው ስለ ኃጢአት ብዛት ሳይሆን ስለ አለመታዘዝ ነው። በዚያም ወቅት ሰዎቹ በሁለት እንደ ተከፈሉ እናያለን። አንደኛው ክፍል በደሙ የተጠለሉት ሲሆኑ ሌላው ክፍል ደግሞ ከደሙ ጠለላ ውጪ የሆኑት ናቸው።

ወዳጄ ሆይ! አንተስ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ሥር ተጠልለሃልን? ለነፍስህ ስርየት ደም እንደሚያስፈልግህ እወቅ (ዘልዋ. 17:11)።

«ደምም ሳይፈስ ስርየት የለም» (ዕብ. 9:22)። ሰው በማይለውጠው ጽኑ ቃሉ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናግሮአል፤ «ደሙንም ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ» (ዘጸ. 12:13)። ደሙ ካልኖራችሁ ግን ትጠፋላችሁ። አንተስ በደሙ ተረጭተሃል? ካልሆነስ የእግዚአብሔር ቁጣ እንደ ማዕበል እንዳደርስብህ ተጠንቀቅ። የፍርድ ሞትና የዘላለም ሥቃይ በፊትህ ስላሉ የምታመልጥበት የለህም።

ሁሉም በድለዋል

በዓለም ላይ በሚገኙት ታላላቅ ወኅኒ ቤቶች ውስጥ በልዩ ልዩ ወንጀል ተከስሰው በየአገራቸው ሕግ የተፈረደባቸው አያሌ ወንጀለኞች ይገኛሉ። ከእነርሱም ራሳቸውን ለማዳን ሲሉ ተቃዋሚ ጠላትን የገደሉና

በምንም በኩል ያልደረሱባቸውን ሰዎች በግፍ የገደሉ ይገኙባቸዋል።

ስለዚህ አንድ ሚሊዮን በደል ባይኖርብህም! ከሚጠፉት ጋር በአንድ በደል የዚያኑ ያህል ተፈርዶብህ ከመንግሥተ ሰማያት ትባረራለህ። እንደዚህም ሊሆን የሚችለው እግዚአብሔር «ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ፥ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ማንም ቢኖር በሁሉ በደለኛ ይሆናል» ስላለ ነው (ያዕ. 2:10)። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል የምታምን ከሆነ አንድ ትእዛዝ ብታፈርስ ወይም አንድ ኃጢአት ብትሠራ በደለኛ መሆንክን ለመረዳት አያስቸግርህም።

አሥርቱ ቃላት

ለምሳሌ አንድ ሥራ በሰንሰለት ተንጠልጥለህ ስትሠራ ሰንሰለቱ ተበጥሶ ትወድቃለህ። ከዚያም ነገሩ ሲመረመር አሥር ቀለበት ካለው ሰንሰለት አንድዋ ብቻ ስትበጠስ የቀሩት ምንም እንዳልሆኑ ይታወቃል። ይሁን እንጂ ሰንሰለቱ ተበጥሶ አንተም ወድቀሃል። በዚሁ አንፃር እኛም አሥርቱን ትእዛዛት በያዘ ሕግ ከታሠርን አንዱን ብቻ እንኳ ብናፈርስ ሕግን ሁሉ እንዳፈረስን ተቆጥሮ እንጠፋለን።

ለመሆኑ አንተ እስከ አሁን ሕግን ሳታፈርስ ጠብቀሃል? አንድም ትእዛዝ ሳታፈርስና በአንድም ኃጢአት ሳትወቀስ አለህን? መዋሸት ከመግደል፥ መመኘት ከማመንዘር፥ በሐሰት መመስከር ከመስረት ያነሰ ሳይሆን ሁሉም በትክክል እኩል ስለሆኑ በአንደኛው መቆጣሪያን እንጂ የትኛውን እንደ ሳትህ አትጠየቅም።

በአንዱ ብትስት ግን እንደ ወንጀለኛ ተቆጥረህ ለዘላለም ስትሠቃይ ትኖራለህ።

ታላቁ ኃጢአት

አንተ በጭራሽ እንዳልበደልክና ፈጽሞም ኃጢአት እንዳልሠራህ ብትነግረኝ! እኔ ደግሞ ሰው ሊያደርገው የሚችለውን የመውረሻውን ታላቅ ኃጢአት እንደ ሠራህ እመስክርብሃለሁ። ይኸውም ጌታ ኢየሱስን እንደ ግል መድኃኒትህ አድርገህ ያለመቀበልህ ነው። ፍቅሩንና ልመናውን አቃልላህ ደሙን ከእግርህ በታች ረግጠሽዋል። እግዚአብሔር የምሕረት ስጦታ በከንቱ ሲሰጥህ አልቀበልም ብለህ በውለታ-ቢስነትህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተገለጡት ከፍተኛ ኃጢአቶች ሁሉ የሚበልጠውን ኃጢአት በመፈጸምህ ተከሰሰሃል።

እግዚአብሔር አንድ ልጁን እንደ ስጦታ ሰጥቀሃል። ነገር ግን አንተ ውለታ-ቢስ በመሆንህ ስጦታውን አቃልላህ እግዚአብሔርን አሳዘንክ። መንፈስ ቅዱስ ሲመጣ ዓለምን ስለ ኃጢአት ይወቅላል ብሎ ኢየሱስ ተናግሮ ነበር። ይህ ዓለም የሚወቀስበት ኃጢአት ምንድን ነው? መግደል ይሆን? ማመንዘር ይሆን? መሥረት ይሆን? ከእነዚህም ሆነ ከቀሩት አንዱም አይደለም። መጽሐፉ የሚለውን በትክክል ብታስተውል! «ስለ ኃጢአት፥ በእኔ ስለማያምኑ ነው» (ዮሐ. 16:9)። ምሕረት የሌለው ኃጢአት በኢየሱስ ክርስቶስ አለግመን ነው። ምድራዊ ወዳጆህን ስጦታውን አልቀበልህም በማለት ለማስቀየም እንደማትሞከር የታወቀ ነው። ታዲያ የዘላለም ደገንነት የሚያስገኝልህን የእግዚአብሔርን ስጦታ ችል ስትል እንዴት አይገድህም?

የኃጢአት መጠን አይጠየቅም።

ጥያቄው የኃጢአትህን መጠን ለመገንዘብ አይደለም። ነገር ግን ታላቁ ጥያቄ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ ያለህ አስተያየት ምንድን ነው? አዳኝህ አድርገዋል፤ ወይስ አላደረግኸውም? ጴላጦስ የተባለው ኢየሱስን ምን ላድርገው? ብሎ የጠየውን ጥያቄ ለራሱህ አድርግና ለዚህ ጥያቄ የምትሰጠው መልስ መድረሻህን እንደሚወስን እወቅ።

አሁን አንድ ኃጢአት ወደ መንግሥተ ሰማያት ሊያስገባህ እንደማይችልና አንተም ኃጢአተኛ እንደሆንክ ሳትረዳ አልቀረህም። እንዴት ሰው በአንድ ኃጢአት ብቻ መንግሥተ ሰማያት እንዳይገባ ይከለክላል? ትል ይሆናል። ነገር ግን መንግሥተ ሰማያት ለተዘጋጁ ሰዎች የተዘጋጀች ቦታ መሆንዋን አትዘንጋ። በዚህም አኳኝን እግዚአብሔር አንተን ከነኃጢአትህ መንግሥተ ሰማያት ቢያስገባህ ኖሮ ትከክል ባልሠራም ነበር። ምክንያቱም በተዘጋጁት መካከል ያልተዘጋጀህ አንተ ብቻ ስለምትሆን ደስታ ስለማይኖርህ ነው። በጻድቃን መካከል ስትገኝ ምን እንደሚሰማህ አንተ ብቻ ለራሱህ ልትገምት ትችላለህ። በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ገብተህ ለመደሰት መዘጋጀት አለብህ። ለዚሁም እንደገና በመወለድ አዲስ ፍጥረት እንድትሆን ያሻል። ያልተቀደሰ ነገር በመንግሥተ ሰማያት ስለማይገባ በክርስቶስ ደም ልባቸው የታጠበና የነጻ ግን በዚያ ገብተው እንዲደሰቱ ተፈቅዶላቸዋል።

የእግዚአብሔር ቅድስና

የኃጢአት አጸያፊነት ሊታወቀን የሚችለው የእግዚአብሔር ንጽሕናና ቅድስና ምን ያህል እንደሆነ በገመትን ጊዜ ነው። ብዙ ሰዎች ኃጢአትን እንደ ቀላል ነገር የሚቆጥሩት የእግዚአብሔር ቅድስና ምን ያህል እንደሆነ ባለማወቃቸው ነው።

ጴጥሮስ የኢየሱስን ቅድስና እስኪመለከት ድረስ የራሱ ኃጢአት አልታየውም ነበር። ነገር ግን የኢየሱስ ቅድስና ሲያነጻባርቅበት፤ «ጌታ ሆይ፥ እኔ ኃጢአተኛ ነኝና ከኔ ተለይ አለው» (ሉቃ. 5:8)።

የእግዚአብሔር ቅድስና ለኢሳይያስ በተገለጠ ጊዜ «እኔም፡- ከንፈሮቼ የረከሰብኝ ሰው በመሆኔ፥ ከንፈሮቻቸውም በረከሱባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጤ ፃይኖቼ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስለ አዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ!» (ኢሳ. 6:5) አለ። ኢዮብ ጻድቅ እንደነበረ እግዚአብሔር እንኳ የመሰከረለት ሰው ቢሆንም የእግዚአብሔርን ቅድስና ቀረብ ብሎ በተመለከተ ጊዜ ምን ያህል ኃጢአተኛ እንደሆነ ሲናዘዝ «ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ፤ በአፈርና በአመድ ላይ ተቀምጬ እጸጸታለሁ» አለ (ኢዮብ 42:6)።

ልክ የአባራ ብናኞች በፀሐይ ጨረር እንደሚታዩ ሁሉ ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ሲቀርቡ ኃጢአታቸው በቅድስናው ብርሃን ይገለጣል። እንግዲህ ኃጢአተኞች ሁሉ በዚህ በቅዱስ እግዚአብሔር ፊት ሲቀርቡ ምን ይውጣቸው ይሆን?

ስለ ደኅንነት የሚሰጥ የተሳሳተ አስተያየት

በምሄድበት ቦታ ሁሉ በተሳሳተ ልምድ በመያዝና በሐሰት መሠረት ላይ በማረፍ ሳይድኑ የዳኑ የሚመስላቸው ሰዎች አገኛለሁ። በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ የቤተ ክርስቲያን አባሎች መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ያላቸው ተስፋ በምን እንደ ተመሠረተ ሊናገሩ አይችሉም። በጭራሽ ስሕተት የሌለባቸው እንደሆኑ ገምተው እግዚአብሔርን ለመገናኘት የተዘጋጁ ሆነው ላለ አንዳንድ ቀላል ጥያቄዎችን በተጠየቁ ጊዜ የሚሰጡት መልስ የእግዚአብሔርን የደኅንነት መንገድ ክሰው ወግ እንጂ ከመጽሐፍ ቅዱስ በጭራሽ እንዳልተረዱ ያሳያል።

ደግሞም ከተሳሳተው መንገዳቸው እንዳይመለሱ ሰይጣን ዓይኖቻቸውን አሳውሮና ጆሮቻቸውን አደንቁሮ አእምሮአቸውንም አደንዝዞታል። በዚህ ምክንያት ምንም እንኳን ብዙዎቹ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልዩ ልዩ ሥራ የሚሠሩ ቢሆኑና ኑሮአቸውና ጠባያቸው የተመሰገነ ቢሆንም ደኅንነትን ሳያገኙ ይኖራሉ። እንደ እነዚህ ያሉት ሰዎች ሁሉ ነገር ደህና ሲመስላቸውና ባልተጨበጠ እምነት መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ተስፋ ሲያደርጉ በኋላ ግን የመንግሥተ ሰማያት በር ተዘግቶባቸው ወደ ገሃነመ እሳት ሲያመሩ ገዘናቸው ምን ያህል ይሆን?

ሰው ስለ ደኅንነት ያለው አሳብ

በሰው ልብ ውስጥ እንደ ሙሉ የተጣበቀው አሳብ «ደኅንነት በሥራ ነው» የሚለው ነው። በዓለማችን ውስጥ የሚገኙ አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን ጸጋ ባለማወቅና የዘላለም ሕይወት የእግዚአብሔር ስጦታ

እንደ ሆነ ባለመረዳት በራሳቸው ጥረት ደኅንነትን ለማግኘት ይሞክራሉ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት ስጦታ እንደ ሆነና በሥራ የሚገኝ እንዳልሆነ በመደጋገም ከመናገር ቦዝኖ አያውቅም። እንደ ስጦታ ልትቀበለው ካልተዘጋጀህ በስተቀር የዘላለም ሕይወት በጭራሽ የአንተ ሊሆን አይችልም።

ሰው ምንም ሊያደርግ አይችልም።

ሰው ራሱን ለማዳን ሊያደርገው የሚችል አንዳት ነገር የለም። በዓለም ሃይማኖት የመሥዋዕት ደም ከሰው ወደ እግዚአብሔር ይፈስሳል። ነገር ግን በክርስቲያን ሃይማኖት ከእግዚአብሔር ወደ ሰው ይፈስሳል። የመጀመሪያው ጥረትን ሲያሳይ፣ ሁለተኛው ጸጋን ያመለክታል።

የዶሮ፣ የበግ፣ የፍየልና የበሬ ደም ቀርቶ በታሪክ በሚገኙት ጦር ሜዳዎች ሁሉ የፈሰሰው የሰው ደም ተጠራቅሞ አንድ ኃጢአት እንኳ ለማጠብ አይችልም። ነገር ግን ከዛሬ ሁለት ሺህ ዓመታት በፊት በቀራኒዮ መስቀል ላይ የፈሰሰው የእግዚአብሔር ልጅ ደም በየዘመናቱ የሚገኙትን ሰዎች ኃጢአት ለማጠብ በቂ ነው። የደኅንነት ሥራ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ተፈጸመ፤ እርሱ በሠራው ላይ ሰው ሊያክልበት የሚችል አንዳት ነገር የለም።

የሰው ሥራ ወይም የሰው ጽድቅ በቂ ከሆነ ክርስቶስ በምን ምክንያት ሞተ? «ጽድቅስ በሕግ በኩል ከሆነ እንኳያስ ክርስቶስ በክንቱ ሞተ» (ገላ. 2:21)። ሰው ራሱን ለማዳን ኃይል ካለው የክርስቶስ ሞት በዓለም ታሪክ ውስጥ እንደ ታላቅ ጭካኔ ይታወስ ነበር።

እግዚአብሔር ግን ልጁን የሰጠው ሰው ራሱን ለማዳን ስለማይችል አዳኝ እንደሚያሻው በማወቅ ነው።

ፈሪሳዊና ቀራጭ

«ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ መቅደስ ወጡ፤ አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛውም ቀራጭ። ፈሪሳዊው ቆሞ በልቡ ይህን ሲጸልይ፦ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ሌላ ሰው ሁሉ፤ ቀማኞችና ዓመፀኞች አመንዝሮችም፤ ወይም እንደዚህ ቀራጭ ስላልሆነሁ አመስግንሃለሁ፤ በየሳምንቱ ሁለት ጊዜ እጠማለሁ፤ ከማገኘውም ሁሉ አሥራት አወጣለሁ አለ። ቀራጩ ግን በሩቅ ቆሞ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ ሊያነሣ እንኳ አልወደደም፤ ነገር ግን፦ አምላክ ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ እያለ ደረቱን ይደቃ ነበር» (ሉቃ. 18፡9-14)።

ፈሪሳዊው «እኔ» የሚለውን ተውላጠ ስም በመደጋገም፤ «እኔ እጸማለሁ፤ እኔ እሰጣለሁ፤ እኔ እንደዚህ ነኝ፤ እኔ እንደዚያ አይደለሁም» አለ። ይህ የራሱን ጽድቅ የሚያሳይ ሃይማኖት ነው።

እነሆ ዛሬ ሰዎች ደኅንነታቸው በምን እንደ ተመሠረተ ሲጠየቁ የሚመልሱአቸው መልሶች «እኔ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ፤ እኔ ዳዊት እደግማለሁ፤ እኔ አሥራት አወጣለሁ፤ እኔ የሰንበትን ትምህርት አስተምራለሁ፤ እኔ ተጠምቄአለሁ» እነዚህን እነዚያን የመሳሰሉት ናቸው። ጳውሎስ «እኔ የኃጢአተኞች መጀመሪያ ነኝ፤ ሕይወቴ ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ፤ ሞትም ጥቅም ነውና፤ ክርስቶስ በእኔ ውስጥ ይኖራል እንጂ እኔ አይደለሁም» እያለ ሲመሰክር «እኔ ነኝ እንጂ ክርስቶስ አይደለም፤

ክርስቶስ የሠራው ሳይሆን እኔ የሠራሁት ነው» እያሉ የሚመጸደቁ ሰዎች ምን ይሰማቸው ይሆን? ሰው በተፈጥሮ ኃጢአተኛ እንደ ሆነና የጽድቅ ሥራውም እንደ መርገም ጨርቅ የቆሸሸ መሆኑን ተረድቶ ክርስቶስ ባደረገው የጽድቅ ሥራ ቢመካ እንዴት ጥሩ በሆነለት ነበር።

አምላካዊው የደኅንነት መንገድ

የሰው ደኅንነት በሥራና በጥረት፤ የእግዚአብሔር ደኅንነት ግን በጸጋ እንደሆነ ተረድተናል። «ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና» (ኤፌ. 2፡8)። ጸጋና ሥራ ተቃራኒዎች ስለሆኑ አንደኛው ባለበት ሌላው ሊገኝ አይችልም። ደኅንነት በጸጋ ከሆነ በሥራ ሊሆን እንደማይችል ሁሉ፤ በሥራ ከሆነም በጸጋ ሊሆን አይችልም። እንግዲህ ጠቅላላውን በጸጋ መሆን አለበት ወይም ጠቅላላውን በሥራ መሆን አለበት።

ጸጋ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከሚገኙት ታላላቅ ቃላት አንዱ ነው። የእግዚአብሔር ወንጌል እኛ ልናውጀው የተሰጠን የምስራች ቃል ነው። ስለ እግዚአብሔር ደኅንነት ከሚናገሩት አስደናቂ ጥቅሶች አንዱ በሮሜ 3፡24 የሚገኘው ሲሆን እርሱም እንዲህ ይላል፤ «በኢየሱስ ክርስቶስም በሆነው ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸደቃሉ»። በዚህ ጥቅስ ውስጥ እያንዳንዱ ቃል ምሥጢር ያረገዘ ነው። ለምሳሌ «ቤዛነት» የሚለውን ቃል ብንወስድ ትርጉሙ «ፅዳ ከፋይ» እንደሆነ እንረዳለን። አዳም ኃጢአትና ሞትን ተቀብሎ የዓለምን ሕዝብ ለሰይጣን ሸጦለት ነበር። ኢየሱስ ግን ሰዎች ሁሉ

የተሸጡበትን ዋጋ በመክፈል ኃጢአትና ሞትን በላዩ አድርጎ ከሰይጣን ገበያ መልሶ ገዛን።

ይህንንም ለማድረግ የከበረ ደሙን አፍሶአል። «ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከክንቱ ኑሮአችሁ በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ላይሆን፤ ነውርና እድፍ እንደ ሌለው እንደ በግ ደም በከቡር የክርስቶስ ደም እንደ ተዋጀችሁ ታውቃላችሁ» (1ኛ ዲ. 1:18-19)።

ስለዚህ አሁን የቤዛነቱ ዋጋ ስለተከፈለ እግዚአብሔር በነፃ ሊያድናችሁ ቀርቦአል። የአምላክን ልግሥና ለማትረፍ የተገኘብን አንዳች መልካም ነገር የለም። ነገር ግን ክርስቶስ ባደረገው ቤዛነት በሙሉ ልንድን ችለናል።

እንግዲህ ጸጋ ያልተለፋበት ሰጦታ ሲሆን፤ ደኅንነት ደግሞ በእግዚአብሔር ችሮታ ላልተገባቸው ሰዎች ጸጋው በነፃ ሲታደላቸው ነው። ስለሆነም ጸጋው የውለታ አጻፋ ወይም የሥራ ዋጋ አይደለም።

ሕግን ለማርካት የሚቻለው በሁለት መንገድ ነው። አንድም በመፈጸም፤ አለበለዚያም ሕግን ተላልፎ ቅጣትን በመቀበል። «የኃጢአት ደመወዝ ሞት» ስለሆነ (ሮሜ 6:23)፤ የሕግም ቅጣት ሞት ነው። «ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች» (ሕዝ. 18:14)። ሕግ ቅጣት ስለሚያስከትል፤ ሕግን የሚያፈርስ ሁሉ ይቀጣል።

እግዚአብሔር ግን ኃጢአተኛን በትክክለኛ ፍርድ ለማዳን ጽድቅን በኢየሱስ አደረገ። «ራሱም ጻድቅ እንዲሆን በኢየሱስም የሚያምነውን እንዲያጸድቅ አሁን በዚህ ዘመን ጽድቁን ያላይ ዘንድ ነው» (ሮሜ 3:26)። «እርሱንም እግዚአብሔር በእምነት የሚገኝ በደሙም

የሆነ ማስተስሪያ አድርጎ አቆመው» (ሮሜ 3:25)። «እርሱም የኃጢአታችን ማስተስሪያ ነው። ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ» (1ኛ ዮሐ. 2:2)። ስለዚህ ኢየሱስ የኃጢአትን መቅጫ ሞትን በመሸከም እግዚአብሔር ሰዎችን በጸጋ እንዲያድን ምቹ አደረገ።

ለንስሐ የሚሰጠው ቀላል አስተያየት

ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር የተናገረውን ሳይፈጽሙ እንደማይቀር ወይም እንደማይሸረው በቀላሉ ስለማይረዱ የእርሱን ችሮታ ለማግኘት ብድራት ሲሠሩለት ይታያሉ። እንደ እነዚህ ያሉት ሰዎች ለንስሐ የሚሰጡት ትርጉም በጣም የቀለለ ነው። በአእምሮአቸው ውስጥ የተቀረጸው አሳብ «የእግዚአብሔርን ምሕረት ለማግኘት በንስሐ መልክ ብዙ ነገሮችን ማድረግ አለብን» የሚል ነው። ከእነዚህም ማዘን፤ መቆዘም፤ መጨበጥ፤ መኮራመት፤ መጸለይ፤ መተካዝና የመሳሰሉትም ይገኙባቸዋል።

እንደዚህ የሚሆኑት ኃጢአታቸውን ስለተገነዘቡ መሆኑ አይካድም። ይሁን እንጂ ኃጢአትን መገንዘብ ብቻ ንስሐ ሊሆን አይችልም። እንዲህ ዓይነቱም ስሜት የደኅንነት ማረጋገጫ ሊሆን እንደማይችል ቅዱሳት መጻሕፍት ይመሰክራሉ። አንድ ያልዳነ ሰው እንዲድን መታጠፍ፤ መዘርጋት፤ ማዘን፤ መተካዝ፤ እንዲሁም የመሳሰሉትን ማድረግ ይገባዋል ብሎ እግዚአብሔር ያስታወቀበት ቦታ የለም። የሚያድነው በቤዛነት የፈሰሰው የክርስቶስ ደም እንጂ ለቅሶና አቤቱታ አይደለም። ሰዎች የራሳቸው ከሆኑ ነገሮች ተለይተው በክርስቶስ ብቻ ተደግፈው እንደ

አዳኛቸው ቢቀበሉትና እምነታቸውን እርሱ በፈጸመው ሥራ ላይ ቢያሳርፉ ደኅንነት ሊያገኙ ይችላሉ።

እግዚአብሔርን ያለ ቦታው ያደርገዋል።

ይህ ጽድቅን ለማግኘት የሚደረገው ጥረትና ልመና እግዚአብሔርን ያለ ቦታው ያደርገዋል። ከዕለታት አንድ ቀን መንፈሳዊ መጽሔት ለሕዝቡ በነፃ እናድል ነበር። ይህን በምናድልበት ወቅት መጽሔቶቹን እንዲቀበሉን እኛ ሕዝቡን እንለምን ስለ ነበር አንድ ሰው መጽሔት ስጡኝ እያለ መሬት ለመሬት በመዳህና በማልቀስ ቢለምንን ተመልካቹ ሰው ምን ይለን ነበር? እነዚያን ሰዎች «ተመልከቱዋቸው! ያ ደሃ ሰው መጽሔት ሲለምናቸው ጀርባቸውን መልሰውበት ይሄዳሉ» ሳይሉን እንደማይቀሩ ግልጽ ነው። የእኛ ሁኔታ ግን በጭራሽ እንደዚያ አልነበረም። እንዲያውም ታላቁ ደስታችን መጽሔቶቹ ከእጆቻችን ቢሄዱልን ነበር። ስለሆነም ያ ሰው ማድረግ የሚገባው ብድግ ብሎ መቀበል ብቻ ነበር።

እግዚአብሔርም ጀርባውን በሰው ፍጥረት ላይ አላዘረም። ስለሆነም ሰዎች እንዲያድናቸው መለመንና መለማመጥ አይገባቸውም። የእርሱ የሁልጊዜ ምቹቱና ልጁንም የሰጠበት ምክንያት ሰዎችን ለማዳን ነው። ፊቱን ወደዚህ ወደ ጠፋ ትውልድ መልሶ በፍቅርና በምሕረት እየተመለከተ «ኑ፤ ውሰዱ፤ አምናችሁ ተቀበሉ» እያለ ይጮሃል። እንግዲህ ሰው በመቀበል ፋንታ ሲሟገትና ሲለማመጥ እግዚአብሔርን እንደ ጪካኝ መቁጠሩ አይደለምን?

እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወትን ለመስጠት ሰዎችን ይለምናል። ይሁን እንጂ ሰዎች ይህን ታላቅ ሰጪ እጁን ከዘረጋ በኋላ ሲለምኑት በሰጪነቱ ያልተማመኑት መሆናቸውን ስለሚያረጋግጥ በዚህ አድራጎታቸው እግዚአብሔርን እንዳቃለሉና እንደናቁ ይቆጠራሉ። ስለዚህ ስለ እግዚአብሔር ያለንን የተሳሳተ አሳብ ለውጠን ስጦታውን በመቀበል እናመስግነው። የደኅንነታችን መሠረት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ሲሆን እምነት ደግሞ ኃጢአተኛን ከክርስቶስ የሚያገናኘው ድልድይ ነው። የእምነት መሠረታዊ ትርጉም እግዚአብሔር ያዘጋጀውን በረከት መቀበል ስለሆነ ጌታ ኢየሱስን ተቀበለውና ዳን።

አንተ ኃጢአት መሥራትህና መበደልህ የተረጋገጠ ሲሆንም እግዚአብሔር መፈወሻህን አዘጋጅቶልሃል። እኔም ዛሬ ደስ እያለኝ የማስታውቅህ «ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ ነው» (1ኛ ቆሮ. 15:3)። ይህን አስደሳች ዜና ለምተህ መፈወሻህን አትቀበልም? ጥፋተኛነትህን ተገንዝበህ ራስህን ወደ እግዚአብሔር ምሕረት ለማስጠጋት አትቦዝን።

ወደር የሌለው ታላቅ ስጦታ

የሬሣ ሳጥን የተሸከመ ሰዎች በመንገድ ላይ ይጓዛሉ። በውስጡ ያለውም በድን የአንዲት ደሃ ባልቲት ልጅ ነበር።

አንድ ሰው እጆቹን እያውለበለበ ወደ አልቃሾቹ ሲሮጥ መጥቶ «እስቲ እባካችሁ የምተውን ሰው ለእኔ ስጡኝና ወደ ሕይወት ልመልሰው» በማለት አደናገራቸው። ሰዎቹም የሬሣውን ሳጥን በፊቱ አስቀምጠው ምን እንደሚያደርግ በአድናቆት ይጠባበቁት ጀመር። ሰውዬውም ወደ ሳጥኑ ጠጋ ብሎ «ይህ ሰው የሚያስፈልገው ትምህርት ነው» አለ። ከዚያም ከያዛቸው ከሳይንስና ከፍልስፍና መጻሕፍት ለበድኑ ማንበብ ቀጠለ። ይሁን እንጂ በድኑ ምንም ያህል ጥናት ቢሰጠው ሳይንቀሳቀስ በመቅረቱ ትምህርቱ ሕይወት እንደማይሰጥ ተረጋገጠ። ይህ አስተማሪ ሳይገነዘብ የቀረው መወለድና መኖር ከትምህርት እንደማይቀድምና አንድ ሰው ከመማሩ በፊት መኖር እንደሚገባው ነው።

ወዲያውኑ አንድ ሌላ ሰው ቀርቦ የሕይወት ምሥጢር አለኝ ሲል ደገፈ። በዙሪያው ወደሚገኘው ቆሻሻ እያመለከተ «እንዴት በእንደዚህ ያለ ያልጸጸ ቦታ ላይ አንድ ሰው ሕይወት ሊኖረው ይችላል?» ብሎ በማንጓጠጥ ከጠየቃቸው በኋላ «ይህ ሰው የሚያስፈልገው የተሻለ አካባቢ ነው» አለ። ከዚያም ይህ ሰው በሰጠው ማሳሰቢያ መሠረት አካባቢው እንዲጸጸና በሳጥኑም ዙሪያ በጣም የሚያማምሩ አበባዎች እንዲነሱ ተደረገ። ነገር

ግን በበድኑ ላይ የሕይወት ጮራ ስላልታየበት የኅብረተሰቡ አገልግሎት ዋጋ ቢስ ሆኖ ተገኘ።

ሦስተኛው ሰው ደግሞ በድንገት ቀረበና የቀደሙትን ሁለቱን በመገፍተር እርሱ ሕይወት ለመስጠት እንደሚችል አስታወቀ። እንዲህም ይል ጀመር «አንተ ወጣት ይህኛ ደሃ እናትህ በገዘን ስለተጨበጠች ለእርስዋ ስትል ወደ ሕይወት ተመለሰ። በዚህችም ትንሽ ወረቀት ላይ፤ እግዚአብሔር ይርዳኝ ሁለተኛ አልሞትም ብለህ ቃል ግባ»፤ በዚህ አኳኋን ሕይወት የሚያገኝበትን ዘዴ ቢነግረውም በድኑ አንዳች መልስ ሳይሰጥ ቀረ። ወጣቱ አንዴ ጨርሶ ስለ ሞተ መታደስ አይጠቅምም።

በመገረም የተዋጠው ሕዝብ ከቦታው ሳይነቃነቅ አንድ ካህን በተራው ተነሥቶ ወደዚያው ወደ ተፎካካሪዎቹ ስፍራ ቀርቦ እንዲህ በማለት ትምህርቱን ቀጠለ፤ «ይህ ሰው የሚያስፈልገው አምስቱን የሙሴ መጻሕፍትና ሌሎቹንም አማላጆች በማንበብና በሚያገኘው እውቀት ሃይማኖትን ማግኘት ነው። ስለዚህ አሁን ለዚህ ወጣት 613 የሕግ ትልሞች እገልጥለትና እነርሱን ጠንቅቆ በመጠበቅ ሕይወት ያገኛል»።

ከአልቃሾቹም አንዱ «ይህ የሰው ድምፅ የማይሰማ በድን እንዴት አድርጎ ሕግን ሊጠብቅ ይችላል?» ብሎ ጠየቀው። ካህኑም «ልጄ ሆይ! እኔ ይህንን አልተመለከትኩም» ብሎ ወደ ቦታው ተመለሰ። በዚህም አኳኋን ሃይማኖት ሕይወት ሳይሰጥ ቀረ።

በመጨረሻም አንድ ሌላ ሰው ከሕዝቡ መካከል ብቅ ብሎ ሁሉም ወደ ተሸነፉበት ሬሣ አጠገብ በቆመ ጊዜ

«ይህም ያቅተው ይሆን?» በማለት ሕዝቡ ውጤቱን በናፍቆት መጠባበቅ ጀመረ። ይሁን እንጂ ይህ ሰው ለስለስ ባለና ሥልጣን ባለው አነጋገር «አንተ ወጣት እኔ እልሃለሁ ተነሣ» ባለ ጊዜ በዙሪያው የነበሩት ሰዎች ይህ ሰው ማን ነው? ከዚያች «እኔ» ከምትለው ቃል ጋር ያለው ኃይል ከወዴት መጣ? ሳይሉ አልቀሩም። ነገር ግን ወዲያውኑ ጥያቄዎቻቸውን የሚመልስ ሁኔታ ተፈጠረ። የሞተ ሰው በተቀዳሚ ሕይወት እንደሚያስፈልገው የሚያውቀው ኢየሱስ ለዚህም ወጣት ሕይወት ሰጥቶት ኖሮ ነፍስ ዘርቶ በእግሮቹ ቆመ።

አንተም በመተላለፍህና በኃጢአትህ የሞትክ ስለሆንክ ይህን ሕይወት ከኢየሱስ መቀበል ያሻሃል። ይሁን እንጂ አንተን የሚያሻህ ሥጋዊ ሕይወት ሳይሆን መንፈሳዊ ነው። ይህንንም ሕይወት ወደር እንደሌለው ስጦታ ከክርስቶስ ልትቀበል ትችላለህ።

የቆሙ ሙታን

ያለ ዘላለም ሕይወት ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አንድም ሰው አይችልም። በመንግሥተ ሰማያት ሊገኝ የሚችለው ሕይወት አምላካዊ ሕይወት ብቻ ነው። ይህንን ሕይወት ያገኙ ሁሉ እንዲገቡ ሲፈቀድላቸው፤ ይህንን ሕይወት ያላገኙ ሁሉ በጭራሽ አይገቡም።

ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም የመጣበትን ምክንያት ሲናገር «እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ» (ዮሐ. 10:10) ብሎአል። ሰዎች በመተላለፋቸውና በኃጢአታቸው የሞቱ ስለሆኑ የዘላለም ሕይወት አስፈላጊቸው። ሰው ነፍስ፣ መንፈስና አካል ያለው

ሥሉሳዊ ፍጡር ነው። እግዚአብሔር አዳምን «ከእርስዋ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ» ብሎት ስለነበር በእርግጥም ከዛፍዋ ፍሬ በበላ ቀን ሞተ። ነገር ግን በሥጋው እንደ ወትሮው ይንቀሳቀስ ስለነበር የሞተው በመንፈሱ መሆን አለበት። እስከዚያን ቀን ድረስ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ግንኙነት አልተቋረጠም። ነገር ግን ልክ ኃጢአት በሠራበት ወቅት ግንኙነቱ ተቋረጠ። ስለዚህ በዚያን ጊዜ ነፍስ ሕይወት በማጣቷ ሕይወት የሚያስፈልጋት እርስዋ ነች።

ሰዎች ነፍስና ሥጋ ስላላቸው ይንቀሳቀሱ ይሆናል። ነገር ግን እግዚአብሔር ሰዎችን በሚመለከትበት ጊዜ ሕያዋንና ሙታን በማለት በሁለት ይከፍላቸዋል። በዚህች ደቂቃ አንተ ከሁለቱ ክፍል አንደኛው ውስጥ ነህ።

እኛ ወደ አንድ ትጉህ ሠራተኛ ተመልከተን «ይኸውልህ ይህ ሰው ሕያው ነው» እንላለን። ይህንንም ማለታችን በአእምሮው አስተዋይና በስሜቱም ፈጣን መሆኑን ስንገልጥ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ወደዚህ ሰው በተመለከተ ጊዜ የተለየ አስተያየት በመስጠት «እርሱ የሞተ ነው» ይላል። ስለዚህ እኛ የምናስተውለው ይህችን ኃላፊ ሕይወት ሲሆን፣ እግዚአብሔር ግን የሚመለከተው የዘላለም ሕይወት ነው።

አንድ ክርስቲያን ሞቶአል ብለን ልንቀብር የምንወስደው በድኑን በመመልከት ነው። ክርስቶስ ግን «የሚያምንብኝ ቢሞትም ይነሣል» ይላል። የዘላለም ሕይወት ተቀብሎ እንደገና የተወለደ ክርስቲያን በመንፈሱ ሕያው ስለሆነ ሞቷል ለማለት አያስደፍርም።

የሰውን መድረሻ ይወስናል።

«በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቊጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን አያይም» (ዮሐ. 3:36)። አየህ በአንድ በኩል ሕይወት ሲኖር በሌላ በኩል የእግዚአብሔር ቊጣ አለ።

«እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፡ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም» (ዮሐ. 5:24)። አሁን እንደገና ሕይወትና ፍርድ ተነጻጽር አል።

«እኔም የዘላለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ፡ ለዘላለምም አይጠፋም» (ዮሐ. 10:28)። የዘላለም ሕይወትን ያለ መቀበል ጥፋትን ያስከትላል። ሰው መድረሻውን እራሱ ስለሚመርጥ አንተም አሁን መወሰን ይገባሃል።

የዘላለም ሕይወት አለህ ወይስ የለህም? የዘላለም ደስታህ ወይም ኅዘንህ ይህን ጥያቄ በመመለስ ይመሠረታል።

መወለድና መኖር

መወለድ ከሌለ መኖር የለም። ሥጋዊ ሕይወት ወደ ኅሊም የሚመጣው በመወለድ በኩል እንደመሆኑ መጠን መንፈሳዊም ሕይወት የሚገኘው እንደገና በመወለድ ነው። ስለዚህ ክርስቶስ በልብህ ውስጥ ገብቶ የዘላለም ሕይወት የአንተ እንዲሆን እንደገና መወለድ አለብህ።

የክርስትና ሃይማኖት የሞተና የቀዘቀዘ፡ በሰውም ወግና ሥርዓት የተሸፈነ እምነት አይደለም። የክርስቲያን ሃይማኖት ሕይወት ነው። የክርስቲያንን ሃይማኖት ከሌሎች የተለየ የሚያደርገው ይህ በሰው ልብ ውስጥ የሚኖረው የእግዚአብሔር ሕይወት ነው።

ቤተሰቦቻችን የሰጡን የተፈጥሮ ልደት ስለማይበቃ፤ እግዚአብሔር መንፈሳዊ ልደትን በድጋሚ ይሰጠናል። አንድ ጊዜ መወለድ ሁለት ጊዜ መሞትን የሚያስከትል ሲሆን፤ ሁለት ጊዜ መወለድ አንድ ጊዜ መሞትን ያስከትላል።

እግዚአብሔርን አባታችን ሊያደርገው የሚችለው መንፈሳዊ ልደታችን ነው። መንፈሳዊ ልደት ስለሌላቸው ኢየሱስ ሲናገር፤ «እናንተ ከአባታችሁ ከዲያብሎስ ናችሁ፤ የአባታችሁንም ምኞት ልታደርጉ ትወዳላችሁ» (ዮሐ. 8:44) አለ። እግዚአብሔር እንደ እነዚህ ላሉት ፈጣሪያቸው ብቻ እንጂ አባታቸው አይደለም። «እግዚአብሔር የሰዎች ሁሉ አባት ነው፤ ሰዎች ሁሉ ወንድማማች ናቸው፤» የሚለው አሳብ ከተሳሳቱ ሰዎች አእምሮ የመነጫ ነው። እኔ ከተወለድኩበት ከእግዚአብሔር ቤተሰብ እስከተወለድ ድረስ ወንድሜ ልትሆን አትችልም። እግዚአብሔርም አባትህ ሊሆን አይችልም።

ቅጽበታዊ ለውጥ

እንደገና በምትወለድበት ጊዜ በሕይወትህ ውስጥ ቅጽበታዊ ለውጥ ይታያል። «ስለዚህ ማንም በክርስቶስ ሲሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ እሮጌው ነገር አልፎአል፤

ለነሆ፤ ሁሉም አዲስ ሆኖአል» (2ኛ ቆሮ. 5:17)። እንዲህ ያለው ለውጥ ካልተገኘ ሕይወት አለ ለማለት አይቻልም። ክርስቶስ በሰው ልብ ውስጥ ሲገባ ሁሉ ነገር አዲስ ይሆናል። ከዚህ በፊት የማትወዳቸውን ነገሮች አሁን ትወዳቸዋለህ፤ ከዚህ በፊት የምትወዳቸውን ደግሞ አሁን ትጠላቸዋለህ። በአኗኗርህ፣ በአሳብህ በአነጋገርህና በሁኔታህ ከድሮው በጣም የተለየህ ትሆናለህ።

ከሞት ወደ ሕይወት

እንደገና መወለድ ማለት ከሞት ወጥቶ ወደ ሕይወት መሸጋገር ነው። ስትሞት ወደ መንፈሳዊ ዓለም ልትገባ አትችልም። ታላቁ ለውጥ የሚፈጠረው ዳግመኛ በምትወለድበት ወቅት ነው። ሰው ሁሉ በዚህ ዓለም ተወልዶአል። ራስን ለማሻሻል ወይም ለማደስ የሚደረገው ጥረት ሁሉ ጠቃሚነቱ ለዚህ ዓለም ነው። ነገር ግን ከመንፈሳዊው ዓለም የሚገኘው ሕይወት ከዚህ ከፍተረታዊው በጣም የተለየ ስለሆነ እርሱ በልብህ ውስጥ ሲገባ ከፍተረታዊ ዓለም በአንድ አፍታ ትዘዋወራለህ።

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የምትገባው አሁኑኑ በዚህ ዓለም ሳለህ ነው። በምትሞትበት ጊዜ በዚያው መንግሥት ውስጥ ወደ ሌላ ክፍል ትዘዋወራለህ። አሁን እያንዳንዱ ሰው ከሁለቱ ዓለማት አንደኛው ውስጥ ይገኛል። ይኸውም በብርሃን ግዛት ውስጥ ወይም በጨለማ ግዛት ውስጥ፤ በሰይጣን ግዛት ውስጥ ወይም በእግዚአብሔር ግዛት ውስጥ። አንተላ ከየትኛው ውስጥ ነህ?

አዲስ ዘር

አዲስ ትውልድ አዲስ ዘር ያስገኛል። «ከመንፈስ የተወለደ መንፈስ ነው»። ከማይለወጡት የእግዚአብሔር ሕጎች አንዱ ይህ ነው። እንስሳ ሁልጊዜ እንስሳ ነው፤ ዓሣ ወደ ወፍ ተለውጦ አያውቅም። ነገር ግን ከመንፈስ የተወለዱ ሁሉ አዲስ ፍጥረት በመሆን ሊያገኙት ይችላሉ።

አንተ ራስህ በሆንከው ምክንያት ኃጢአት ትሠራለህ። በአዳም ውስጥ ብትሆን አዳም ያደረገውን ታደርጋለህ፤ በክርስቶስ ውስጥ ብትሆን ክርስቶስ የሚያደርገውን ታደርጋለህ።

ውሻ ዋው! ዋው! ዶሮ ኩል ኩሉ! ድመት ሚያው! እያሉ የሚጮኹት ለምንድን ነው? የሚያደርጉትን የሚያደርጉት ተፈጥሮአቸው ስለሆነ ነው። ውሻ በውሻ ቤተሰብ ስለተወለደ የውሾችን ድምፅ ይሰጣል። ድመትም ሆነ ዶሮ እንደዚያው ነው። የሚያደርጉትን የሚያደርጉት የሆኑት ስለሆነ ነው። የእኛም ፍጥረት ኃጢአት መሥራት ስለሆነ ከውስጣችን አዲስ ፍጥረት እስከናገኝ ድረስ ኃጢአት መሥራታችንን አናቋርጥም። አሮጌው ፍጥረታችን ሌላ ሊሆን ስለማይችል ራሱን ይገልጣል። አዲስ ትውልድ አዲስ ፍጥረት ስለሆነ ተወልደን አዲስ ፍጥረት እስከንቀበል ድረስ ሁኔታችን ከድሮው የተለየ ሊሆን አይችልም። ስለዚህ ዳግመኛ መወለድ የግድ ያስፈልገናል።

በመንግሥተ ሰማያት ሊኖር የሚችለው አምላካዊ ሕይወት ብቻ መሆኑን ታውቃለህ? ፍጥረታዊ ሕይወት

በመንግሥተ ሰማያት ሊኖር የሚችለው አምላካዊ ሕይወት ብቻ መሆኑን ታውቃለህ? ፍጥረታዊ ሕይወት እዚያ ሊኖር አይችልም። ለዓሣ የተሰጣት ሕይወት በውኃ ውስጥ የሚኖራት ነው። የወፍ ሕይወት በአየር ላይ እንድትንሳፈፍ ይረዳታል። እንደዚሁ በመንግሥተ ሰማያት ሊያስገኘን የሚችለው አምላካዊ ሕይወት ብቻ ነው። አንድ ሰው በመንግሥተ ሰማያት እንዲኖር ቢያስፈልገው ለመንግሥተ ሰማያት የሚመች አፈጣጠር እንዲኖረው ይቻላል። ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ዳግመኛ መወለድና አዲስ ፍጥረት መሆን አለበት።

የዘላለም ሕይወት ከአሁን ጀምሮ ነው።

አዲስ ፍጥረት እንደተገኘ ወዲያው የዘላለም ሕይወት ይጀምራል። «በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው» (ዮሐ. 3:36)። «እውነት እውነት እላችኋለሁ፡ ቃሌን የሚሰማ የላከኝንም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፡ ከሞትም ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም» (ዮሐ. 5:24)። «ልጁ ያለው ሕይወት አለው» (1ኛ ዮሐ. 5:12)። እግዚአብሔር ይመስገን አንተም አሁን ይህ ሕይወት ሊኖርህ ይችላል። ይህን ሕይወት አሁን ካልተቀበልክ ከሞትክ በኋላ ልታገኘው አትችልም።

የዘላለም ሕይወት ከመቅጽበት ይገኛል።

በሥጋ ስንወለድ በአንድ ቀን እንደሆነ ሁሉ፡ በመንፈስ ስንወለድም በአንድ ቀን ነው። የሥጋ ልደታችን በየዓመቱ ሊታወስ ይገባል። በመጽሐፍ የተገለጡትን መንፈሳዊ ልደቶች ብንመለከት እያንዳንዳቸው የተከናወኑት በአንድ አፍታ እንደነበር እንገነዘባለን።

ተወለዱ። ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ተወለደ። የወሳኔ ቤቱ ዘበኛ በውድቅት ሌሊት ተወለደ።

የዘላለም ሕይወት ስጦታ ስለሆነ ስጦታውን ባልለየህ ጊዜ አልተቀበልክም። ስጦታው በቀረበልህ ጊዜ ለመቀበል ትዘጋጃለህ። ስጦታው በሚሰጥህ ጊዜ ትቀበላለህ። ስለዚህ ከተቀበልክበት ደቂቃ አንሥቶ ሕይወት ከአንተ ጋር ነው።

የዘላለም ሕይወት እንዳለህ እወቅ።

የዘላለም ሕይወት እንዳለህ ማወቅ ይገባሃል። «የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፈላችኋለሁ» (1ኛ ዮሐ. 5:13)። እንድታውቁ ነው እንጂ ተስፋ እንድታደርጉ የሚል የለም።

ከጥቂት ዓመታት በፊት በሕንዶች አገር ሚሲዮናዊ ሆኜ አገለግል ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን «እኔ መዳኔን አውቃለሁ» ብዬ በምመስክርበት ወቅት አንዲት የሥራ ጓደኛዬ የሆነች ሚሲዮናዊት «ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?» ስትል ጠየቀችኝ። «የዘላለም ሕይወት እንዳለሽ አንቺ አታውቁም እንዴት?» ብዬ በጠየቅኳት ጊዜ «በጭራሽ» ስትል መለሰችልኝ። እንዲያውም እስከ ፍርድ ቀን ልታውቀው እንደማትችል ገለጸችልኝ።

በአድናቆት ትኩር ብዬ ከተመለከትኩዋት በኋላ «ለመሆኑ አንቺ ራስሽ የዘላለም ሕይወት እንዳለሽ ላታውቁ! ሕንዶችን ክርስቲያን ሁኑ ብለሽ ለማስተማር ሚሲዮናዊት ሆነሽ መምጣትሽ ይገርማል» አልኳት።

ከዚህ የሚያንሱ ሌሎች ነገሮች ሲታወቁ ይህ ብቻ አለመታወቁ የሚገርም ነው። ለምሳሌ አግብተሃል? ልጆች አሉህ? ምላህን በልተሃል? ብዬ ብጠይቅህ «ተስፋ አደርጋለሁ» ወይም «ይመስለኛል» ብለህ አትመልስልኝም። ነገር ግን «አምን» ወይም «አይደለም» በማለት ቁርጥ ያለውን መልስ ትሰጠኛለህ። ታዲያ የዘላለም ሕይወት እንዳለህ ስትጠየቅ ማመንታትን ምን አመጣው?

የማይፈርስ ነው።

የዘላለም ሕይወት የማይጠፋ ነው።

አንድ ቀን አዝዋልድ ስሚዝ ሞተ ሲባል ትሰማለህ። ይህ ደግሞ እንደሚሆን የታመነ ነው። ነገር ግን እኔ የማይፈርስ ሕይወት ስላለኝ የዚያን ጊዜ ክህሁን በፊት ካለኝ ሕይወት የበለጠ እኖራለሁ «የሚያምንብኝ ቢሞት እንኳ ሕያው ይሆናል። ሕያው የሆነም የሚያምንብኝም ሁሉ ለዘላለም አይሞትም» (ዮሐ. 11:25-26)። ይህም የሆነው ኢየሱስ ሞትን በመደምሰሱ ነው (2ኛ ጢሞ. 1:10)።

ሰዎች ሥጋዬን ያጠፉት ይሆናል። ነገር ግን እኔን ለመግደል አይችሉም። የምኖርበትን ቤት ቢደመስሱ፤ እኔ ግን ሕያው ነኝ። እጆቼና እግሮቼ ከላዩ ቢረግፉ እኔ ሕያው ነኝ። ነፍሴን ከሥጋዬ ቢለዩ፤ ከወኅኔ ቤት እንዳወጡኝ እቆጥረዋለሁ። አሁን በአዲስ ዓለም ውስጥ ከዚህ በፊት የማላውቀውን ደስታና ነጻነት ተጎናጽፌ እኖራለሁ። ዳግመኛ የሚያደክምና የሚታመም ሰውነት ተሸከሜ አልዞርም።

«እግዚአብሔርም የዘላለምን ሕይወት እንደ ሰጠን ይህም በልጁ እንዳለ ምስክሩ ይህ ነው። ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም» (1ኛ ዮሐ. 5:11-12)።

እግዚአብሔር ደኅንነትን እንደ ሰጦታ አበርክቶአል። ስለዚህ ደኅንነትን እንደ ሥራ ዋጋ ወይም እንደ ውለታ ልታገኝ አትችልም። እንዲያውም ሰጦታ መሆኑን አውቀህ ካልተቀበልክ በሌላ ዘዴ ለማግኘት አትችልም። «የእግዚአብሔር የጸጋ ሰጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው» (ሮሜ 6:23)። ስለዚህ እንደ ለማኝ መጥተህ የተሰጠህን ሰጦታ አመስግነህ መውሰድ አለብህ።

አባካኝ ልጅ ለአባቱ ደግነትና ችሮታ የከፈለው ነገር አንዳች አልነበረም። ልክፈልስ ቢል ከወዴት አምጥቶ ይከፍላል? ስለዚህ ለጣቱ ቀለበት፤ ለእግሩ ጫማ፤ ለገላው ከፈንና ለሰባው ፍሪዳ አንዳች አልከፈለም። እንደዚሁ ለዘላለም ሕይወትም አንዳች የሚከፈልበት የለም።

«እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት ሰጥቶናል» እስቲ አሁን ይህን ጥቅስ በትክክል አዳምጥና ከእርሱ አያይዘህ የምሰጥህን ምላሌ ተመልከት።

«እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወት እንደ ሰጠን፤ ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ እናውቃለን»። ለምሳሌ አንድ ቁራጭ ወረቀት ወስጄ አንድ መጽሐፍ ውስጥ አስቀምጣለሁ። ልክ ወረቀትዋ በመጽሐፉ ውስጥ እንዳለች የዘላለም ሕይወትም በክርስቶስ ውስጥ አለ። እንግዲህ የዘላለም ሕይወት ያለው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሳይሆን

በክርስቶስ ውስጥ ነው። ስለዚህ ወደ ክርስቶስ ካልመጣህ ክሌላ ቦታ የዘላለም ሕይወት ልታገኝ አትችልም።

በሌላ በኩል ደግሞ «ልጁ ያለው ሕይወት አለው» ይላል። ይህን መጽሐፍ ከወሰድኩ በውስጡ ያለችውን ወረቀት እወስዳለሁ። ወረቀትዋን ከፈለግሁ የምትገኘው በመጽሐፉ ውስጥ ስለሆነ ወደ መጽሐፉ መሄድ ይኖርብኛል? ውስጡ ካስቀመጠ በኋላ አሁን እንዲህ ይላል፤ «ልጁ ያለው ሕይወት አለው»።

እንግዲህ አንተ መጠየቅ ያለብህ እንዲህ ነው፤ «የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ አዳኜ ነው ወይ? ኢየሱስ ቢኖረኝ ሕይወት ይኖረኛል ወይ?»

ከዚህ በኋላ የመጨረሻውን መልእክት አስተውል። «የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም»። ክርስቶስ ከሌለህ ሕይወት የለህም። ሕይወት ከሌለህ መጥፋትህ ነው።

ታዲያ ለምን ትጠፋለህ? ኢየሱስ መልሱን ይሰጥሃል፤ «ነገር ግን ሕይወት እንዲሆንላችሁ ወደ እኔ ልትመጡ አትወዱም» (ዮሐ. 5:40)። አስተውል! አይቻላችሁም አይደለም፤ ነገር ግን አትወዱም። ስለዚህ ይህን ወደር የሌለውን ሰጦታ ለመውሰድ ብትፈልግ ወደ ኢየሱስ መምጣት አለብህ። እርሱን እንደ ግል አዳኝህ መቀበል አለብህ።

ምዕራፍ 7

ተወዳዳሪ የሌለው ታላቅ መልእክት

በወጣትነቴ ዘመን ክርስቶስን ከተቀበልኩ ጥቂት ቆይቶ በቶሮንቶ ከተማ ውስጥ አንድ አዲስ ወሬ ይነፍስ ነበር። ይኸውም ወሬ አንድ አዲስ ወንጌላዊ በቅዱስ ማርቆስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በታላቅ ኃይል እንደሚያገለግል ነበር።

አንድ እሁድ ማታ እኔም ወደዚህ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩና አዳራሹን በጊዜ ከሞላው ሕዝብ ጋር የሰውየውን መምጣት በናፍቆት እጠባበቅ ጀመር። ወዲያውኑ ሚስተር ሞሮ ወደፊት ቀርቦ ስብስባውን ራሱ ከፈተ። እኔ አተኩሬ እንደተመለከትኩት በፊቱ ላይ የሚታየው ብሩህ ፈገግታና መላ አቋቋሙ በእውነት ለእግዚአብሔር ሥራ ታላቅ በረከትን የሚያስገኝ መሪ እንደሆነ ያስረዳል።

ይሁን እንጂ ከሁሉም በላይ ስሜቴን የማረከው አስደናቂው መልእክቱ ነበር። የዚያን ዕለት ማታ ሚስተር ሞሮ ለመልእክቱ ርእሰ የወሰደው ኤርምያስ 8:20 ላይ የሚገኘውን አላብ ነበር። እርሱም እንዲህ ይላል፤ «መከሩ አልፎአል፣ በጋው ሄዶአል፣ እኛም አልዳንንም»። ሚስተር ሞሮ በዚህ ርእሰ ተናግሮ እንደ ጨረሰ ሰዎች ለክርስቶስ ውሳኔ እንዲያደርጉ መጠየቅ ጀመረ። በዚህም ወቅት ድምፁን አለስለሰ በማሳዘን ቢናገር ሕዝቡ ጸጥ ብሎ የዳምጠው ነበር። እኔም እንደ ቀሩት ሁሉ በጥንቃቄ እስማው ስለነበርኩ «የሚናገረው ቃል ሁሉ በጥንቃቄ የሚቀሰቅስ እንደዚህ ያለ ሰው አላየሁም» አልኩ።

በዚያን ምሽት አንድ የአሥራ ስምንት ዓመት ወጣት መልእክቱን ሲያዳምጥ ወደ ፊት በቦታው የሚተካለት እርሱ እንደሆነ ሚስተር ሞሮ አላወቀም። ሚስተር ሞሮ በዚያን ምሽት የተናገራቸው ቃላት ሕይወቱን ስላነቃቁት «ይህን ሰው የወደፊት ሕይወቴ ምሳሌ አደርገዋለሁ በማለት» ወሰንኩ። መልእክቱ ያነቃቃኝና እንደተመኘሁት ለመሆን የሚያተጋኝ ሰው ይህ ስለሆነ እርሱን እከተላለሁ ብዬ ቆረጥሁ። ያ አስደናቂ ምሽት ካለፈ ቆይቶአል። ይሁን እንጂ የዚያ ጥቅስ ቃላት በልቤ ተቀርጾ ከመቅረታቸው ሌላ የሰባኪውም ድምፅ እስከ አሁን በጆሮዬ ውስጥ ማንቃጫሉን አላቋረጠም። እንግዲህ ተወዳዳሪ የሌለው ሰብከት ነው ያልሁት «መከሩ አልፎአል፤ በጋው ሄዶአል፤ እኛም አልዳንንም» በሚል ርእስ የተነገረው ነው።

አሁን ልንነጋገርባቸው የምንፈልገው አራት ነገሮች ከመከሩ ጋር የተገናኙ ሆነው እያንዳንዳቸው ከፍተኛ አስተያየት የሚሰጡ ናቸው። እነርሱንም ከዚህ ቀጥሎ አንድ በአንድ እገልጻለሁ።

አንደኛ፡- ዘወትር ለመከር የተለየ ጊዜ አለው፤ ልጅ ሆኜ ኤምብሮ በተባለች መንደር ውስጥ እኖር ስለነበር የእህል አምራቾች በባቡር እየተጫኑ ወደ ምዕራብ ካናዳ ሲጓዙ አይ ነበር። እንዲህ ዓይነቱም ሁኔታ ሳያሰልስ በየዓመቱ ስለሚከናወን በአእምሮዬ ውስጥ ጥልቅ ትዝታ አሳድሮብኛል።

የመከር ሰዎች ወይም አምራቾች የሚሳፈሩባቸው የተለዩ ባቡሮች በየቀኑ እየመጡ በአቅራቢያችን በሚገኘው

ጣቢያ ላይ ሲቆሙ ሞያተኞች እየተጋፉ ይወጡባቸዋል። እኔም «እነዚህ ሰዎች የት ይሄዳሉ?» ብዬ ስጠይቅ «አሁን የስንደ መከር ስለደረሰ ሳይታጨድ የቆየ እንደሆነ ስለሚበላሽ በጊዜው ደርሰው ለማጫድ ማነቀባ፤ ሳስኬችዋንና አልበርታ ወደ ተባሉት አውራጃዎች ይሄዳሉ» ብለው ይነግሩኛል።

እንግዲህ «ምን አስቸኳቸው? በሌላ ጊዜ የማይሄዱትስ ለምንድን ነው?» ለሚሉት ጥያቄዎች ቀላሉ መልስ ይህ ነው፤ ወደ ምዕራብ በፍጥነት ሄደው ስንደውን በጊዜው ሳያጭዱት ቢቀሩ መከሩ ይጠፋል። ስለዚህ በፍጥነት መገስገስ ይገባቸዋል።

ወዳጆቼ ሆይ! ታላቁም መንፈሳዊ መከር ልክ እንደዚህ እንደሆነ ሳስገነዝባችሁ እወዳለሁ። እርሱም ተሰብስቦ መከተት አለበት። አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔር መንፈስ በአንድ መንደር ውስጥ ኃይሉን የሚገልጥበት ጊዜ ይሆንና ወንጌል ሲሰበክ ነፍሳት በኃጢአታቸው እየተናዘዙ ወደ ክርስቶስ ይመጣሉ። ውሳኔ አድርጉ ተብሎ የሚጠየቁባቸው ጊዜያቶች እንዲሁ አልፈው አልፈው አይጠፉም። ነገር ግን እንደዚህ ዓይነቶቹን ዕድሎች ማበላሸት ለዘላለም መጥፋትን ያስከትላል።

በዘመናት ሁሉ እንደዚህ ያሉ ጊዜያቶች ነበሩ። በኖኅ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ኅብኝቶአል። እንደምናስታውሰው ኖኅ ለመቶ ሃያ ዓመታት ያህል ሕዝቡን ከኀርፍ መጥለቅለቅ እንዲያመልጡ አስጠነቀቃቸው። ይሁን እንጂ ማንም አላዳመጠውም። ከዚህ በፊት እንዲህ ዓይነት ዝናብ ስላላዩ ይህን የመሰለ ቅጣት ይመጣል ብለው አላሰቡም። በዚህ ምክንያት

እያላገጡ ይሰቁ ጀመር። ኖሳ ግን ምንም እንኳ ሠራተኞቹ ሳይቀሩ ምክሩን ባለመስማት ቢቀልዱበትም እርሱ መስበኩንና መርከቡን መገንባት አላቋረጠም።

ሕዝቡ ከእግዚአብሔር ፊታቸውን መልሰው በኃጢአታቸው ውስጥ ይኖሩ ነበር። በዚያን ዘመን ሥልጣኔ ብለው የተያዙት ምንዝር፣ ዝሙት፣ ሰካር፣ ጥል፣ ጭቆናና የመሳሰሉት ርኩሶቶችና ግፎች ነበሩ። ይሁን እንጂ ያንን ያህል ርኩሶትና ጭቆና ቢኖራቸውም ለንስሐ ጊዜና ዕድል ሰጥቶአቸዋል።

የተባለው ቀን በድንገት በመጣ ጊዜ ግን ሁሉም በፍርሃት ተዋጡ። ዝናሙም ወረደ፣ ውኃውም ከፍ እያለ ወጥቶ በመጨረሻውም ተራራዎች ሁሉ ተሸፈኑ። ኖሳና ቤተሰቡ በመርከብ ውስጥ ከገቡ በኋላ በሩ ተዘግቶአል። የቀሩት ሁሉ ግን ከመርከቢቱ ውጭ ስለነበሩ በውኃው ውስጥ አንድ በአንድ ሰምጦው አለቁ።

ሌላ የጉብኝት ጊዜ ደግሞ ነበር። የይሁዳና የእስራኤል ሕዝብ ስለ ዓመፁ በማከታተል የተላኩላቸው ነቢያት አስጠነቀቁባቸው። እግዚአብሔር መልእክተኞቹን በመላክ ሕዝቡን ያስጠነቀቀው በባርነት ቀንበር ሥር ሊሆኑ እንደቀረቡ ነበር። ነገር ግን ምንም እንኳ ብዙ የንስሐ ጊዜ ቢኖራቸውም የእግዚአብሔርን ነቢያት ከነማስጠነቀቂያቸው በመናቅ በኃጢአትና በዐመፅ መኖር ቀጠሉ። የፍርድ ቀን እንደ መጣ መጀመሪያ ሰማሪያ፣ ቀጥሎም ኢየሩሳሌም ተማርከው ሕዝቡም ወደ ሌላ አገር ተነዳ። ይህ ብቻ ሳይሆን ረሃብ በየከተማው ስለተነሣ ሴቶች የገዛ ልጆቻቸውን በሉ! ደም በየቦታው ጎረፈ።

በዚህም አኳኋን ፍርዱ በእርግጥ ታላቅ ሆኖ መከሩ አለፈ።

ሌላው ጉብኝት የተፈጸመው ኢየሱስ በዚህ ዓለም በነበረበት ወቅት ነበር። ሰዎች ባይሰሙትም! ኢየሱስ በበኩሉ ስለሚመጣው ፍርድ አስጠንቅቆአል። የማስጠንቀቂያውም አዋጅ ይህ ነበር «ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዋ የተላኩትንም የምትወግር፤ ዶሮ ጫጩቶችን ከከንፎቻቸው በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ስንት ጊዜ ወደድሁ! አልወደዳችሁም» (ማቴ. 23:37-38)።

በ 70 ዓ.ም አስቃቂ ፍርድ ወደቀባቸው። ሥቃይና መከራ የልብ ኀዘንም ደረሰባቸው። መንገዶቻቸው በደም ተጥለቀለቁ። አንድ የታሪክ ጸሐፊ እንደሚነግረን ምርኮኞቹ የተሰቀሉበት መስቀል በየሰፍራው ተተክሎ ጫካ ይመስል ነበር። አሁንም መከር አለፈ በጋውም ሄደ እነርሱ ግን አልዳኑም። እንግዲህ ከዚህ የበለጠ የሚያላዝን ነገር ምን አለ?

እኛም በበኩላችን ጉብኝት ተደርጎልናል። በዓለም ታሪክ ውስጥ እኛ እንዳለንበት ዘመን ወንጌል ተሰብኮ እንዳልነበር ይታወቃል። ባለፉት መቶ ዓመታት ውስጥ እንኳ የነበረውን የወንጌላዊ ሥራ እርምጃ መመልከት እንችላለን። እግዚአብሔር በእንግሊዝ አገር ታላላቅ ወንጌላውያን ባያስነሣ ኖሮ በፈረንሳይ ንቅናቄ ሳቢያ እንግሊዝ አገር በፈረሰች ነበር። በአሜሪካን አገር እንደዚሁ ከዚህ በፊት አገሪቷ የምታውቀው መንፈሳዊ መነቃቃትና የወንጌል ስብከት እንድታገኝ ፊኒንና ሙዲን አሥነሰቶ ባረካት። በእነዚህ በሁለት ወንጌላውያን

አማካይነት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ምእመናን ሊድኑ የቀሩት የእግዚአብሔርን ጉብኝት በመናቅ ጠፍተዋል። በያዝነው ዘመን ደግሞ ቢሊግርሃም ሰዎች ንስሐ ባይገቡ ፍርድ እንደሚመጣባቸው በማስጠንቀቅ ይጮሃል። በዚህም አኳኋን እግዚአብሔር የሚመስከሩለት ሰዎች ሳያስነሡ የቀረበት ጊዜ እንደሌለ እንመለከታለን። ሁልጊዜ ከፍርድ በፊት ምሕረት አቅርቧል። ነገር ግን ፍርድ ወይም ምሕረት መቀበል እንጂ ሁለቱን በአንድነት ለማግኘት አይቻልም። አንተም ዛሬ እግዚአብሔር ሲጎበኝህ ምሕረቱን ባትቀበል ፍርዱን ለማግኘት መዘጋጀት አለብህ።

ሁለተኛው፡- ከእግዚአብሔር ውጪ መከር ሊኖር አይችልም። ሰው አንዳች ነገር ለማድረግ እንደማይችል ማወቅ ጠቃሚ ነው። ሰው ዘርቶ ሲያጠጣ እግዚአብሔር ደግሞ እንዲያፈራ ያደርጋል። ወንጌልን የሚሰብኩና የሚያስተምሩ አሉ። የሚመክሩና የሚገሥጹ አሉ። የሚቃትቱና የሚጸልዩ አሉ። ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር ለማስታረቅ በተቻላቸው መጠን የሚጥሩ አልታጡም። ሰው የሚችለውን ያህል ካደረገ በኋላ ፍሬው ከእግዚአብሔር ብቻ መሆኑ አይዘነጋም። ስለሆነም ኢየሱስ እንዲህ ብሎአል፤ «የላከኝ አብ ከሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም» (ዮሐ. 6:44)። ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ጠለቅ ያለ ምሥጢር ካላቸው እነጋገሮች አንዱ ይህ ነው። እኔ በፈለግሁ ጊዜ እድናለሁ ብለህ ታስብ ይሆናል። ነገር ግን ክርስቶስን የምትቀበለው አንተን በሚመችህ ጊዜ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በልብህ ውስጥ ሲሠራ ብቻ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን እንድትቀበል ያባበለህ ጊዜ የለም? እግዚአብሔር ሲጠራህ ሰዎታህ አታውቅም? ክርስቶስን እንደ ግል መድኃኒትህ እንድትቀበል በልብህ ውስጥ ምኞት አድርብህ አያውቅም? ለመፈወስ የፈለግህበት ጊዜ የለም? ወዳጄ ሆይ፣ ይህ ሁሉ ሁኔታ አጋጥሞህ እንደ ሆነ የእግዚአብሔርን ድምፅ እንደሰማህ የተረጋገጠ ነው። መንፈስ ቅዱስ ካለህበት ሁኔታ እድትቀየር አሳስቦሃል። ውላኔ ለማድረግ የነበረህ አጋጣሚ ጊዜ ያኔ ነበር። ምናልባት አሁን ልብህ ደንድኖና ቀዝቅዞ ምንም አይቀበልም ይሆናል። አሁን ለመመለስ ምኞት የለህም። ይህም የሆነበት መንፈስ ቅዱስ ስለ ተለየህና እግዚአብሔር የምሕረቱን ግብዣ ስላነሣብህ ኃጢአትህን መገንዘብህ ተቋርጦ ነው።

እግዚአብሔር ሰዎች እስኪተዉት እርሱ የሚተው ስላልሆነ በአንተ ላይ ይህን ያደረገው ወዶ አይደለም። የመንፈስ ቅዱስን ልመናና አስገንዛቢነት ስትሰማ ከእግዚአብሔር ጋር አልታረቅም ብትል፤ ልብህን ማደንደንህ ነው። እንቢ ባልክ ቁጥር ወደፊት እሺ ለማለት አስቸጋሪ እየሆነብህ ይሄዳል።

እግዚአብሔር በሚጎበኝህና መንፈስ ቅዱስ በሚሠራበት ወቅት የእግዚአብሔርን የልምና ድምፅ የምትሰማበት ጊዜ እንዳለ ደግሜ ልነግርህ እወዳለሁ። ያለ እግዚአብሔር መክር ስለማይገኝ ያለ እርሱ የሚያድንህ የለም። ስለዚህ «ዛሬ ድምጹን ስትሰማ ልብህን አታደንድን»።

ነፍሳት ሊድኑ የሚችሉት መንፈስ ቅዱስ በሚዘዋወርበት ጊዜ ነው። መንፈስ ቅዱስ ደግሞ የሚዘዋወረው እግዚአብሔር የምእመናንን ጸሎት በሚሰማ

ጊዜ ነው። እያንዳንዱ ሰው በመንፈስ ቅዱስ አሳሳቢነት ወደ እግዚአብሔር መምጣት ይኖርበታል እንጂ ራሱ በፈለገ ጊዜ መምጣት አይችልም። እግዚአብሔር በቀረበህ ጊዜ ካልጠራኸው ተመልሶ እንዲቀርብህ በጣም አስቸጋሪ ሆኖ ታገኘው ይሆናል። ስለዚህ አሁን መንፈስ ቅዱስ ከአንተ ዘንድ ሆኖ ታገኘው ይሆናል። አሁን መንፈስ ቅዱስ ከአንተ ዘንድ ሆኖ ይለምንህ እንደሆነና ለነፍስህም ደኅንነት የምታስብ እንደሆንክ ልብህን መርምረህ ያለ እግዚአብሔር ሊያድንህ የሚችል ስለሌለ ወደ እርሱ በፍጥነት ተጠጋ።

ሦስተኛ፡- መከሩ የሚሰበሰበው በጊዜው ነው፤ ዕድሜአቸው ከሰላላ ዓመት በላይ የሆኑ ሰዎች እምብዛም እንደማይድኑና በብዛት የሚድኑት ዕድሜአቸው ከሃያ አምስት ዓመት በታች የሆኑት እንደሆኑ አብዛኛዎቹ የሚድኑት ከዚያ በፊት ከሆነ በዚህ በእርጅና እድሜህ ምን ይውጥሃል?

የእግዚአብሔር መንፈስ በወጣት ወንዶችና ሴቶች ላይ የሚያንጃብበው የዚህን ዓለም የኑሮ ውጥንቅጥ ከመጀመራቸው በፊት ነው። በዚያን ጊዜ ልባቸውን አደንድነው እንቢ ቢሉ ቀስ በቀስ ነገሩ አስቸጋሪ ይሆንና እርጅና ገሥግሶ ሲደርስባቸው እንዲያውም በተስፋ አስቆራጭ ሁኔታ ላይ ያድፋሉ።

ጊዜው እየረዘመ ሲሄድ የጠነከረው ልብ አይለሰልስም። ልዩ ልዩ ዓይነት ልምዶች በወጣትነት በቀላሉ ሊበጠሱ ሲችሉ በኋላ ግን የብረት ሰንሰለት ይሆናሉ። በመጀመሪያ ኃጢአት ስትሠራ የነበረህ ስሜትና ደግመህ ስትሠራ

የሚኖርህ ስሜት የተለያየ ነው። በኋለኛው ጊዜ ኃጢአትህን ስለምትለምደው እምብዛም አያስጨንቅህም።

በመጀመሪያ ጊዜ ሕሊናህ ስለሚወቅስህ አስቃቂ ጸጸት ይኖርብሃል። በኋላ ግን ኃጢአቱን እየደጋገምህ ስትሠራ ሕሊናህ ይደነዝዝና መውቀሱንና ማስገንዘቡን ይተዋል። ለምሳሌ የጠረጴዛ ሰዓት በሚያንቃጭልበት ጊዜ ብትፈልግ ድምፁን በአንድ አፍታ ልታጠፋው ስትችል ዝም ብለህ የምትተው ከሆነ ጩኸቱን ስለምትላመደው ጨርሶ እንዳለም አይታወቅህም። ኃጢአትም አንዴ ከያዘህ ጌታህ ሆኖ ይኖራል። ሕሊናህ በማስጠንቀቅ ሲያንቃጭልብህ የዝሆን ጆሮ ይስጠኝ ብለህ ለጥ ትላለህ።

የመንፈስ ቅዱስን አስገንዛቢነት ናቅ አድርገህ ኃጢአትህን በመጎዝጎዝ ትተኛለህ። ኃጢአት ሊይዝህ ሲመጣ ልታመልጠው ስለማትፈልግ ባሪያ አድርጎ ይገዛሃል። ስለዚህ በዕድሜህ እየገፋህ በምትሄድበት ጊዜ መንገድህን አቅንተህ ክርስቶስን ለመቀበል ከፍ ያለ ችግር ይሆንብሃል። ዕድልህም በጣም የመነመነ ሆኖ ከዓመት ወደ ዓመት እየተላለፈ ወደ እንደዚህ ያለው ሁኔታ ሳያደርስህ አሁኑኑ ተዘጋጅ።

«እነሆ፣ የተወደደው ሰዓት አሁን ነው፤ እነሆ፤ የመጻን ቀን አሁን ነው» (2ኛ ቆሮ. 6:2)።

አራተኛ፡- መከሩ ዘወትር ወደ መጨረሻ ይመጣል፤ በመጨረሻ «መከሩ አልፎአል፤ በጋው ሄዶአል፤ እኛም አልጻንንም» ከሚሉት ክፍል ትሆን? ያልተሰበሰበው እህል በማሰ ቀርቶ እንደሚጠፋ የአንተም መጨረሻ እንደዚሁ ከሆነ በጣም የሚያስቅቅ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ስለ ኃጢአትህ መውቀሱን በማቆሙ ኃጢአት ስትሠራ አይቀፍህ እንደሆነ ለአንተ መከር አልፎብሃል። ስለ ኃጢአት ያለህ አስተያየት የቀለለ ሆኖ የማትጨነቅበትና የማይከብድብህ ቢሆን መከሩ አልፎአል። ይሁን እንጂ ክርስቶስን የምትቀበል ከሆነና የምትቀበለውም አሁን ከሆነ አልዘገየህም። እንቢ ካልከ ግን አንድ ቀን «መከሩ አልፎአል፤ በጋው ሄድአል፤ እኛም አልዳንንም» እያሉ ከሚጮሁት ጋር ትደመራለህ። ነገር ግን ዕድልህ ይህ እንዲሆን አይገባውም። እንዳለኸው መሆንህን ከቀጠልክ አስታቂ ነገር ይደርስብሃል። «ብዙ ጊዜ ተዘልፎ አንገቱን ያደነደነ ድንገት ይሰበራል፤ ፈውስም የለውም» (ምላ. 29:1)።

ታላቅ ማስጠንቀቂያ

ከዚህ ቀጥሎ የማቀርባቸው አምስት ማስጠንቀቂያዎች ትልቅ እውነት የሚገኝበትን መንገድ ስለሚገልጡ እነርሱን የሚንቅ ታላቁን ማስጠንቀቂያ ይንቃል።

መጀመሪያ፡- ሁሉ አይድኑም። ጠቅላላ ደገንነት የሚባል ነገር ስለሌለ ግማሹ ሊድኑ የቀሩት እንደሚጠፉ የተረጋገጠ ነው። የመለየት ቀን በእርግጥ ስለሚመጣ ስንዴው ከእንክርዳዱ፤ ጥሩው ከመጥፎው፤ በጎች ከፍየሎች ይለያሉ። እያንዳንዱ ሴትና ወንድ ከሁለት አንዱ በታ መገኘት ይኖርበታል። ሰዎች ስለሚሰጡት ፍልስፍና አይገደኝም። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ እየደገመ የሚጠይቀውን ጥያቄ በማቅረብ ከሚጠፉት ወይስ ከሚድኑት በኩል ነህ? ብዬ ልጠይቅህ እወዳለሁ።

ይህን አላብ እንዳረጋግጥላለሁ ብትፈልግ ስለ ስንዴና እንክርዳድ የተነገረውን ምሳሌ ከማቅረብ በስተቀር ሌላ የማደርገው የለኝም። የምሳሌውንም ፍቺ ጌታ ራሱ የሰጠን ስለሆነ የሚያከራክረን ሆኖ አናገኘውም። እርሱም እንደሚነግረን ስንዴው በእግዚአብሔር ልጆች ሲመሰል፤ እንክርዳዱ በሰይጣን ልጆች ይመሰላል።

ሙያተኞች ስንዴውን በመተው እንክርዳዱን ብቻ ከውስጡ ለመንቀል ፈለጉ። እርሱ ግን «ተዉአቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፤ በመከር ጊዜም አሜጆችን፤- እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል

በየነደው እስሩ ስንዴውን ግን በጎተራዩ ከተቱ እላለሁ አለ» (ማቴ. 13:30)።

አብረው የሚያድጉት እስከ መቼ ነበር? እስከ መከር ጊዜ። መከሩ መቼ ይሆናል? በዘመን መጨረሻ፤ እንግዲያውስ ዘመኑ ሲፈጸም እንከርዳድና ስንዴ ወይም የሰይጣን ልጆችና የእግዚአብሔር ልጆች በማሳው ውስጥ በአንድነት ይገኛሉ ማለት ነው። ሁሉም የሚድኑ ከሆነ እንከርዳዶቹ ስንዴዎች መሆን ይገባቸዋል። ነገር ግን ይህ ከቶ ስለማይቻል እንከርዳዶቹ እንከርዳድ እንደሆኑ ይቀራሉ። እንከርዳዶቹ ስለማይድኑ በየነደው ከታሰሩ በኋላ ይቃጠላሉ። ስለዚህ ሁሉም አይድኑም። «የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ፤ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። በዚያን ጊዜ ጳውሎስን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ» (ማቴ. 13:41-43)። «መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጳውሎስ መካከል ይለዩአቸዋል» (ማቴ. 13:49)።

«በዚያን ጊዜ በከብሩ ዙፋን ይቀመጣል አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቼን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል፤ በጎቼን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል። ንጉሡም በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፡- እናንተ የአባቱ ብሩካን፤ ኑ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ። . . . በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል፡- እናንተ ርጉማን፤ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ። . . . እነዚያም ወደ ዘላለም

ቅጣት፤ ጳውሎስን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ» (ማቴ. 25:31-34፤ 41-46)።

ጌታችን በማይዛባው ቃሉ እንደሚለው መላእክት ኃጢአትን ከጳውሎስ ይለያሉ። በጎቼን በቀኝ፤ ፍየሎችንም በግራ ያቆማቸዋል። በአንድ በኩል ያሉትን «ኑ እናንተ ብሩካን» ሲል፤ በሌላ በኩል ያሉትን ደግሞ «ከእኔ ሂዱ እናንተ ርጉማን ይላቸዋል»። ስለዚህ መለየት ካለ ሁሉም አይድኑም። አንተም ከሚረገሙት ወይም ከሚመረቁት በኩል መሆን አለብህ።

ሁለተኛ፡- አብዛኛዎቹ ይጠፋሉ። «ወደ ጥፋት የሚወስደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው»።

ብዙዎች ከጥቂቶች የሚበልጥ ነው። «ወደ ሕይወት የሚወስደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው»። ጥቂቶች ከብዙዎች ያነሱ ናቸው። ብዙዎቹ በሰፊ መንገድ ጥቂቶች በጠባቡ መንገድ ይሆናሉ (ማቴ. 7:13-14)።

አንተ ግን «እንዴት እግዚአብሔር የፍቅር አምላክ ሲሆን ብዙዎቹ ወደ ጥፋት እንዲሄዱ ይፈቅዳል? እንዲህ አይሆንም! ነገር ግን አብዛኛዎቹ ሲድኑ ኃጢአታቸው በጣም የከፋ ጥቂቶች ይጠፋሉ» ትል ይሆናል። ወዳጄ ሆይ! በዚህ አነጋገርህ እግዚአብሔርን ውሸታም እንዳደረግሽው አትዘንጋ።

እስቲ ይህን ጥያቄ ልጠይቅህ፤ ይህ አንተ የምትለው የፍቅር አምላክ አብዛኛዎችን ያጠፋበት ጊዜ የለም? በእርግጥ ነበር። በጥፋት ውኃ ጊዜ ስምንት ሰዎች ብቻ

ሲድኑ የቀሩት በሙሉ ጠፍተዋል። ጥሩዎችና መጥፎዎች፣ ሽማግሌዎችና ወጣቶች፣ አዲስ የተወለዱ ሕጻናት ላይቀሩ ሁሉም በውኃው ሥር ጠፍተው ቀርተዋል።

እግዚአብሔር አንድ ጊዜ ካደረገው ዳግመኛ አያደርገውም ትል ይሆናል። ሰዶምና ገሞራን አታስታውስም? ስንት ሰዎች አመለጡ? ከሦስት ሰዎች በስተቀር አንድም አልቀረም። እንግዲህ እግዚአብሔር ሁለት ጊዜ ካደረገ ሦስተኛም ያደርጋል። ኢየሱስን ባለመቀበላቸው የሚጠፉት ቁጥራቸው የበዛ መሆኑን እናውቃለን።

አሁን እንኳ ሰፊው መንገድ በሰው ብዛት ሲጣበብጠባቡ መንገድ ግን የሚጓዙበት ጥቂቶች ስለሆኑ መጥበቡም ተዘንግቶአል። በሰንበት ቀን ጠዋት ተነሥተህ በአንድ ከተማ ውስጥ ያሉትን ቤተ ክርስቲያኖች ሁሉ በመጎብኘት በውስጣቸው የሚገኙትን ሰዎች ብትቆጥር ከዚያም ያገኘኸውን ቁጥር ከጠቅላላው የከተማ ሕዝብ ብትቀንስ የሚበዙት ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ያሉት እንደሆኑ ትረዳለህ። በጠባቡ መንገድ የሚጓዙት ጥቂቶች ናቸው። አንተ ከየትኛው ነህ? በቁጥር ካነሱት ጋር ለመሆን የሚፈለግበት ጊዜ አሁን ብቻ ነው።

ሦስተኛ፦ እንድናለን ከሚሉት ብዙዎች ይጠፋሉ። ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት እርግጠኞች ሆነው ከተቀመጡት ብዙዎች ጊዜው ካለፈ በኋላ እንደገና እንዳልተወለዱና የያዙትም ተስፋ ከንቱ እንደሆነ ይረዳሉ። ሰይጣን እስከ መጨረሻ ጊዜ ድረስ ዓይኖቻቸውን ይጋርድና በመጨረሻው ለመዳን በማይችሉበት

መሸፈኛውን ይጥላል። እነርሱም በዚያን ጊዜ እንዳልዳኑ ይገነዘባሉ። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ በጋጢአት መሠረት ላይ ቆመው ራሳቸውን በመደለል ደገንነት ሳያገኙ የሚጠፉት በጣም የሚያሳዝኑ ናቸው። ላይኖራቸው አለን ሲሉ፣ በመጨረሻው የምሕረት ባንክ ስለሚዘጋ ባዶ እጃቸውን ይቀራሉ።

የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለው አንዱ በዓለት ላይ ሌላው በአሸዋ ላይ ቤቱን ይሠራል። ሁለቱም ቤቶች በጣም ያምራሉ። ወራቱ በጋ ሆኖ ፀሐይ እስካለች ጊዜ ድረስ አንደኛው እንደ ሌላው ብርቱ ነው። ነገር ግን ዝናብ በዘነበ ጊዜ በዓለት ላይ የተሠራው ቤት ጎርፋን ሲቋቋም፣ ሌላው ግን ይወድቃል። በመጨረሻም ቀን የሚሆነው እንዲሁ ነው። በጥሩ አኳኋን ገንብተናል የሚሉት መሠረታቸው ሸሽቶ ይጠፋሉ። አንተስ በማይጠፋው ዓለት በክርስቶስ ላይ ነህ ወይስ በሚፈርሰው አሸዋ በራስህ ሥራ ትታመናለህ?

«ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። በዚያ ቀን ብዙዎች፦ ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፣ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፣ በስምህስ ብዙ ተአምራት አላደረግንምን? ይሉኛል። የዚያን ጊዜም፦ ከቶ አላወቅኋችሁም እናንተ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ» (ማቴ. 7:21-27)።

ወንድሜ ሆይ! የመጨረሻ ዕድልህ እንደዚህ እንዲሆን ትፈቅዳለህ? ሰይጣን ዓይኖችህን ስለ ሸፈናቸው ተሞኝተሃል? አንተ በሕይወትህ ሙሉ ወንጌልን ያዳመጥህ አንተ በክርስቲያን ቤተሰብ ውስጥ አድጌአለሁ።

በሰንበት ትምህርት ሠልጥኛለሁ የምትል፤ አንተ የቤተ ክርስቲያን አባል ነኝ የምትል በሐሰት መሠረት ላይ ተኝተህ ጊዜው ካለፈ በኋላ እንዳልዳንክ ለማወቅ ተዘጋጅተሃል? እንድናለን ሲሉ ብዙዎች ስለሚጠፉ አንተ ከእነርሱ አንዱ አለመሆንህን አሁኑኑ አረጋግጥ።

አራተኛ፡- ከሞት በኋላ ደኅንነት የለም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ አንድ ታላቅ ገደል ተጽፎአል። ስለዚህ ገደል ሁለት ነገሮች ተነግረዋል። የመጀመሪያው፡ ገደሉ የማይነቃነቅና ለዘላለም እዚያው አለበት እንደሚኖር የሚነግር ነው። ሁለተኛው፡ የማይታለፍ በመሆኑ አንድም ሰው ከአንዱ በኩል ወደ ሌላው ሊሻገር አይችልምና ነው።

ይህም የሚያስረዳው ሰው ሁለተኛ ዕድል እንደሌለው ነው። አንተም ወዳጆ ሳታምን ብትሞት እንዳላመንክ ትቀራለህ። በዚህ ሕይወቱ ላለ ለማይቀበል መጽሐፍ ቅዱስ የተስፋ ጭላንጭላ አይሰጠውም። ከመቃብር በኋላ ሁለተኛ ዕድል ስለ ሌለህ ምንም ተስፋ የለህም።

ለምንስ ሊኖር ይገባዋል? አሁን እያወቅህ ክርስቶስን አልቀበልም ስትል በሚመጣው ሕይወት እግዚአብሔር ሌላ ዕድል ለምን ይሰጥሃል? ሞት እንዴት አድርጎ አንተን ሊለውጥ ይችላል? አሁን የእግዚአብሔር ተቃራኒ ከሆንክ ከሞትም በኋላ እንደዚሁ ነህ። እርግጥ ስለ ሥቃይህ ታዝን ይሆናል! ይሁን እንጂ ውሳኔህን ለመለወጥ አይቻልህም። አሁን ለመዳን ካልፈለግህ ከአሁን ወዲያ ለመዳን አትፈልግም።

ለምሳሌ የገና ስጦታ ስታመጣልኝ ተቀብሎ በማንቋሸሽ አፍንጫህ ላይ ብወረውር ሌላ ጊዜ የገና ስጦታ ታመጣልኛለህ? አዎን! በጣም የምትወደኝ ከሆነ ደግመህ ታመጣልኝ ይሆናል። ነገር ግን ዳግመኛ ያመጣህልኝን ስጦታ ተቀብሎ አልፈልግም! ብሎ በእግራ ብረግጠው ለሦስተኛ ጊዜ ታመጣለህ ማለት ዘበት ነው።

አንተም የእግዚአብሔርን ስጦታ ኢየሱስ ክርስቶስን አልቀበልም እያልክ ስትኖር የእግዚአብሔር ምሕረት የሚቋረጥ አይመስልህምን? እግዚአብሔርም ስጦታውን የሚያቋርጥበት ጊዜ እንዳለ እወቅ። ከዚህ ሕይወት ያለ ክርስቶስ ብትወጣ ዳግመኛ እንደማትቀበለው የተረጋገጠ ነው። ከሞት በኋላ ደኅንነት ስለ ሌለ ለዘላለም ጠፍተህ ትቀራለህ።

አምስተኛ፡- ይህ የመጨረሻ ዕድልህ ይሆናል። ከዕለታት አንድ ቀን አንድ ሰው ለጓደኛው እንዲህ ብሎ ተናገረ «ክርስቲያን ለመሆን ስለምፈልግ ወደፊት ለመሆን ዐቅጃለሁ። አሁን ግን በተቀዳሚ የዚህን ዓለም ደስታ መሳተፍ አለብኝ»።

ጓደኛውም «ደግ ነው፤ ሂድና በዓለም ውስጥ ተደሰት፤ ከዚያም ክርስቲያን ስትሆን አይሃለሁ» አለው። ሰውዬው የጓደኛው መልስ ከነክነውና «ታዲያ መቼ ክርስቲያን ልሁን?» ሲል ጠየቀ። ጓደኛውም «ክርስቲያን ለመሆን በቂ ጊዜ የሚሆነው ለመሞት አምስት ደቂቃ ሲቀርህ ነው» ሲል አሁንም በማሸፍ መለሰለት። ሰውዬው «እኔ የምሞትበትን ጊዜ ስለማላውቀው ከእንግዲህ ወዲያ ያለኝ ዕድሜ አምስት ደቂቃ እንደሆነ መቼ አውቃለሁ?» ሲል

መለሰ። ጓደኛውም መልሶ «በዚህ አኳኋን ክርስቲያን የመሆኛው ጊዜ አሁን ነዋ!» ሲል መለሰለት።

«ቀን የሚያመጣውን ምን እንደሆነ አታውቀውምና ነገ በሚሆነው አትመካ» (ምሳሌ 27:1)። ሌላ ዕድል ይኖርህ ይሆናል። ነገር ግን የዕድልህና የምርጫህ መጨረሻ የሚሆንበት ጊዜ እንደሚመጣ አስታውሰ። ምናልባትም ይህች ጊዜ የመጨረሻዋ ትሆናለች። ይህ የተበሰረላህ ወንጌልና የተሰጠህ ምርጫ ዳግመኛ ተመልሶ የማይመጣ ይሆናል። በእግዚአብሔር ዘንድ ነገ እንደሌለና የእርሱም ጊዜ አሁን እንደሆነ አስታውሰ። «እነሆ፣ የመዳን ቀን አሁን ነው» (2ኛ ቆሮ. 6:2)። «ይህ የመጨረሻ ቀኔ ለምን ይሆናል?» ብለህ ትጠይቅ ይሆናል።

መጀመሪያ፦ ሕይወት የተረጋገጠ አይደለም።
አንድ እሁድ ማታ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስብከቱን ፈጽሟ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ በምጋብዝበት ወቅት አንዲት ሴት በፊት ለፊቱ ተቀምጣ ስመለከት ለሚደረግላት ጥሪ ምንም መልስ መስጠት እንደማትፈልግ ተገንዝብኩ። ስብሰባው እንደተበተነ ወደ መኪናዬ ገብኼ በአንድ ሰፊ ጎዳና ጥቂት እንደተጓዘኩ ከሦስት ያላነሱ መኪናዎች በቆሙበት ቦታ ፖሊሶች ከብበው አየሁ። ከዚያም መኪናዬን ወደ ጥግ አቋሜ ወደ ስፍራው ሄጄ ስመለከት በአንደኛው መኪና ጎማ ሥር አጥንቶችዋ እንደ መስታወት ደቅቀው በአስቃቂ ሁኔታ የሞተች ሴት አየሁ። ይህች ሴት ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ውሳኔ በፊት ለፊት ተቀምጣ የነበረችው መሆንዋን ስረዳ ከፍ ያለ ንዘን ተሰማኝ።

እንግዲህ ይህች ሴት ሌላ ዕድል እንደሌላትና ሌላም ስብከት እንደማትሰማ አላወቀችም ነበር። በሚቀጥለው እሁድ ማታ እንደተለመደው ለመምጣት አስባ ይሆናል። ብዙ ጊዜ እንደሚኖራት ተማምና ይሆናል። ነገር ግን ያ ቀን ለእርስዋ የመጨረሻዋ ስለነበር ዕድሏ ተቆረጠ።

ታሪኩ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተገለጠውን ሐብታም ሰው ያስታውሳል? ፀሐይ ለመጨረሻ ጊዜ እንደ ጠለቀችበትና ያች ሌሊትም የመጨረሻዋ ሌሊት እንደሆነች ያውቅ ነበር? በጭራሽ አያውቅም። ወደፊት የሚያከናውናቸውን ሥራዎች ዐቅዶ ወደ መኝታው ሄደ። ነገር ግን በውድቅት ሌሊት እግዚአብሔር «አንተ ሞኝ በዚህች ሌሊት ነፍስህ ከአንተ ትፈለጋለች» ሲለው ሰማ። ይህን ሰው ሞኝ ያልኩት እኔ ሳልሆን እግዚአብሔር ራሱ ነው። ይሁን እንጂ ሰው ሞኝ የሚባለው ለዚህ ዓለም ኑሮው ሐብት ሲያከማችና ለሚመጣው ሕይወቱ ምንም ሳያስብ ሲቀር እንደሆነ ከዚህ ታሪክ ልንረዳ እንችላለን። ይህ ሐብታም ለአሁኑ ሲያቅድ ለወደፊቱ በጭራሽ አላሰሞ። ስለዚህ የመጨረሻውን አስቃቂ ዕድል መውሰድ ግድ ሆነበት።

አንተሳ! እንደዚህ በድንገት እስከትነጠቅ ዛሬ ነገ በማለት ታመነታለህ? የመኪና አደጋ ሳታስበው በአምላክህ ፊት ያደርስህ እንደሆነህ? ነገ የምታደርገውን ስታቅድ እግዚአብሔር አንተንም «በዚህ ዓመት ትሞታለህ» ይልህ ይሆናል (ኤር. 28:16)።

ሁለተኛው፦ ኢየሱስ ተመልሶ ይመጣል። መቼ እንደሚመጣ ባላውቅም! በእርግጥ እንደሚመጣና በመጣም ጊዜ ያልተቀበሉትን እንደሚፈርድባቸው እርግጠኛ ነኝ።

በዚህች ዓለም በነበረበት ጊዜ እንዲህ ሲል ተናግሮአል «እናንተ ባለበትሁበት ጊዜ የሰው ልጅ ስለሚመጣ ተግባራትሁ ጠብቁ»።

አንተ ተዘጋጅተሃል? ዛሬ ማታ ቢመጣ ትቀበለዋለህ ወይስ በመምጣቱ ትደነግጣለህ? ተራራዎች በላይህ ተጭነው የእርሱን ፊት ከማየት እንዲሸፍኑህ ትመኛለህ? መምጣቱን በምታስበብት ጊዜ የፍርሃት ማዕበል በልብህ ውስጥ ይነሣል?

ጳውሎስ እንደሚለው «እኛ ሕያዋን ሆነን የምንቀረው ጌታን በአየር ለመቀበል ከእርሱ ጋር በደመና እንነጠቃለን፤ እንዲሁም ሁልጊዜ ከጌታ ጋር እንሆናለን»። አንተስ በደመና ትነጠቃለህ ወይስ መሬት ከሚቀሩት ጋር ነህ? የሚመለስበትን ጊዜ ካላወቅህም ሌላ የሚመጣው በቅጽበት ዓይን ስለሆነ የምትዘጋጅበት ጊዜ አይኖርህም። ስለዚህ ነው ይህ የመጨረሻ ዕድልህ ነው የምልህ።

ሦስተኛ፦ የመንፈስ ቅዱስ ትጋት ይቋረጣል። ንጉሥ ሳዖል የተናገራቸው አላዛኝ ቃሎች «እግዚአብሔር ተለየኝ» የሚሉ ነበሩ። ሚስትህ ወይም ልጅህ ቢለይህ አስቃቂ ነገር ይሆንብሃል። እግዚአብሔር በተለየህ ጊዜ ግን ጨርሶ ተስፋ ቢስ ትሆናለህ። ይሁን እንጂ አንተ እስከትለየው እግዚአብሔር አይለይህም።

«እግዚአብሔር ተዋቸው» የሚለው አነጋገር በሐዋርያው ጳውሎስ አንደበት ተነግሮአል። ልጅ አባቱ ቢተወው ወይም ሚስት ባልዋ ቢተዋት አስቸጋሪ ነገር ነው። አንተንም እግዚአብሔር ቢተውህ የበለጠ ችግር ይገጥምሃል። ነገር ግን አሁንም ደግሜ የምነግርህ አንተ

ካልተውከው በስተቀር እግዚአብሔር እንደማይተውህ ነው። ይሁን እንጂ በሚተውህ ጊዜ የመጨረሻ ዕድልህን ታቅፈህ መከራ በፊትህ ተደቅኖ ይቆይሃል።

ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታ የማይገኝለት ትልቁ ኃጢአት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አልቀበልም ብሎ ለመጨረሻው ጊዜ መወሰን ነው። አሁንና ባለፈው ጊዜ አልቀበልም ብለሃል። በሚመጣው ጊዜ አልቀበልም ስትል የመጨረሻህ ይሆን ይሆናል።

ነገር ግን ድንገት የመጨረሻ ዕድልህ ዛሬ ቢሆንና አንተም አልቀበልም ብትል ይቅርታ የሌለውን ኃጢአት በመፈጸምህ ተስፋ አይቀርልህም። በሌላ ጊዜ ክርስቶስን እንድትቀበል ብትጋበዝ እንኳ አንዴ ልብህ ተደፍኗልና መልስ አትሰጥም። ክርስቶስን ለመቀበል ምንም ፍላጎት አያድርብህም። ስለዚህ ጠፍተህ ትቀራለህ። መንፈስ ቅዱስ ስለ ተለየህ ስለ ኃጢአትህ የሚያሳስብህ ባለመኖሩ ጠፍተህ ትቀራለህ።

«መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም» (ዘፍ. 6፡3)። እነዚህ ቃላት እግዚአብሔር ራሱ የተናገራቸው ናቸው። ስለዚህ ጊዜው ሳያልፍብህ ብትጠነቀቅ ይበጅኃል። በመጥፋትህ ቆርጠህ ነፍስህ እንድትሠቃይ አታድርግ። አሁን የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ ስምተህ ጌታ ኢየሱስን እንደ አዳኝህ ተቀበለው። የመጨረሻ ዕድል ሳይሆንና መንፈስ ቅዱስም ሳይተውህ ይህን ውላኔ እንድታደርግ እለምንሃለሁ።

በጣም ዘግይቶአል!

ሙዲ የተባለው ወንጌላዊ ወጣት ወንዶችን በአንድ ስፍራ እየሰበሰበ ያስተምር ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሁሉም ወደ ክርስቶስ ሲመጡ ከእነርሱ አንዱ ብቻ አሻፈረኝ ብሎ ቀረ። ከዕለታት አንድ ቀን ሙዲ ይህ ወጣት የመጨረሻ ውሳኔውን እንዲሰጥ አሳሰበው።

ወጣቱም ለሙዲ እንዲህ ሲል ተናገረ «ክርስቶስን የምቀበለው ወደ ምዕራብ ሄጄ ሀብት ካከማቸሁ በኋላ ነው»። ነገር ግን ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ወጣቱ በጠናታም በሆስፒታል ተኝቶ ስለነበር ሙዲ ሊጠይቀው በሄደበት ወቅት ክርስቶስን እንዲቀበል አልጋው ሥር ተንበርክኮ ጋበዘው። ይሁን እንጂ ወጣቱ አሁንም ክርስቶስን ለመቀበል ሳይፈቅድ ቀረ። በዚህ ጊዜ ደግሞ የሰጠው ምክንያት ይህ ነበር። «ሚስተር ሙዲ! እኔ አልሞትም፣ ቶሎ ስለሚሻለኝ በፊት እንደነገርኩህ ወደ ምዕራብ ሄጄ ስመለስ ክርስቲያን እሆናለሁ»። ሚስተር ሙዲም ይህን በመስማቱ አዝና ወደ ቤቱ ተመለሰ።

እውነትም ወጣቱ ሕመሙ ተሻለውና ወደ አሰበበት ቦታ ለመሄድ ተዘጋጀ። ከመሄዱም በፊት ወደ ሚስተር ሙዲ ቤት ሄዶ «ወደ ምዕራብ ለመሄድ ስለተነሣሁ ልሰናበትህ መጥቻለሁና ደህና ሰንብት» አለው።

ሚስተር ሙዲም እጁን በወጣቱ ትከሻ ላይ አድርጎ ክርስቶስ አሁንም ወደ ልቡ ለመግባት እንደሚመኝ አስገነዝበው። ወጣቱም «ሚስተር ሙዲ ውሳኔዬን ስመለስ እንጂ ከዚያ በፊት እንዳላደርግ ስለነገርኩህ ስለ ነፍሴ ደኅንነት ዳግመኛ እድታነሣብኝ አልፈቅድም» ሲል

በመግረር ተናግሮ «ደህና ሁን» ብሎ ሄደ። ሚስተር ሙዲም ከምን ጊዜውም ይልቅ በጣም አዝና ተቀመጠ።

በዚያ ቀን ሌሊት አንድ ሰው ወደ ሚስተር ሙዲ ቤት መጥቶ በሩን አንኳ። ሚስተር ሙዲም መስኮቱን ከፍቶ ሲመለከት አንድ ፎጣ የተከናነበች ቤት አየ።

እርስዋም በሚያሳዝን ድምፅ «ሚስተር ሙዲ ባሌ በጠና ስለ ታመመ ፈርቻለሁና እባክህን በፍጥነት ናልኝ» ብላ ስትናገር ሚስተር ሙዲ ቤትዮዋ የዚያ የወጣት ሚስት እንደሆነች በአንድ አፍታ ተረዳ። «ባልሽ ዛሬ ከሰዓት በኋላ መጥቶ ለመጨረሻ ጊዜ ክርስቶስን እንደማይቀበል ስለ ወሰነ አሁን የእኔ ወደ እርሱ መሄድ ምንም አይጠቅምም። ይሁን እንጂ አንቺ ስላስቸገርሽኝ እሄዳለሁ» አለና ልብሱን ለባብሶ ወጣ።

ወደ ወጣቱ ቤት እንደደረሰ በጀርባው እንደተገጋለለ አይኖቹን አፍጥሮ ሰው መለየት እንደተሳነው አየ። ወደ እርሱም ቀረብ ሲል ሁለት ቃላት ብቻ ሲናገር ሰማው፤ «በጣም ዘግይቶአል!»

ሚስተር ሙዲ በወጣቱ አልጋ ሥር ተንበርክኮ እጁን በመያዝ ይጸልይ ጀመር። ይሁን እንጂ ወጣቱ ጣራ ጣራ እየተመለከተ «በጣም ዘግይቶአል! በጣም ዘግይቶአል!» ከማለት በስተቀር ምንም አይመልስም ነበር። ሚስተር ሙዲ እየደጋገመ ሊያናገረው ቢሞክርም «በጣም ዘግይቶአል!» ከማለት ሌላ አንዳች መልስ ሳይሰጠው ሞተ።

ወዳጄ ሆይ! አንተ እስከ አሁን ምሕረት የሌለውን ኃጢአት አልፈጸምክም ይሆናል። ለአንተ ምናልባት

ጊዜው «በጣም አልዘገየም» ይሆናል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ጥሪ እየደጋገምክ እምቢ ብትል በመጨረሻው የሚደርስብህን አሰቃቂ ሁኔታ ላስገነዝብህ እወዳለሁ። መንፈስ ቅዱስ መለመኑንና ማስገንዘቡን አንዴ ካቆመ ዳግመኛ ዕድል አታገኝም። ስለዚህ የመጨረሻ ዕድልህ ሳይመጣ የተሰጠህን ታላቅ ማስጠንቀቂያ አዳምጠህ አሁኑኑ ላትዘገይ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝህ ተቀበለው።

ምዕራፍ 9

የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን

ታላቅ ነጭ ዙፋን ተዘጋጅቶ ፈራጁ ይቀመጣል። መላእክትና ሊቀ መላእክት በችሎቱ ላይ ይገኛሉ። የመንግሥተ ሰማያት ጭፍሮች ሁሉ ይሰለፋሉ። ቁጥራቸው የማይገመት ሕዝብ ይህን ትርዒት በታላቅ አድናቆት ይመለከቱታል። ከጊዜ ጋር የሚራመዱት ነገሮች ሁሉ ተቋርጠው የእግዚአብሔር ፍርድ ብቻ ይከናወናል። እያንዳንዱም ሰው በፍርሃት ተውጦ የሚፈረድበትን ወይም የሚፈረድለትን ለመስማት ይጠብቃል።

በዚያ በሚያስፈራ ጸጥታ ውስጥ ሙታን ይቀርባሉ። ከእነርሱም ቀላልና ከባድ ኃጢአት የሠሩ ይገኙባቸዋል። ከየአገሩና ከየወገኑ ነፍስ ገዳዮች፣ አስማተኞች፣ ውሸታሞች፣ ሌቦች፣ ጣዖት አምላኪዎች፣ አመንዝሮች፣ ሰካራሞች፣ ተላዳቢዎች፣ ከሀዲዎችና ማንኛውንም ሕግ ያፈረሱ ሁሉ እግዚአብሔርን ከናቁትና ከረሱት ጋር ይቆማሉ።

በጦር ሜዳ የረገፉ፣ በባሕር ውስጥ የሰመጡ፣ በምድር እምብርት የተቀበሩ ሁሉ አንድ በአንድ ይወጣሉ። ሁሉም ተሰብስበው በእግዚአብሔር ፊት እየቀረቡ ታላቸውን ይሰጣሉ። ይህን በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውን ፈራጅ ዓይኖቻቸው እንዳያዩ ተራሮች እንዲደፉባቸው ይመኛሉ። ለማምለጥም አንዳች ተስፋ ስለማይኖራቸው ያመጥፊያቸው ቀን ይሆናል።

ከዚያም የምድራዊ ሕይወታቸውን ታሪክ የያዘ መጽሐፍ ይክፈታል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ እያንዳንዱ

ኃጢአት፤ እያንዳንዱ መተላለፍ፤ እያንዳንዱ ስሕተትና የተናቀው ዕድል ሁሉ ሰፍሮአል። ይህ ሁሉ ኃጢአታቸው በሕዝብ ፊት በይፋ ሲነበብ እየተርበተበቱ ይሰማሉ። በመጨረሻም የሕይወት መጽሐፍ ይመጣና «በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘው ማንኛውም በእሳት ባሕር ውስጥ ይጣላል» (ራእይ 20:15)። በዚህም የሕይወት መጽሐፍ ላይ ሰማቸው የተጻፉት በክርስቶስ ደም የነጹ ኃጢአተኞች ስለሆኑ ማንኛውም ኃጢአተኛ ስሙ ሊገኝ ሲችል፤ በዙዎች ግን በእንቢተኝነታቸው በክርስቶስ ደም ስላልዳኑ ሰማቸው አልተጻፈምና የመጨረሻ ዕድላቸው ይሆናል።

ወንድሜ ሆይ! አንተ እስከ አሁን አልዳንክ እንደሆን ጊዜው በጣም ሳይዘገይና ተስፋህ ሳይቆረጥ ዛሬ አትዘጋጅምን? እንደሚፈረድብህ አታውቅም? የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለው «እያንዳንዳችን ስለ ራሳችን ለእግዚአብሔር መልስ እንሰጣለን» (ሮሜ 14:12)። በአንተ ቦታ የሚቆምልህ እንደ ሌላ ሁሉ፤ አንተም በሰው ምትክ ልትቆም አትችልም። ካላመንክ በስተቀር የሚቀርብልህን ጥያቄ ራስህ መመለስ ይኖርብሃል።

የፍርድ እርግጠኝነት

ስለ ፍርድ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተደጋግሞ ስለተነገረ እርግጠኝነቱ የማያጠራጥር ነው። «እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ አሁን በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያዛል፤ ቀን ቀጥሮአልና በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው። ስለዚህም እርሱን ከሙታን

በማስነሣቱ ሁሉን አረጋግጦአል» (የሐዋ. 17:30)። «ለሰዎችም አንድ ጊዜ መሞት ከእርሱ በኋላ ፍርድ እንደተመደበባቸው» (ዕብ. 9:27)። ስለዚህ ፍርዱ እርግጠኛ ስለሆነ ምንም አትሳሳት። ፍርዱ በሚመጣ ጊዜ ግን ከክርስቶስ ውጭ ያሉ ማምለጫ የላቸውም። በዚህ በምድር ላይ ሰዎች ቀጠሮ ሊያፈርሱ ይችላሉ። እግዚአብሔር ግን ይህን የሰጠውን ቀጠሮ በጭራሽ አያፈርሰውም።

የፍርዱ ዓላማ

የፍርዱ ዓላማ የጠባዩ ማረጋገጫ ሳይሆን የጠባይ መግለጫ ነው። ሰውዬው ጥሩ እንደሆነ ወይም መጥፎ የሚወሰንበት ጊዜ ሳይሆን ይህ ሁሉ አስቀድሞ ስለ ነበረና እግዚአብሔርም ስለሚያውቀው አሁን ግን ጥሩነቱ ወይም መጥፎነቱ ተገልጦ ወደ ተወሰነለት ቦታ ይመደባል። «በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል» (የሐ. 3:18)። ፍርዱን ተቀብሎ ሞቱን እንደሚጠባበቅ ወንጀለኛ መሆኑ ነው።

የፍርድ ዓይነት

በመጀመሪያ ማንንም የማይለይ ጠቅላላ ፍርድ ነው። ሰው ከእግዚአብሔር ተሰውሮ አንዳች ነገር ለመሥራት አይችልም። «እኔ እላችኋለሁ፤ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ክንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል» (ማቴ. 12:36)። «እግዚአብሔር ሥራን ሁሉ የተሰወረውንም ነገር ሁሉ፤ መልካምም ቢሆን ከተም ቢሆን፤ ወደ ፍርድ ያመጣልና» (መክ. 12:14)። በልብ

ውስጥ የተሸገጠው ምሥጢር ሁሉ በዚያን ቀን ይገለጣል። በጣም ከምታፈቅረው ወዳጅህ ምናልባት ከሚስትህም እንኳ የምትደብቀው ምሥጢር በዚያን ቀን በሕዝቡ ፊት ይገለጣል።

የጽድቅ ፍርድ ይሆናል

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተነገረውን የዘላለም ቅጣት የተመለከቱ ሰዎች ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር ለማንጸጸር አስቸጋሪ ሆኖ ያገኙታል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍርድ በጽድቅ እንደሆነ ለማሳየት ወደ ሐዋርያት ሥራ ልመራችሁ እወዳለሁ። «በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ» (ዮሐ. 17:31)። እግዚአብሔር ጻድቅ ፈራጅ በመሆኑ በጽድቅም ሆነ በፍቅሩ ልመካ እወዳለሁ። አድልዎ የሌለበት ፍርድ ነው። ይህ ፍርድ ወገን መምረጥና አድልዎ ስለሌለበት እግዚአብሔር ሊመሰግን ይገባዋል። ሹመት፣ የጎሳ ልዩነት፣ ሐብት፣ ዝና፣ ክብር፣ ትምህርትና የቀሩትም በእግዚአብሔር ፊት ምንም ዋጋ የላቸውም። በዚህም «ልዩነት የለምና» (ሮሜ 3:23)።

የመጨረሻ ፍርድ ነው

በዚህ ዓለም ላይ ወደ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ይግባኝ ለማለትና የተበየነውን ፍርድ ለማስለወጥ ይቻላል ይሆናል። በዚያ ጊዜ ግን በጭራሽ እንደዚህ አይሆንም። ፍርዱ የመጨረሻ ስለሚሆን አንዴ ከተበየነ ይግባኝ ለማለትም ሆነ ፍርዱ እንዲዛባ ለማድረግ አይቻልም። ስለዚህ ጊዜው ላያልፍ መዘጋጀት የግድ ይኖርብሃል።

የፍርዱ ምክንያት

የፍርዱ ምክንያት ሰው በክርስቶስ ላይ ያለውን አስተያየት የሚመለከት ነው። ሰው ከእግዚአብሔር ልጅ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚጠይቅ እንጂ ግብረ ገብን ወይም ሃይማኖትን የሚመለከት አይደለም። «በእርሱ በሚያምን አይፈረድበትም፤ በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል» (ዮሐ. 3:18)።

«ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም» (1ኛ ዮሐ. 5:12)። ስለዚህ ጥያቄው ኢየሱስ ክርስቶስን ምን አደረግኸው? የሚል ብቻ ነው። የአንተ መልስ ግን «እኔ ትጉህ የቤተ ክርስቲያን አባል ነበርኩ፣ ከዚህም በላይ ጥሩ ሕይወት ነበረኝ» የሚል ቢሆን ተፈላጊ አይሆንም። «ያላመነ ይፈረድበታል» ስለሚል ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝህ አድርገህ ተቀብለኸዋል?

ፈራጁ ማን ነው?

ፈራጁ በቤተሉልም በበረት ውስጥ የተወለደው ሕፃን፣ በገሊላ ያደገው ልጅና በምድር ላይ ብርቱ ሥቃይ የተቀበለው ክርስቶስ ነው እንጂ ሌላ ማን ይሆናል? አሁን የእርሱን ቃል አዳምጥ «ፍርድን ሁሉ ለወልድ ሰጠው እንጂ አብ በአንድ ሰው እንኳ አይፈርድም» (ዮሐ. 5:22)። በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ በእግዚአብሔር የተወሰነ እርሱ እንደሆነ እንመሰክር ዘንድ እዘዘን (ዮሐ. 10:42)።

አንድ ወጣት በመኪና ሊዳጥ ሲል አንድ ሰው ጎትቶ አዳነው። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ያ ወጣት ወንጀል በመፈጸም ፍርድ ቤት ቀርቦ ላለ ዳኛው በዚያን ጊዜ ከመኪና አደጋ ያዳነው ሰው ሆኖ አገኘው። ወጣቱም «ከዚህ በፊት እንዳዳንክኝ አሁንም አድነኝ» ብሎ ቢለምን እንኳ፣ ዳኛው እንዲህ ሲል መለስ፤ «በዚያን ቀን አዳኝህ ነበርኩ፤ ዛሬ ግን ፈራጅህ ነኝ»።

አንተም ዛሬ ኢየሱስን እንደ አዳኝህ ባትቀበለው፣ በዚያን ቀን ፈራጅህ ሆኖ ታገኘዋለህ። ኢየሱስ ክርስቶስ አሁን አዳኝህ ሆኖ ቀርቦአል፤ በዚያን ጊዜ ግን ፈራጅህ ሆኖ ታገኘዋለህ። ኢየሱስ ክርስቶስ አሁን አዳኝህ ሆኖ ቀርቦአል። በዚያን ጊዜ ግን አንተ በእርሱ ፊት ትቀርባለህ።

ምርጫው የአንተ ነው። «የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ» አድርገህ የምትቀበለው ዛሬ እንደ አዳኝህ በፊትህ ቀርቦ ወይም የፍርድ ቀን እንደ ፈራጅ በፊቱ ስትቀርብ ሊሆን ይችላል። «ይህም በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ፣ መላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደ ሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው» (ፊልጵ. 2:10-11)። ስለዚህ አሁን በራስህ ፈቃድ ልትንበረከክለት ትወዳለህ ወይስ በኋላ ተገደህ ልታከብረው ትወዳለህ? አሁን እንደ አዳኝህ ልትቀበለው ትወዳለህ ወይስ በኋላ እንደ ፈራጅህ ልታየው ትፈልጋለህ? ጊዜው አሁን እንደሆነ ላላሰብህ እወዳለሁ። «የመዳን ቀን ዛሬ ነው»። በኋላ ግን የፍርድ ቀን ነው፤ አሁን ወደ ኢየሱስ ቶሎ እንድትመጣ አግዚአብሔር ይርዳህ። አሜን!